

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ съ:

За малки обявления (обезсилване на изгубени, изгорени и др. документи) до 20 думи или частъ отъ толкова — 40 лева за текста и 10 лева за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ, включително и за откриване на предпазни конкордати, до 100 думи или частъ отъ толкова — 500 лева; за заглавие, дата и подписъ на съжитъ, за редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на съдилищата за обявяване въ несъстоятелностъ и възстановяване на търг. права на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 250 лева; за заглавие дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 лева.

Отдѣлна стр. за табеларни и др. публикации — 2500 лв. Съответнитъ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а втората половина отъ вноския листъ, заедно съ публикацията, ни се изпраща.

Поправкитъ се таксуватъ като малки обявления.

Абонаментътъ се внася въ предплатата съ вносенъ листъ или въ брой на касата при Държавната печатница и бива годишенъ: 600 лв. за България и 1000 лв. за странство, или полугодишенъ: 350 лв. за България и 550 лв. за странство. Абонирането става за цѣла година или за първото шестмесечие, най-късно до 5 януарий и за второто шестмесечие, най-късно до 5 юлий. На абониралитъ се следъ тѣзи дати, вестникътъ започва да се изпраща отъ деня на получаване вноския листъ или сумата въ администрацията. Отдѣленъ брой отъ текуща финансова година струва 5 лева, а отъ непосредствено минала — 10 лева.

Рекламации за неполучени отъ абонатитъ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламационниятъ брой.

Всичко що се отнася до вестника се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница. Надвнесени суми и рѣкописи не се връщатъ. Рѣкописитъ се запазватъ 3 месеци отъ тѣхното публикуване.

Година LXIII

СОФИЯ, срѣда, 12 февруарий 1941 година

Брой 32

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Министерство на вътрешнитъ работи и народното здраве

УКАЗЪ

№ 4

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 35-то заседание, държано на 27 декември 1940 година, гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

ЗАКОНЪ

за измѣнение параграфъ единственъ отъ закона за измѣнение чл. 10 отъ наредбата-законъ за изграждане на здравни домове въ селата и по-малкитъ градове

Параграфъ единственъ. Въ параграфъ единственъ отъ закона за измѣнение чл. 10 отъ наредбата-законъ за изграждане на здравни домове въ селата и по-малкитъ градове, думитъ: „30 октомври 1940 година“, се замѣняватъ съ думитъ: „30 октомври 1941 година.“

Заповѣдваме настоящия законъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве.

Издаденъ въ София на 21 януарий 1941 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:
П. Д. Габровски

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 6351 на 7 февруарий 1941 г.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: В. Митакъвъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 315

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, честь имамъ да помоля, Ваше Величество, да благоволите, да одобрите, чрезъ подписване на тукъ приложения указъ, приетия отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 35-то заседание, държано на 27 декември 1940 година, законъ за измѣнение параграфъ единственъ отъ закона за измѣнение чл. 10 отъ наредбата-законъ за изграждане на здравни домове въ селата и по-малкитъ градове.

Гр. София, 13 януарий 1941 година.

Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:

П. Д. Габровски

1—(Б 873)—1

УКАЗЪ

№ 7

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве, представено Намъ съ доклада му № Ф-896 отъ 31 януарий 1941 година, и въз основа на чл. 54 отъ закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза,

Постановихме и постановяваме:

Прогласява се спешностъ за завладяването отъ Пловдивската градска община на имотитъ, за отчуждаването на които е издаденъ указъ № 127 отъ 29 юлий 1939 година.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве.

Издаденъ въ София на 2 февруарий 1941 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:
П. Д. Габровски

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ ф-896

Ваше Величество,

Възъ основа на чл. 54 отъ закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза, моля Ваше Величество, да разрешите, чрезъ подписване на приложения указъ, да се прогласи спешностъ за завладяването отъ Пловдивската градска община на имотитѣ, за отчуждаването на които е издаденъ указъ № 127 отъ 29 юлий 1939 година.

Гр. София, 31 януарий 1941 година.

Министъръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве:

П. Д. Габровски

1—(Б 859)—1

ОКРЪЖНИ, ЗАПОВѢДИ, НАРЕДБИ И ДР.

Министерство на търговията, промишлеността и труда

Одобрявамъ,

Министъръ: Д-ръ Сл. Загоревъ

Гр. София, 16 януарий 1940 год.

ПРАВИЛНИКЪ

за приложение закона за пенсиятъ за изслужено време и инвалидностъ на служителитѣ и работницитѣ при държавнитѣ мини.

Глава I.

Устройство и управление на фонда за пенсиятъ за изслужено време и инвалидностъ на служителитѣ и работницитѣ при държавнитѣ мини.

1. Целъ, управление и надзоръ.

Чл. 1. При държавнитѣ мини се образува фондъ за пенсиятъ на служителитѣ и работницитѣ при тѣхъ и Пенсионния фондъ, отъ който се изплащатъ пенсия за изслужено време и инвалидностъ на всички участници въ фонда по условията, изброени въ закона за пенсиятъ за изслужено време и инвалидностъ на служителитѣ и работницитѣ при държавнитѣ мини.

Чл. 2. Фондътъ е публично-правно учреждение, отдѣлна юридическа личностъ съ седалище въ гр. Перникъ

Чл. 3. Фондътъ се управлява отъ управителенъ съветъ и постояненъ комитетъ.

Чл. 4. Върховниятъ надзоръ надъ фонда се упражнява отъ Министра на търговията, промишлеността и труда.

Министра одобрява:

- а) проектитѣ за измѣнение закона за пенсиятъ;
- б) правилницитѣ, приети отъ управителния съветъ и
- в) решенията на управителния съветъ относно оползотворяването на фондовитѣ капитали.

2. Управителенъ съветъ.

Чл. 5. Управителниятъ съветъ се състои отъ главния директоръ на държавнитѣ мини, като председателъ, и членове: членъ-делегата, който е подпредседателъ, техническия директоръ, търговския директоръ и администратора — всички отъ Държавнитѣ мини, началника на отдѣла за пенсиятъ за изслужено време при Главната дирекция на Държавнитѣ дѣлгове, единъ членъ-сѣдия отъ Върховния административенъ сѣдъ, представителъ отъ Дирекцията на труда и общественитѣ осигуровки, представителъ на учреждението за държавния надзоръ върху частнитѣ застрахователни предприятия и спестовно-строителни дружества и представителъ на миньорското клоново сдружение на мини Перникъ при Българския работнически съюзъ.

Чл. 6. Докладчикъ на съвета е председателя на постоянния комитетъ, а секретарската длъжностъ се изпълнява отъ управителя на фонда.

Чл. 7. Членоветѣ на управителния съветъ съ изключение на първитѣ шестъ души отъ изброенитѣ въ чл. 5 отъ настоящия правилникъ, които съ такива по право, се назначаватъ съ заповѣдъ на Министра на търговията, промишлеността и труда за три години. Тѣ могатъ да бѣдатъ преизназначавани.

Чл. 8. Управителниятъ съветъ се свиква на заседание отъ председателя, или подпредседателя, съ писмена покана, въ която се опредѣля дневния редъ. Всѣки членъ има право да предявява въпроси за дневенъ редъ за следващото заседание.

Чл. 9. Заседанията на управителния съветъ се ръководятъ отъ председателя, а въ негово отсъствие отъ подпредседателя на съвета. Тѣ съ законни, когато присѣствуватъ най-малко шестъ члена, като се брои и председателствувания.

Чл. 10. Дневниятъ редъ се спазва отъ ръководителя на заседанието и може да се прережда по поискване на нѣкои отъ членоветѣ, направено въ началото на заседанието и подкрепено отъ мнозинство.

Чл. 11. Решенията на управителния съветъ се взематъ съ мнозинство чрезъ явно гласоподаване. При равно число на гласовѣтъ решава гласътъ на председателя. Решенията се протоколиратъ въ книга, завѣрена отъ сѣда и се подписватъ отъ всички присѣствувачи членове и отъ секретаря.

Особенитѣ мнения се вписватъ въ протоколната книга саморѣчно отъ членоветѣ, които съ останали на такива и се подписватъ отъ сѣдитѣ.

Чл. 12. Управителниятъ съветъ управлява дѣлата на фонда. Той приема проектитѣ за измѣнение на закона за пенсиятъ, правилницитѣ, наредбитѣ и др. такива, възъ основа на които ще действа фонда за пенсиятъ. Същиятъ:

- а) одобрява годишнитѣ бюджети;
- б) приема годишнитѣ баланси и смѣтка „Загуби и печалби“ и преглежда изработенитѣ отъ постоянния комитетъ годишни отчети;
- в) избира двама измежду членоветѣ си, които заедно съ управителя на фонда образуватъ постояненъ комитетъ, като опредѣля единиятъ отъ тѣхъ за председателъ;
- г) делегира правото за подписъ на пълномощници;
- д) избира двама постоянни замѣстници на членоветѣ на постоянния комитетъ;
- е) назначава и уволнява управителя на фонда;
- ж) опредѣля състава и функциитѣ на комисиятъ, които ще констатира болеститѣ на лицата, поискали да се пенсионира по чл. 16, п. 1 буква „а“ и чл. 26 отъ закона;
- з) грижи се за оползотворяването на фондовитѣ капитали, съ огледъ на съществуващитѣ закони и условия въ страната и съ целъ да се добие по-голяма рентабилностъ и
- и) той опредѣля кои длъжностни лица отъ фонда внасятъ гаранция за изпълняванитѣ отъ тѣхъ длъжности и размѣритѣ имъ.

Чл. 13. За постигане на поставената целъ въ буква „з“ на чл. 12, управителния съветъ решава:

- а) при кои банки и учреждения да се откриятъ текущи смѣтки на фонда;
- б) въ какви ценности, ценни книжа, заеми, недвижими имоти, ипотеки и др. да се обличатъ свободнитѣ капитали на фонда, като своевременно, по докладъ на постоянния комитетъ за размѣритѣ имъ, опредѣля съ отдѣлни решения пласмента имъ и
- в) размѣра на сумата, която може да се държи въ касата на фонда.

Чл. 14. Управителниятъ съветъ:

- а) следи развоа на пенсионното законодателство въ насъ и чужбина и
- б) възлага на свои членове или на външни лица предварително проучване на по-специалнитѣ въпроси въ връзка съ измѣнението на постановленията на закона за пенсиятъ и взема решение по тѣхъ.

3. Постояненъ комитетъ.

Чл. 15. Постоянниятъ комитетъ се състои отъ двама членове на управителния съветъ, избрани отъ сѣщия и управителя на фонда. Единиятъ отъ членоветѣ се опредѣля отъ съвета за председателъ.

Докладчикъ на комитета е управителя на фонда.

Чл. 16. Решенията си комитета взема въ пълненъ съставъ. Тѣ се протоколиратъ въ книга, завѣрена отъ сѣда и се подписватъ отъ членоветѣ на комитета.

Особенитѣ мнения се вписватъ саморѣчно отъ лицата и подписватъ отъ тѣхъ.

Чл. 17. Постоянниятъ комитетъ подпомага управителния съветъ въ работата му по управлението на фонда. Той ръководи работитѣ на сѣщия въ рамкитѣ на закона за пенсиятъ, правилницитѣ и директивитѣ на управителния съветъ. За тая целъ комитета:

- а) изготвя проектитѣ за измѣнение на закона и правилницитѣ и ги внася въ управителния съветъ за приемане;
- б) разглежда и взема решение по всички въпроси, които закона за пенсиятъ му налага;
- в) обсъжда и взема решения по всички инициативи, устройството и действието на фонда;

г) обсъжда практическото изпълнение на директивите на управителния съвет и

д) изработва докладите до управителния съвет и предлага всички материали и данни, които му се представят.

Чл. 18. Постоянният комитет има следните задачи:

а) представява фонда пред трети лица и официалните и съдебни власти;

б) изготвя и представя на управителния съвет бюджета, годишния баланс, сметка „Загуби и печалби“ и годишния отчет;

в) определя, отпуска, изменява и прекратява пенсиите;

г) определя сумите за последните 15 изслужени години въз основа на които се изчисляват пенсиите за изслужено време (чл. 19 от закона);

д) разрешава на пенсионерите да живеят вън от пределите на Царството (чл. 52, п. 9, от закона);

е) назначава и уволнява персонала на фонда, с изключение на управителя на същия;

ж) разглежда провиненията на служителите и им налага наказания и

з) разрешава отпусък на служителите включително и на управителя на фонда.

Чл. 19. Съгласно чл. 6, от закона двама членове от постоянния комитет подписват:

а) писмата, с които се дават разяснения по прилагане на постановленията на закона за пенсиите;

б) писмата, които сж въ връзка с изпълнението на решенията на управителния съвет по оползотворяването на свободните капитали на фонда;

в) писмата, с които се теглят суми по текущи сметки на фонда;

г) писмата, до банките и учрежденията, с които се уреждат въпроси по изплащането на пенсиите;

е) исковите молби, въззивните и касационни жалби, отговорите и всички молби, жалби и книжа, които се подават по делата, въ които е страна фондът за пенсии;

ж) писмата, с които се командироваат служителите от фонда.

Забележка I. Обикновената писмена кореспонденция се подписва само от управителя и контролора на фонда.

4. Управител и служители при фонда.

Чл. 20. Управителят на фонда следи спазването на постановленията на закона за пенсиите и правилниците. Същият провежда решенията на управителния съвет и постоянния комитет въ изпълнение. Той упражнява непосредствения контрол върху служителите и дава нареждания по работата. Аtestира служителите пред постоянния комитет за повишение и му донася мотивирано за наказанията им при провинение.

Подъ неговъ надзоръ се изработват всички сведения, които се искат от управителния съвет и постоянния комитет, за вѣрността на които е отговоренъ.

Заедно с останалите служители при фонда подпомага постоянния комитет при изработването на докладите му до управителния съвет и на годишния отчетъ.

Следи за своевременно вънасяне на гаранциите от служителите при фонда, за длъжностите на които сж определени такива от управителния съветъ.

Чл. 21. Управителят на фонда проучва претиските, които фондът води съ съдилищата и държавните адвокати. Той приготвя писмата, с които се изпращат тия претиски въ съдилищата, когато е последвала въззивна или касационна жалба. Въ писмата до държавните адвокати се посочват мотивите, които адвокатите трѣбва да изтъкнатъ предъ съда, за да защитятъ интересите на фонда. Той дава ходъ на всички жалби, които се подаватъ срещу издадени определения и решения за определяне, видоизменения или прекратяване на пенсия. Когато констатира, че по известно пенсионно дѣло, което е било спечелено отъ пенсионера, нѣма мотиви за подаване на касационна жалба отъ страна на фонда, той съ кратка служебна записка, най-малко 10 дни преди изтичането на срока за касиране, докладва на постоянния комитетъ, който разрешава въпроса дали да се подаде касационна жалба или не.

Чл. 22. Управителят на фонда въ края на всѣко тримесечие прави кратъкъ писменъ докладъ предъ постоянния комитетъ за финансовото положение на фонда.

Чл. 23. Служителите на фонда сж непосредствено подчинени на управителя.

Чл. 24. Заплатите на служителите при фонда се показватъ въ ежегодните бюджети на същия. Въ бюджета се предвижда и общъ кредитъ за шестилѣтния, размѣритъ на които сж същите, каквито се плащатъ и на съответните щатни служители при държавните мини.

Чл. 25. Служителите при фонда по отношение на възнагражденията (тантими по чл. 31, буква „в“, от закона на мините), жилища, медицинска помощ и др. както и

участието им въ каса Миньоръ сж равноправни съ служителите при държавните мини и сж за сметка на последните.

Чл. 26. Изслуженото време при фонда се зачита за пенсия по закона за пенсиите за изслужено време и инвалидност на служителите и работниците при държавните мини по закона за пенсиите за изслужено време отъ 1932 г. на. Съгласно чл. 14, буква „в“, отъ последния законъ, заплатите на служителите при фонда, начинащи отъ 1 юлий 1940 година, сж съобразени съ тия на държавните служители съ заповѣдъ № 2126 отъ 6 августъ 1940 година, на Министра на търговията, промишлеността и труда.

Чл. 27. Законътъ за държавните служители се прилага и по отношение и на служителите при фонда, докогато не противоречи на разпоредбите на закона за пенсиите.

Чл. 28. За вътрешния редъ на службата въ пенсионния фондъ при мините, а също и за служебните и образователни цензове, които трѣбва да иматъ служителите при фонда и за гаранциите, които трѣбва да вънасятъ за заеманите отъ тяхъ длъжности, ще се изработятъ съответни правилници и нареби.

5. Провѣрителенъ съветъ.

Чл. 29. Провѣрителниятъ съветъ на държавните мини е такъвъ и на фонда. Той следи доколко решенията на управителния съветъ сж съобразени съ предписанията на закона за пенсиите и правилниците и въобще съ законите въ страната и доколко дѣлата на постоянния комитетъ сж съобразени съ същите закони и правилници и съ решенията на управителния съветъ.

Забележка I. Постоянниятъ комитетъ изпраща на провѣрителния съветъ по единъ преписъ отъ всѣки протоколъ на управителния съветъ, и постоянния комитетъ за вѣрени отъ управителя на фонда, за да може провѣрителниятъ съветъ своевременно да проследи дейността му.

Забележка II. Провѣрителниятъ съветъ уведомява своевременно писмено председателя на управителния съветъ, респективно председателя на постоянния комитетъ за нарушенията, които сж направени на закона за пенсиите и правилниците отъ страна на управителния съветъ и постоянния комитетъ или отъ служебните лица на фонда.

Чл. 30. Провѣрителниятъ съветъ провѣрява годишния баланс, сметката „Загуби и печалби“ и дава доклада си за освобождаване или не, отъ отговорност членовете на управителния съветъ и постоянния комитетъ, най-късно до края на м. мартъ.

Чл. 31. Ако въ продължение на два месеца, считано отъ деня на представянето на доклада на провѣрителния съветъ и баланса съ сметката „Загуби и печалби“ отъ управителния съветъ, Министра на търговията, промишлеността и труда не се произнесе върху тяхъ, тѣ се считатъ одобрени и управителния съветъ освободенъ отъ отговорностъ.

6. Представителство.

Чл. 32. Всички искове, отъ или противъ фонда за пенсиите, се водятъ въ името на постоянния комитетъ, като представител на фонда. Исковите молби, въззивните и касационни жалби, отговорите и всички молби, жалби и книжа, които се подаватъ по делата, въ които е страна фонда за пенсиите, се подписватъ отъ лицата, на които е дадено правото на подписъ отъ управителния съветъ (чл. 6 отъ закона).

Чл. 33. Предъ съдилищата фондътъ за пенсиите се представя отъ държавните адвокати (чл. 9 отъ закона за държавните адвокати). За защита на интересите на фонда предъ съдебните власти може да се ангажиратъ и други адвокати.

Глава II.

Служби, които даватъ право на пенсия.

Чл. 34. Дава право на пенсия за изслужено време, по закона за пенсиите на служителите и работниците при държавните мини, времето изслужено следъ 1 юлий 1940 г. на:

а) щатни длъжности, плащани съ заплата, а не съ възнаграждение при държавните мини и пенсионния фондъ при същите мини;

б) работниците на постоянна работа, включително тѣзи въ канцелариите, изслужено съ надница при учрежденията, визирани въ точка „а“, съгласно правилника за вътрешния редъ на мините.

Чл. 35. Зачита се за пенсия и времето, което дава право на пенсия по закона за пенсиите за изслужено време отъ 1932 год.

Чл. 36. Зачита се за пенсия дареното отъ войните време, а именно:

а) времето, прекарано въ българското опълчение отъ 12 април 1877 г. до 25 април 1878 година — двойно, веднажъ като изслужено време и веднажъ като дарено и

б) времето отъ 2 ноември 1885 година до 20 мартъ 1886 година, отъ 5 октомври 1912 година до 31 юлий 1913 г.,

отъ 1 октомври 1915 година до 30 септември 1919 година, — двойно на офицеритѣ и подофицеритѣ, на служителитѣ по военното ведомство, на мобилизиранитѣ служители, които сѣ получавали заплатата по други ведомства и на милитаризираниитѣ служители по желѣзницитѣ, пошитѣ и телефонитѣ и служителитѣ и работницитѣ отъ минитѣ Перникъ, а на всички останали служители — единъ пѣтъ и половина.

Забележка I. На мобилизиранитѣ служители, които сѣ получавали заплатата по други ведомства, на милитаризираниитѣ служители по желѣзницитѣ, пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ и на милитаризираниитѣ служители и работници при минитѣ Перникъ се зачита двойно, само времето отъ деня на мобилизирането имъ или милитаризирането имъ до деня на демобилизирането или демилитаризирането имъ. А времето отъ 5 октомври 1912 г. респективно 1 октомври 1915 г. до датата на мобилизирането имъ (милитаризирането) и онова отъ датата на демобилизирането имъ (демилитаризирането) до 30 септември 1919 г., се зачита единъ пѣтъ и половина и то ако презъ всичкото това време сѣ били на служба, която дава право на пенсия, а ако сѣ прекъсвали службата си, зачита се единъ пѣтъ и половина само действително изслуженото време.

Забележка II. Служителитѣ по желѣзницитѣ, пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ, както и служителитѣ и работницитѣ при минитѣ Перникъ презъ общо европейската война се зачитатъ за демилитаризирани отъ 4 октомври 1918 година — датата на указъ № 1 за демобилизиране на войската.

Забележка III. При пенсиониране, мобилизиранитѣ лица, които сѣ продължили да получаватъ заплатитѣ си отъ ведомството, въ което сѣ служили преди мобилизацията, както и милитаризираниитѣ по ведомството на желѣзницитѣ, пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ и служителитѣ и работницитѣ при минитѣ Перникъ, представляватъ удостоверения отъ войсковитѣ части, респективно отъ Министра на желѣзницитѣ, пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ и минитѣ Перникъ (а не другарски свидетелства), отъ които да се вижда, отъ кога до кога сѣ били мобилизирани или милитаризирани. Лицата, които сѣ получавали заплати отъ военното министерство не представляватъ такива удостоверения.

Чл. 37. Времето изслужено по въздухоплаването отъ въздухоплавателитѣ и ученицитѣ имъ, ако сѣ изпълнили условията за летението, предвидени съ специалния законъ и правилника за въздухоплаването, се зачита двойно, ако не е зачетено по предходния членъ.

Чл. 38. Времето зачетено по чл. чл. 36 и 37 отъ настоящия правилникъ служи за попълване броя на действително изслуженитѣ години за добиване право на пенсия и за увеличение размѣра на сѣщата.

Чл. 39. Времето изслужено съ половинѣ заплатата се зачита пѣтълно. Времето прекарано въ отпускъ безъ заплатата, съгласно закона за военнитѣ лица, или по закона за устройството на въоръженитѣ сили, се зачита за пенсия, ако за това време заплатата е била внасяна въ държавния пенсионенъ фондъ за изслужено време.

Чл. 40. Не се зачита за пенсия:

- а) времето изслужено безъ заплатата;
- б) времето на лица повикани, на военно обучение;
- в) службата плащана въ натура и
- г) службата на постояннитѣ работници, които изпълняватъ канцеларска работа, изключая тая при държавнитѣ мини, прослужена следъ 1 юли 1940 година.

Глава III.

За лицата, които иматъ право да получаватъ пенсии отъ фонда за пенсиятѣ, на служителитѣ и работницитѣ при държавнитѣ мини.

Чл. 41. Иматъ право да получаватъ пенсии за изслужено време или за инвалидностъ отъ фонда при държавнитѣ мини, за време следъ 1 юли 1940 година, следнитѣ лица:

- а) заваренитѣ отъ закона за пенсиятѣ пенсионери (лични и наследници), пенсиятѣ на които, съгласно разпоредбата на чл. 81 отъ закона се прехвърлятъ за изплащане отъ пенсионния фондъ при държавнитѣ мини;
 - б) лицата, напустнали службата преди 1 юли 1940 год., поискали пенсия въ предвиденитѣ срокове въ законитѣ за пенсия, били въ сила въ деня на напускане службата имъ, но на които до тая дата такава не е опредѣлена, ако придобиятъ право на пенсия за изслужено време по закона за пенсиятѣ за изслужено време отъ 1.32 г., при условие, че преобладаващото имъ действително изслужено време е при държавнитѣ мини, или ако сѣщитѣ лица придобиятъ право за пенсия за инвалидностъ по наредбата-законъ за пенсиятѣ за инвалидностъ отъ 1938 година, при условия, че инвалидността имъ е придобита на служба при държавнитѣ мини.
- На лицата визирани въ буква „б“, или наследницитѣ имъ, ако тѣ сѣ починали, пенсиятѣ за време преди 1 юли 1940

година, се опредѣлятъ по съответнитѣ закони отъ пенсионния съветъ при Главната дирекция на държавнитѣ дългове. Следъ изплащане на пенсиятѣ имъ до 1 юли 1940 година, сѣщитѣ се прехвърлятъ за изплащане отъ пенсионния фондъ при държавнитѣ мини, съгласно разпоредбата на чл. 81 отъ закона за пенсиятѣ;

в) лицата, напустнали службата преди 1 юли 1940 г., но не поискали пенсия въ предвиденитѣ срокове въ законитѣ за пенсия, били въ сила въ деня на напускане службата имъ, ако отговарятъ на условията за пенсия въ тия закони и ако поискатъ въ срокъ отъ 5 години, считанъ отъ 1 юли 1940 година, отъ управлението на фонда да имъ бжде опредѣлена и отпустната пенсия отъ фонда при държавнитѣ мини (чл. 55, отъ закона).

Пенсиятѣ на горнитѣ лица, или на наследницитѣ имъ, ако тѣ сѣ починали, се опредѣлятъ отъ постоянния комитетъ при фонда за пенсиятѣ при държавнитѣ мини и се изчисляватъ по съответния законъ, билъ въ сила въ деня на напускане службата. Отпускатъ се отъ 1 юли 1940 година, ако искането е направено въ срокъ отъ 6 месеца отъ тая дата, или отъ датата на поискването имъ, ако е пропустнатъ тоя срокъ.

Пенсионнитѣ производства по исканията въ тая буква се прекратяватъ, ако лицата, по тѣхна вѣща, не представятъ необходимитѣ документи въ срокъ 3 години, считанъ отъ деня на поискването пенсията (чл. 56 отъ закона).

Забележка: На лицата, напустнали службата преди 1 юли 1940 година, поискали отъ управлението на фонда да имъ опредѣли пенсия, посилата на давностния срокъ, предвиденъ въ чл. 55, отъ закона за пенсиятѣ и на които такава е била отказана въ миналото, сѣ влѣзли въ законна сила решения, постоянниятъ комитетъ отказва пенсия, по силата на мотивитѣ, указани въ тия решения.

г) лицата, на които ще бждатъ опредѣлени пенсии отъ постоянния комитетъ при фонда за пенсиятѣ за време следъ 1 юли 1940 година.

Чл. 42. Чуждитѣ поданици нѣматъ право да получаватъ пенсия отъ фонда при държавнитѣ мини.

Чужди поданици, приели българско поданство, добиватъ право да получаватъ пенсия отъ фонда, ако:

а) отговарятъ на условията, предвидени въ закона за пенсиятѣ за добиване право на пенсия за изслужено време и иматъ най-малко 1/4 отъ действителното изслужено време, като български поданици и

б) придобиятъ инвалидностъ на служба при държавнитѣ мини, като български поданици.

Чл. 43. Нѣматъ право да получаватъ пенсия отъ фонда при държавнитѣ мини лицата, които сѣ загубили правото на такива, вследствие на обстоятелствата, указани въ чл. 52 отъ закона за пенсиятѣ.

Глава IV.

Лични пенсии за изслужено време. Условия, при които се добива право на пенсия.

Чл. 44. Иматъ право на пенсия, независимо отъ възрастта, ако сѣ прослужили 15 години:

а) уволенитѣ по болестъ лица, болестта на които е констатирана съ медицински протоколъ обр. № 1, отъ комисия по чл. 16 отъ закона.

б) служителитѣ, уволени по разпореждане, или по собствено желание които контролиратъ или ръководятъ работитѣ въ подземната експлоатация на минитѣ, както и работницитѣ на постоянна работа заети въ тая експлоатация и

в) служители и работници на постоянна работа, уволени по разпореждане или по собствено желание, отъ пресовото и смолното отдѣление на брикетната фабрика

Чл. 45. Служителитѣ и работницитѣ, упоменати въ букви „б“ и „в“ на предходния членъ, иматъ право на пенсия за десетъ действително изслужени години въ подземната експлоатация на минитѣ (но не и въ пресовото и смолното отдѣления на брикетната фабрика, служителитѣ при които съгласно чл. 25 отъ правилникъ за вътрешния редъ въ минитѣ, се считатъ за такива на повърхността), ако бждатъ уволени по болестъ, констатирана отъ комисията, предвидена въ буква „а“ на сѣщия членъ.

Забележка: Дирекцията на държавнитѣ мини удостоверява, кои отъ служителитѣ (шатни или надничари на постоянна работа) извършватъ контролна или ръководна работа въ подземната експлоатация на минитѣ.

Чл. 46. Медицинската комисия предвидена въ чл. 16, п. 1, буква „а“ и чл. 26 отъ закона за пенсионния фондъ се състои отъ трима лѣкари, отъ които единиятъ миненъ, а останалитѣ двама заемачи държавна или общинска служба; единъ представител на държавнитѣ мини и единъ представител на фонда. Комисията може да бжде по съставъ различна за мина Перникъ, мина Бобовъ долъ, мина Марица и другде. Членовѣтѣ на комисията ги назначава председателя на управителния съветъ на пенсионния фондъ. Представителя на фонда е председател на медицинскитѣ комисии и той администрира работата на сѣщитѣ

Чл. 47. Лицата, които поискат да се пенсионират по болест, могат да бъдат освидетелствувани докато са още на служба, или след като бъдат уволнени по болест. Тя подават молби обр. № 2 до управлението на пенсионния фонд. Тия молби се изпращат на медицинската комисия, която съобщава срещу разписка на лицата датата, на която трябва да се явят за освидетелствване. След съставяне на медицинските протоколи, медицинската комисия връща преписките в фонда за да им бъде даден по-нататъшен ход.

В медицинските протоколи комисията, след описване на субективните и обективните признаци, вписва на латински и български наименованието на болестта, от която страда лицето и дава мнение може ли, или не може да продължи да изпълнява службата си.

Забележка: Уволнените лица по болест, съгласно закона за държавните служители, се преосвидетелствуват на ново от медицинската комисия по чл. 16, п. 1, буква „а“, от закона за пенсията, ако поискат да бъдат пенсионирани по болест.

Чл. 48. Имат право на пенсия:

а) лицата, доброволно напуснали службата — ако са навършили 55 годишна възраст в деня на уволнението и са изслужили 30 години, и

б) лицата, уволнени не по собствено желание, или поради отказване да заемат друга по-ниска по чин и заплата длъжност, ако са навършили 50 годишна възраст в деня на уволнението и са изслужили 25 години.

Чл. 49. Лица, които в деня на уволнението са имали 30 изслужени години, но не са навършили 55 годишна възраст (чл. 16, п. 2, буква „а“, от закона), или такива, които са имали 25 изслужени години, но не са навършили 50 годишна възраст (чл. 16, п. 2, буква „б“, от закона) получават следващата им пенсия след навършване възрастта.

Ако такова лице почине преди да е навършило съответната възраст, наследниците му имат право на пенсия от деня на смъртта на лицето.

Чл. 50. Ако лицето има служба в подземната експлоатация на мините или в пресовото и смолното отдѣления на брикетната фабрика, и служба на повърхността, т. е., ако има комбинирана служба, то за да се определи има ли право на пенсия по чл. 16, п. 2, от закона за пенсията, прослуженото му време в подземната експлоатация или в пресовото и смолното отдѣления на брикетната фабрика предварително се превръща към изслужено време на повърхността, като всеки три години, респективно месеци или дни, изслужени в подземната експлоатация или в пресовото и смолното отдѣления на брикетната фабрика се зачитат за 5 години, респективно месеци и дни на повърхността.

Размър и изчисление на личната пенсия за изслужено време.

Чл. 51. Размърът на личната пенсия за изслужено време е в зависимост от:

а) зачетеното за пенсия време на лицето и

б) сумит за последните 15 действително изслужени години, определени съгласно постановленията на чл. 19 от закона за пенсията.

Чл. 52. Зачетеното за пенсия време е сборът от действително изслуженото време по чл. 9 и 10 от закона и от дареното време по чл. 13 от закона.

Чл. 53. При изчисление на действително изслуженото време се взема за база календарната година и месец. Календарната 1916 година се брои 11 месеца и 17 дни поради въвеждането на Григорианския календар.

Чл. 54. За щатните служители месеца се брои 30 дни, а месец април 1916 година — 17 дни.

Чл. 55. За постоянните работници при държавните, изборни и автономни учреждения действително изслуженото време се изчислява, като числото на изработените надници се дѣли на 25. Частното дава месеците, а остатъкът — дните, които трябва да се зачетат на лицето. Това време не може да бъде повече от действително изтеклото календарно време за периода, през който са изработени надниците.

Чл. 56. За работниците на постоянна работа при държавните мини действително изслуженото време, съгласно чл. 20 от закона за пенсията, се изчислява както следва:

а) при изработени 260 и повече надници през календарната година, независимо от тяхното разпределение по месеци, ако лицето не е прекъсвало службата през годината, зачита му се една изслужена година;

б) при по-малко от 260 изработени надници през календарната година, числото на надниците се дѣли на „22“ и се определя прослуженото време на лицето в месеци и дни;

в) ако лицето не е започнало службата си от началото на годината, или не е дослужило до края на календарната година, макар да е изработило 260 и повече надници през

нея, зачита му се толкова време, колкото е действително изтеклото календарно време през периода, през който е служило и

г) ако лицето е прекъсвало службата си през течение на календарната година, веднаж или повече пъти, за всеки период време му се зачита, в зависимост от изслужените надници, съответното време, като прослужените надници се дѣлят на „22“. Частното от това дѣление дава месеците, а остатъкът — дните, които следва да се зачетат като прослужено време на лицето за периода време. Зачетеното в тия случаи време не може да бъде, за всеки период от дѣлно, повече от календарното време през периода.

Забележка I. Горният начин за изчисление прослужено време на работниците на постоянна работа се прилага, както за изслуженото от тях време след 1 юлий 1940 г., така и за това преди тая дата, без да създава права на пенсионерите, докато те не са изпълнили условията, предвидени в чл. 82 от закона за пенсията.

Забележка II. Работници на постоянна работа при държавните мини са всички работници, които са наети да извършват някаква постоянна (по естеството си) работа. За такива в заповѣдта за назначението им се упоменава изрично, че се наемат за постоянна работа. Те са членове на Пенсионния фонд, считано от първия им заработен ден.

Чл. 57. Сумит за последните 15 действително изслужени години на лицето зависят от длъжностите, които то е изпълнявало през тия години, продължителността на изпълнението им и кога ги е изпълнявало, а също и от учрежденията, при които ги е изпълнявало. Тия суми се определят съгласно постановленията на чл. 19 от закона за пенсията, както следва:

а) за държавните служители, чиито длъжности са предвидени в бюджета на държавата, както и на тия при фондовете, бюджетите на които се гласуват от Народното събрание, се вземат само плащанията от кредити, предвидени в бюджета на министерството, дирекцията, или фонда, под ведомството на които лицето е служило: заплатата (включително половината от допълнителните за длъжността и образованието); увеличението върху заплатите в процент или са определена сума (изключая представителните, безотчетните, пътните, дневните, извънредните дневни, фуражните, порционните, както и разните видове възнаграждения) и добавъчното възнаграждение за семейното положение по таблицата, одобрена с чл. 4 от закона за бюджета на държавата за 1927/28 г., като за службите до 1 април 1927 г. се вземат по размери, каквито са плащани на 1 април с. г., а за службите след тази дата се вземат действително получаваните им размери. За длъжностите до 1 април 1927 г., които са бюджета на учрежденията за 1927/28 г. са преминали в по-горна категория, се вземат заплатите, увеличението върху тях и добавъчното възнаграждение за семейното положение, предвидени на 1 април 1927 г. за категорията, в която са били по бюджета за 1926/1927 ф. г.

За държавните служители, които получават общо установена заплата, без добавъчното възнаграждение, взема се общо установената заплата и увеличението в процент или са определена сума, ако за длъжностите им са били плащани такива.

За времето след 1 юний 1934 г. се вземат чистите заплати, заедно с повишенията за изслужени шестилетия, които лицата са получавали за изпълняваните от тях длъжности.

Забележка I: От добавъчното възнаграждение за семейното положение се изключват частите за издръжка на членове от семейството и на родители.

Забележка II: Длъжностите на временните държавни бирници по привеждане в изпълнение разните изпълнителни актове се приравняват с длъжностите на постоянните (щатни) държавни бирници, като се досъбират следните пенсионни удържки:

б) за свещениците и дяконите — както за държавните служители, само че за заплати се вземат в двоен размър възнагражденията по таблицата за възнаграждението на енорийските православни свещеници и дякони и в единичен размър предвидените в бележката към таблицата допълнителни заплати, ако на длъжностите се следват такива и още в единичен размър следващото се добавъчно възнаграждение за семейното положение, без частите за издръжка на членовете на семейството и на родителите.

За времето след 1 юний 1934 г. за свещениците и дяконите се вземат в единичен размър чистите заплати (възнаграждение);

в) за служителите при останалите учреждения, изборни и автономни и за постоянните работници при всички учреждения, както за държавните служители, само че запла-

титъ и добавъчното възнаграждение за семейното положение се взематъ за длъжността, къмъ която сж приравнени изпълняванитъ отъ лицата длъжности въ специално изработенитъ таблици отъ Дирекцията на държавнитъ дългове и одобрени съ VII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му на 26 ноември 1932 г. Ако за времето следъ 1 априлъ 1926 г. сборътъ отъ действително полученитъ отъ лицето заплати и увеличенията имъ въ процентъ или съ определена сума (за служителитъ при изборнитъ учреждения за времето до 1 априлъ 1929 г. се взема и процентното възнаграждение) и добавъчното възнаграждение за семейното положение, безъ частитъ за издръжка на членове отъ семейството и на родители за изпълняваната отъ него длъжностъ, е по-малкъ отъ сбора на принадлежитъ се по тия таблици заплати, увеличението и добавъчното възнаграждение на приравнената длъжностъ, взема се първия сборъ.

За длъжноститъ изслужени следъ 1 юний 1934 година, ако заплатитъ на служителитъ при горнитъ учреждения сж съобразени съ заплатитъ на държавнитъ служители съ щатове одобрени отъ надлежния министъръ взематъ се заплатитъ съответни на длъжноститъ по тѣзи щатове. При определяне на сумитъ за последнитъ 15 години на лицата, които сж засегнати отъ ограниченията на наредбата-законъ за заемане служба отъ членове на едно семейство, държавнитъ, общински и автономни учреждения, или на отгъненитъ съ сжщата наредба-законъ заповѣди, се взематъ съответнитъ на длъжността и на изслуженитъ имъ години цѣли заплати.

Чл. 58. При изчисление на сумитъ за последнитъ 15 изслужени години заплатитъ на служителитъ, въ предѣлитъ и вънъ отъ предѣлитъ на Царството се пресмѣтатъ въ левове, безъ разлика на курса на паритъ.

Чл. 59. За изчисление на месечнитъ суми на работницитъ — на постоянна работа при държавнитъ мини, за прослуженото време следъ 1 януарий 1937 г. се постѣпва така:

а) за копачитъ отъ подземната експлоатация — действително получената сума презъ календарната година се дѣли на зачетеното време презъ годината. Ако така изчислената месечна сума надминава 3.000 лева тя се намалява на 3.000 лева;

б) за всички други работници на постоянна работа основната имъ надница, показана въ съответнитъ заповѣди на управлението на минитъ, се умножава на „22“.

Чл. 60. Опредѣлянето на сумитъ за последнитъ 15 действително изслужени години се извършва отъ постоянния комитетъ при фонда. Решенията му се съобщаватъ писмено на заинтересуванитъ лица. Ако последнитъ сж недоволни отъ тѣхъ, могатъ да ги обжалватъ въ срокъ отъ 15 дни, считанъ отъ деня на получаване съобщението предъ комисия отъ трима души членове на управителния съветъ на фонда, назначени отъ председателя на сжщия. Решенията на тази комисия подлежатъ на обжалване въ 15-дневенъ срокъ, считанъ отъ деня на съобщението, по касационенъ редъ предъ Върховния административенъ съдъ.

Чл. 61. Опредѣлянето на сумитъ за последнитъ 15 изслужени години, възъ основа на които се изчисляватъ пенсиятъ за изслужено време става съ отдѣленъ правилникъ.

Чл. 62. За основа при определяне размѣра на годишната пенсия се взема 75% отъ срѣдната аритметична на сумитъ за последнитъ 15 действително изслужени години определени възъ основа на предписанията на чл. 19 отъ закона за пенсиятъ. Тая основа не може да бѣде по-голяма отъ 66 000 лв. (чл. 18 отъ закона за пенсиятъ). На лица които нѣматъ 15 действително изслужени години, пенсията се изчислява възъ основа на срѣдната аритметична отъ сумитъ за действително изслуженитъ години и цѣли месеци.

Така определена основа е равна на пълната пенсия на лицето, която то получава ако има:

а) 33 и повече зачетени години за пенсия;
б) 25 и повече зачетени години за пенсия, ако е уволнено по болестъ (чл. 16, п. 1, буква „а“ отъ закона);
в) 25 и повече зачетени години за пенсия, отъ които действително изслуженитъ години лицето е прекарало на служби, визирани въ чл. 16 п. 1, т. т. „б“ и „в“ на закона за пенсиятъ, а именно било е: служителъ (контролиращъ или ръководенъ) въ подземната експлоатация на минитъ и работникъ заетъ въ тая експлоатация или служителъ или работникъ въ пресовото и смолното отдѣления на брикетната фабрика.

Ако лицето има по-малко изслужени години за всѣка по-малко изслужена година пѣттата му пенсия се намалява съ 1/33, а за тѣзи по чл. 16, п. 1, букви „а“, „б“ и „в“ отъ закона за пенсиятъ — 1/25, като се взематъ подъ внимание и пълнитъ изслужени месеци.

Размѣрътъ на личната пенсия за изслужено време не може да бѣде по-малкъ отъ 600 лева месечно.

Чл. 63. При комбинирана служба, големинитъ за получаване на пълната пенсия сж по-малко отъ 33 и повече отъ 25.

Тѣ се определятъ възъ основа на съотношението на годинитъ, прекарани въ подземната работа или въ пресовото и смолното отдѣления на брикетната фабрика и въ работа на повърхността.

Опредѣлянето имъ се извършва по следния начинъ:

а) изразява се отношението на изслуженото време въ дветъ категории служби, като за първия членъ на това отношение се взема сборътъ отъ изслуженото време въ подземна работа и въ пресовото и смолното отдѣления на брикетната фабрика, а за втори — изслуженото време на повърхността. Изслуженото време се изразява въ месеци. Днитъ не се взематъ подъ внимание. На полученото отношение се дава най-простъ видъ, като отъ двата му члена се изключватъ общитъ имъ дѣлители,

б) разликата между предѣлитъ на добиване пълна пенсия — 33 години и 25 години, а именно 8 години, се дѣли на две части, които да бѣдатъ въ сжщото отношение, както годинитъ прекарани подъ земята, респективно въ смолното и пресовото отдѣления на брикетната фабрика и тия надъ земята. Частитъ се изчисляватъ съ точностъ до стотияднитъ и се провѣрява сборътъ имъ дава ли числото 8;

в) стойността на първата частъ отъ числото 8, окръглена съ точностъ до стотнитъ, се вали отъ 33 години. Въ получената разлика десетичната дробна частъ се изразява въ месеци. Получаватъ се годинитъ и месецитъ, при които лицето добива пълна пенсия.

Чл. 64. Размѣрътъ на пенсия на лице съ комбинирана служба, се изчислява по начинъ аналогиченъ на тоя, изложенъ въ предходния членъ. Пълната пенсия на лицето, за всѣка по-малко изслужена година, смѣтано отъ годинитъ при които то получава пълната пенсия и годинитъ, които му се зачитатъ за пенсия (действително изслуженитъ години въ дветъ категории служби, безъ да се извършва превръщане по ал. 5 на чл. 16 отъ закона за пенсиятъ и дареното му време отъ войнитъ ако има такова), се намалява съ частъ отъ нея, равна на дробъ съ числителъ 1-ца и знаменателъ — намѣренитъ години за пълна пенсия, като се взиматъ подъ внимание и пълнитъ месеци.

Глава V.

Лични пенсии за инвалидность

Условия при които се Добива право на пенсия.

Чл. 65. За да добие едно лице право на пенсия за инвалидность, плащана отъ фонда за пенсиятъ на служителитъ и работницитъ при държавнитъ мини, трѣбва:

а) да е било въ деня на злополуката участникъ въ Пенсионния фондъ, т. е. да е заемало служба при държавнитъ мини, или Пенсионния фондъ при сжщитъ мини, която да дава право на пенсия;

б) да е пострадало по поводъ и при изпълнение на служебнитъ си задѣлжения и

г) да е съ 30% и повече изгубена работоспособностъ.

Чл. 66. Подъ злополука се разбира, всѣко нараняване, тѣлесно повреждане, заболяване, смъртъ или безследно изчезване.

Установяване обстоятелствата на злополуката, която дава право на пенсия на инвалидность.

Чл. 67. Обстоятелствата на злополуката се установяватъ съ актъ за злополука, образецъ № 3.

Чл. 68. Акта за злополуката трѣбва да бѣде съставенъ най-късно до 6 месеца отъ деня на сжщата, по разпореждане на началника на службата, или по искане на заинтересуванитъ лица (чл. 25 отъ закона).

Чл. 69. Актътъ се подписва отъ съставителя му и се подписва отъ лицата, по разпореждането на които се съставя акта. Той трѣбва да бѣде приписанъ и поне отъ две лица, които сж присѣствували при съставянето му.

Чл. 70. Ако по доказани уважителни причини актътъ не е съставенъ въ 6-месеченъ срокъ, обстоятелствата на злополуката могатъ да бѣдатъ установени по съдебенъ редъ съ установителенъ искъ, предявенъ въ срокъ две години отъ деня на злополуката.

Чл. 71. Съ акта за злополуката трѣбва да се установятъ подробно обстоятелствата на заболяването, нараняването, смъртта и пр. на участника на фонда, изобщо да се обрисова подробно обстановката, при която лицето е служило и пострадало. Въ акта не трѣбва да се дава заключение, дали пострадалото лице има или нѣма право на пенсия за инвалидность, понеже това е отъ компетентностъ на постоянния комитетъ при Пенсионния фондъ.

Чл. 72. Актътъ за злополуката трѣбва да бѣде датиранъ и изведенъ по изходящия дневникъ на минитъ, или тоя на Пенсионния фондъ. Той се съставя въ два екземпляра, отъ които единиятъ се предава на пострадалото лице, или на неговитъ наследници, а другиятъ се запазва въ архивата на учреждението.

Чл. 73. Съставяне съ минала дата акт за злополука, когато 6-месечният срок е бил пропуснат, съществува с цел да се прикрие това обстоятелство, влече наказателна отговорност за съставителят на акта. Също така съ наказателна отговорност е свързано и вписването на невърни обстоятелства въ акта, или пък прикриване на известни факти, които биха имали значение при решаване на въпроси за причината връзка между заболяването и службата на лицата.

Освидетелствуване и преосвидетелствуване.

Чл. 74. Причинната връзка между злополуката и службата, както и процента на изгубената работоспособност на пострадалото лице, се установяват от медицинската комисия по чл. 26 от закона, съставът на която е указан въ чл. 46 от настоящия правилник.

Чл. 75. За освидетелствването на инвалидите, медицинската комисия съставя медицински актове обр. 4 и обр. 5, от които първият е за поискване на лична инвалидна пенсия, а вторият за наследствена. Въ тия актове тя установява причинната връзка между злополуката и службата на пострадалото лице и изгубената му работоспособност.

Чл. 76. При установяването на причинната връзка медицинската комисия трябва да има предвид и упътванията и поясненията дадени въ образците за съставяне на медицинските актове, а изгубената работоспособност на пострадалите лица — да определи въ проценти, съгласно разписанието за болестите, изработено от управителния съвет на Пенсионния фонд при държавните мини одобрено от Висшия медицински съвет.

Забележка: До изработването ново разписание, медицинската комисия си служи съ разписанието за болестите обнародвано въ „Държавен вестник“ брой 11 от 14 април 1925 година.

Чл. 77. Процентът на изгубената работоспособност се определя въ десетици.

Чл. 78. Лица на които е определен процентът на изгубената работоспособност 20% или 10% нямат право на пенсия, нито на други права по закона за пенсията на служителите и работниците при държавните мини.

Чл. 79. Пенсионерите съ лична пенсия за инвалидност се преосвидетелствуват от комисията по чл. 26 от закона за пенсията, през всеки 5 години, която съставя медицински акт обр. № 6. Преосвидетелствването се извършва по нареждане на постоянния комитет. Уведомлението на инвалидите за датата и мястото на преосвидетелствването става от медицинската комисия, съ писмено съобщение обр. № 4 връчено срещу разписка.

Чл. 80. Ако повиканият за преосвидетелствване инвалид не се яви без уважителни причини: болест, смърт, смърт на някой член от семейството му, стихийни прѣчки и др. непреодолими причини, обстоятелства, които се пренасят от постоянния комитет при фонда, пенсията му се прекратява от края на 3-месечия, през което му е било определено да се яви на преосвидетелствване.

Забележка: Лице, пенсията на което е прекратена по този член, може да поиска от постоянния комитет, съ писмено заявление да бъде преосвидетелствувано. Ако при преосвидетелствването медицинската комисия му е определила 30% и повече загубена работоспособност, пенсията му се възобновява въ зависимост от новоопределената му изгубена работоспособност, от датата на медицинския акт.

Чл. 81. Предсрочно преосвидетелствуване се допуска, когато здравословното състояние на инвалида се е влошило, или когато постоянния комитет намери да е вложено. Въ първия случай се извършва по писмена молба на инвалида до управлението на фонда. Нареждане до медицинската комисия за преосвидетелствването дава постоянния комитет на фонда.

Чл. 82. Въ зависимост от новоопределения процент за изгубена работоспособност на инвалида вследствие на увеличение или намаление повредата, за която се е пенсионирал, пенсията му се увеличава, или намалява. Тя се прекратява, ако процентът е спаднал под 30%.

При изчисление на новия размер на пенсията се има предвид новоопределения процент за изгубената работоспособност на инвалида и заплатата, която е получавал въ деня на злополуката, ако пенсията е била определена и отпусната след 1 юли 1940 г. Какъ става изчислението на новият размер на пенсия, отпусната преди тази дата, става съгласно настоящия правилник.

Увеличението, намалението или прекратяването на пенсията става от датата на съставяне медицински акт за преосвидетелствването (чл. 36 от закона).

Чл. 83. Не се преосвидетелствуват:

а) инвалидите, пенсионирани за непоправими повреди, отбелязани съ особенъ знак въ разписанието на болестите и

б) инвалидите навършили 55-годишна възраст, независимо от процента на изгубената им работоспособност.

Чл. 84. Медицинската комисия освидетелствува лицето за първоначално отпускане на пенсия или преосвидетелствува пенсионерите по нареждане на постоянния комитет. Постъпилите направо въ комисията искания тя изпраща въ управлението на фонда.

Комисията, след освидетелствването на лицето, връща преписките, заедно съ съответните медицински актове за освидетелствуване или преосвидетелствуване, образец № 7 или 8, съ писма обр. № 5. Към последните се прилагат и разписките съ които е било съобщено на инвалидите от медицинската комисия да се явят на преосвидетелствване. Пенсията на неявилите се на преосвидетелствване инвалиди се прекратява съ решение на постоянния комитет от края на 3-месечия, през което им е било определено да се явят на такова.

Размѣръ на личната пенсия за инвалидност.

Чл. 85. Размѣрът на личната пенсия за инвалидност съставлява такъв процент от заплатата, която пострадалото лице е получавало въ деня на злополуката, какъвто е процента на изгубената му работоспособност.

На работниците, участници въ фонда по този закон, размѣрът на пенсията за инвалидност се пресмѣта по горния начин от заработената надница въ деня на злополуката, безразлично дали е обикновена или акордна, но не повече от 120 лева, като се смѣтат 25 надници въ месеца.

Чл. 86. При изчисление размѣра на пенсията за инвалидност:

а) за щатните служители се има предвид само получаваната по бюджетъ заплата, заедно съ увеличението за прослужени години (шестилѣтня), безъ да се смѣтат тантиемите, премийните възнаграждения, представителните, безотчетните, квартирните и пр. и

б) за работниците на постоянна работа се имат предвид основните им надници, указани въ съответните заповѣди на управлението на мините, а за тѣзи назначени на акордъ — заработената надница въ деня на злополуката, както и въ двата случая другите възнаграждения не се вземат.

Чл. 87. Размѣрът на личната пенсия за инвалидност не може да бъде по-голям от 5.500 лева месечно. Законътъ нѣма определен минимум пенсия, затова на пенсионера се присвоява изчисления размѣръ на пенсията, който може да бъде по-малък от 600 лева — минимума за личните пенсии за изслужено време.

Чл. 88. Пенсионери, съ лична пенсия за инвалидност, които имат 80% и повече изгубена работоспособност и не могат, по мнение на медицинската комисия сами да се обслужват, получават освен пенсията, помощ въ размѣръ 600 лева месечно.

Чл. 89. Помощта по предходния член се отпуска само по писмена молба от инвалида до управлението на фонда. Необходимо е още и медицинската комисия да се произнесла по тази молба въ смисъл, че той не може сам да се обслужва. При първоначално отпускане, ако помощта е поискана въ срок от 6 месеца от датата на уволнението на лицето, тя се дава от датата на отпускането на пенсията. При преосвидетелствване, помощта се отпуска от датата на регистриране молбата въ фонда за пенсията.

Чл. 90. Помощта не е пенсия, тя е лично право на инвалида и не преминава по наследство. Също така тя не се взема под внимание при ограничение на максималния размѣръ на личната пенсия за инвалидност — 5.500 лева по чл. 31 от закона.

Чл. 91. Ако при злополуката лицето добие повече от една повреда, процентът на изгубената му работоспособност се изчислява, като се спазват следните правила:

а) към процента на изгубената работоспособност за най-тежкото страдание се прибавят съответните проценти на по-леките страдания, но не повече от 30% изгубена работоспособност общо за всичките;

б) така увеличеният процент на най-тежкото страдание не може да надмине 100% изгубена работоспособност и в) ако само за едно от страданията се следва 100% изгубена работоспособност, за другите страдания не се увеличава този процент.

Размѣрът на пенсията съставя такъв процент от заплатата, която пострадалото лице е получавало от деня на злополуката, какъвто е определеният на лицето по горния начин процент на изгубена работоспособност.

Чл. 92. По същия начин се определя процента на изгубената работоспособност и размѣрът на пенсията на лице, което след като е било пенсионирано е добило нова повреда, която е въ връзка или е въ последица от страданието за което му е била определена пенсия.

Чл. 93. Лице с лична пенсия за инвалидност, ако при условията на закона за пенсиите добие нова повреда, която не е във връзка с предишното му страдание, нито е последна от него, получава пенсия, образувана от припадъците се според процента на изгубената му работоспособност за всичко от двете страдания части от заплатите, които лицето е получавало при добиване на една и друга повреда.

Процентът на изгубената му работоспособност за отдалените повреди се определят, като се спазват следните правила:

а) към процента за изгубената му работоспособност за по-тежкото страдание се прибавя процента на изгубената работоспособност или част от тоя процент, но не повече от 30% изгубена работоспособност за по-лекото страдание;

б) сборът на процентите за двете страдания не може да надмине 100% и

в) ако само за едно от страданията се следва 100% изгубена работоспособност, за другото не се прибавя изгубена работоспособност.

Примърз I. Лице получава инвалидна пенсия в размер 450 лева месечно, за изгубена работоспособност 30%, изчислена от заплатата 1500 лева месечно. Същото лице постъпва наново на работа с 3000 лева месечна заплата и претърпява нова злополука, за която медицинската комисия му е определила 60% изгубена работоспособност. От двете злополуки изгубената му работоспособност е $30\% + 60\% = 90\%$ — по-малко от 100%, а от друга страна процента на по-лекото му страдание 30% може да се прибави към процента на изгубената му работоспособност на по-тежкото страдание без сборът им да надмине 100% изгубена работоспособност.

Пенсията е сборът от:

$$a) \frac{1500 \times 30}{100} = 450 \text{ лева месечно, и}$$

$$б) \frac{3000 \times 60}{100} = 1800 \text{ лева месечно.}$$

Пенсията е 2.250 лева месечно.

Примърз II. При горния примърз, ако изгубената работоспособност от първата злополука е 50% а от втората 70%, процентите за изчисление на частите от заплатите са:

а) за първата част 30%, понеже към по-тежкото страдание не може да се прибави от по-лекото страдание повече от 30% изгубена работоспособност и

б) за второто страдание 70%.

Пенсията е сборът от:

$$a) \frac{1500 \times 30}{100} = 450 \text{ лева месечно и}$$

$$б) \frac{3000 \times 70}{100} = 2100 \text{ лева месечно.}$$

Пенсията е 2.550 лева месечно.

Право за получаване на две лични пенсии.

Чл. 94. Никой не може да получава повече от една лична пенсия. Лице с лична пенсия за изслужено време или за инвалидност, плащана от Пенсионния фонд при минимално, ако е добило право и на друга пенсия, по закон или по решение на Народното събрание, получава право на избор само на една. Изключение от това правило се допуска за военни лица, добили право на лична пенсия за инвалидност. Такива лица получават по-голямата пенсия в пълен размер, а от другата част равна на половината от процента на изгубената работоспособност, като, обаче, сборът не може да надминава размера на последната получавана заплата, нито може да бъде по-голям от 5500 лева месечно (чл. 21 от закона за пенсиите).

Глава VI.

Наследствени пенсии за изслужено време и инвалидност.

Право на наследниците да получават пенсия.

Чл. 95. Наследниците имат право да получават пенсия, когато наследодателят е:

а) пенсионер или лице, което е имало право на пенсия;

б) лице, заварено от смъртта на служба с най-малко 15 години, които се зачитат за пенсия;

в) лице, починало преди да е получило пенсия, понеже е било по-малко от 50, respectively 55 години (чл. 16, п. 2, букви „а“ и „б“ от закона) и

г) безизвестно изчезнал пенсионер. След изтичане на една година от датата на последното получаване на пенсията от изчезнали пенсионер, наследниците му по закона за пенсиите придобиват правото на временна наследствена пенсия, която става постоянна, след като се установи по съдебния ред изчезването на наследодателя.

Чл. 96. Получаване на пенсия от наследниците не означава приемане и на наследство.

За наследниците

Чл. 97. Наследници на лице от мъжки пол, които могат да получават наследствена пенсия са: съпругата, децата и рождените родители, а на лице от женски пол са: децата и рождените родители.

Чл. 98. Никой от наследниците няма право да получава повече от една наследствена пенсия.

Лице, добило право на две и повече наследствени пенсии, или на лична и наследствена пенсия получава само една, по избор, с изключение на лицата, които могат да получават по една наследствена пенсия от всички родители.

Чл. 99. Осиновените деца имат право на пенсия за изслужено време, ако осиновяването е станало най-малко една година преди последното уволнение на наследодателя, а на инвалидна пенсия — преди злополуката.

Чл. 100. Заварени и доведени деца имат право на наследствена пенсия за изслужено време, ако бракът е бил сключен най-малко пет години преди последното уволнение на наследодателя, а при пенсия за инвалидност — ако бракът е бил сключен преди злополуката.

Чл. 101. Ако децата, при случаите предвидени в горния член, имат право на наследствена пенсия за изслужено време или на такава за инвалидност и от рождените си родители, те могат да предпочетат по-голямата, но не да получават и двете.

Чл. 102. Децата от мъжки пол получават наследствена пенсия докато навършат 21-годишна възраст, а тези от женски пол 25-годишна възраст.

Пенсията се прекратява преди показаната по-горе възраст, ако детето встъпи в законен брак, почине, или постъпи на служба, която дава право на пенсия.

Ако детето получава пенсия за изслужено време над 1500 лева месечно, пенсията му се прекратява временно, ако постъпи на служба с възнаграждение при учреждение, чиито служители са участници в фонда за пенсии при държавните мини, или в държавния пенсионен фонд за изслужено време. Тя се възобновява от датата на напускане службата, ако бъде поискано с писмена молба в срок от шест месеца от същата дата, или от датата на поискване, ако е пропуснат този срок (чл. 65 и 76 от закона).

Чл. 103. Децата слепи, душевно болни, глухонми, парализирани или с други физически недостатъци, които са неспособни сами да си изкарват прехраната, получават пенсия пожизнено, ако не са настанени в държавен приют, или ако нямат средства за издръжка и ако недействително е добило преди навършване възрастта по чл. 102 от настоящия правилник.

Болестта или недействително на децата се установява от медицинската комисия, предвидена в чл. 46, от настоящия правилник, с акт, обр. № 1 (приспособен).

За всеки акт на медицинската комисия трябва да съдържа следните данни: начало на болестта, или възрастта на детето, когато е придобило недъга, вид и характер на болестта (недъга) и изгубената работоспособност в проценти, според разписанието на болестите.

За размера на пенсиите, които се следват на наследниците от личната пенсия на наследодателя.

Чл. 104. Размърът на пенсиите на наследниците се изчислява от пенсията на наследодателя, както в случаите, когато се отнася до пенсия за изслужено време, така, и когато се отнася до пенсия за инвалидност.

Ако пенсията на наследодателя не е била определена, то тя се определя на общо основание и след това от нея се изчисляват припадъците се части на наследниците.

Чл. 105. Целокупната пенсия е сборът от припадъците се части от пенсията на наследодателя на всички наследници изчислени им според следващите членове. Тя не може да бъде по-малка от 600 лева месечно.

В случаите, когато личната инвалидна пенсия е по-малка от 600 лева месечно поради непредвиден минимум в закона за тип пенсия целокупната пенсия на наследниците е 600 лева месечно.

Чл. 106. Вдовица, съпруга без деца или с непълнолетни деца, получава 50% от получаваната или следващата се пенсия на наследодателя. Вдовица с непълнолетни деца, или с деца получаващи пенсия пожизнено, получава 40% от пенсията на наследодателя.

Ако вдовицата встъпи в брак тя губи правото на своята част от пенсията, от деня на встъпване в брак.

Увеличението на процента от 40% на 50% на вдовицата става служебно при видоизменението на пенсията.

Чл. 107. Децата, не кръгли сираци получават по 20%, до размер 60% общо за всички, от получаваната или следващата се на наследодателя пенсия.

Чл. 108. Кръгли сираци получават 50% — ако е единъ, 75% — ако сж двама и 100% — ако сж трима и повече отъ пенсията, която е получавалъ или която се следва на наследодателя.

Чл. 109. При две наследствени пенсии сираците могат да получават 30% отъ всяка пенсия, ако е единъ сиракъ и 40% отъ всяка пенсия, ако сж двама и повече.

Чл. 110. Наследствената пенсия може да се раздѣли, когато всичките деца не живѣятъ при майката или бащата или при единъ и сщи настойникъ. Въ такъвъ случай за всѣко отъ тѣхъ се смѣта по равенъ дѣлъ отъ следуемата имъ се обща пенсия, съгласно чл. чл. 107 и 108 отъ настоящия правилникъ. Така при жива съпруга, ако децата сж на брой 4 на всѣко се следва 15% отъ пенсията на наследодателя, а не по 20% понеже общо имъ се следва 60%.

Чл. 111. Родители — баща и майка, или само единъ отъ тѣхъ, когато наследодателя не е оставилъ деца съ право на пенсия, получават 40%; когато наследодателят е оставилъ едно дете съ право на пенсия, получава 30%; когато е оставилъ две деца съ право на пенсия, получават 20%; когато е оставилъ три и повече деца съ право на пенсия не получаватъ пенсия.

Чл. 112. Само рождените родители могат да получаватъ пенсия отъ децата си.

Осиновителитъ, мащехата, пастроктъ нѣматъ право да наследяватъ пенсията на осиновения, заварения и доведените деца.

Чл. 113. Пенсията на родителитъ се опредѣля споредъ семейното положение на наследодателя, въ деня на смъртта му. Настъпилитъ въ последствие промѣни въ семейството не ползватъ родителитъ.

Чл. 114. При прилагането на постановлението на чл. 41, отъ закона, двамата родители се смѣтатъ, като едно лице: ако единиятъ е личенъ пенсионеръ, другиятъ не може отдѣлно да иска да получава наследствена пенсия отъ синъ или дъщеря; ако и двамата сж лични пенсионери, то когато избиратъ, дали да предпочетатъ наследствената пенсия, гледа се сбора на личните имъ пенсии.

Чл. 115. Съпругата, децата и родителитъ получаватъ пенсия независимо отъ доходитъ имъ.

Наследници, които могат да получаватъ две наследствени пенсии.

Чл. 116. Могатъ да получаватъ две наследствени пенсии: а) наследници на военни лица или военноинвалиди, което е било право на пенсия за инвалидност по наредбата-законъ за пенсията за инвалидност отъ 1938 година и на пенсия за изслужено време или за инвалидност, плащана отъ пенсионния фондъ при минитъ, получаватъ съответните части отъ двете пенсии, които е получавалъ наследодателя, съгласно чл. 21 отъ закона;

б) наследници на военно лице, което е починало по поводъ и при изпълнение на служебнитъ си задължения при минитъ, ако е добило право и на друга пенсия, получава по-голямата наследствена пенсия, изчислена по съответния законъ, въ размѣръ пълненъ и отъ по-малката — половината частъ.

Сборътъ на двете пенсии на наследниците, имащи право на 100% наследствена пенсия (съпруга съ 3 и повече деца; 3 кръгли сираци или съпруга съ две деца и родители) не може да надмине 5500 лева месечно, а при по-малка отъ 100% — не може да надмине съответния процентъ отъ този максимумъ.

Глава VII.

Видоизмѣнения, прекратяване, възобновяване и лишение отъ пенсия.

Чл. 117. Следъ смъртта на личния пенсионеръ, правото му за получаване на пенсия се погасява. Пенсията се видоизмѣнява и прехвърля върху наследниците му по закона за пенсията а при липса на такива тя се прекратява.

Чл. 118. Видоизмѣнения и прекратяванията на личните пенсии, поради смъртъ ставатъ отъ края на тримесечieto, презъ което пенсионерътъ е починалъ.

Забележка I. Неполучената пенсия отъ починалия пенсионеръ смѣтана до края на тримесечieto презъ което е починалъ, влиза въ общата му наследствена маса и се изплаща на наследниците му по закона за наследството. При изплащането ѝ тѣ представятъ и удостоверение отъ данъчните власти, че сж изплатили следуемия се данъкъ върху имоти придобити по безвъзмезденъ начинъ.

Забележка II. Наследниците по закона за пенсията при деклариране на имотитъ останали отъ наследодателя имъ предъ данъчните власти, въ декларацията вписватъ и годишния размѣръ на наследствената имъ пенсия. При изплащането на пенсията имъ по пенсионната книжка тѣ не представятъ удостоверение за платенъ данъкъ върху имоти придобити по безвъзмезденъ начинъ.

Чл. 119. Видоизмѣнения и прекратяванията на наследствените пенсии поради смъртъ на наследникъ, ставатъ отъ края на тримесечieto, презъ което наследника е починалъ, а поради навършване пълнолѣтие и встъпване въ бракъ на наследникъ — отъ деня на пълнолѣтието или встъпване въ бракъ.

Чл. 120. Видоизмѣнения и прекратяванията на личните и наследствени пенсии поради постъпване на служба, ставатъ отъ деня на постъпването на служба.

Чл. 121. Правото на пенсия се губи за винаги въ следните случаи:

- а) когато лицето стане чуждъ поданикъ;
- б) когато за да получи пенсия, представи подправени документи, чиято подправеностъ се установи съ присъжда влѣзла въ законна сила;
- в) когато духовно лице отстъпи отъ православно вѣроизповѣдане или се отклони отъ ведомството на Българската православна църква;
- г) когато духовно лице бѣде лишено отъ духовенъ санъ, съ изключението на лишенитъ отъ духовенъ санъ, поради встъпване въ бракъ и
- д) когато наследникитъ на духовно лице богохулстватъ или отстъпятъ отъ православната църква.

Забележка: Въ случаетъ, предвидени въ буква „а“, пенсията се прекратява отъ деня на приемане чуждото подданство, въ случаетъ по буква „б“ — отъ деня на отпускане на лицето, а въ случаетъ по буква „в“, „г“ и „д“ — отъ деня въ който влиза въ сила решението на епархийския духовенъ съветъ, съ което е констатирано нарушението.

Чл. 122. Право на пенсия се губи временно:

- а) когато лицето е било осъдено съ лишаване отъ всички или отъ правата по пунктове 1—4 на чл. 30 отъ наказателния законъ;
- б) когато съ присъжда, влѣзла въ законна сила, лицето е осъдено за развратъ по наказателния законъ;
- в) когато живѣе въ незаконно съжителство, установено съ присъжда влѣзла въ законна сила и
- г) за времето, презъ което пенсионерътъ живѣе вънъ отъ предѣлитъ на Царството безъ разрешение на постоянния комитетъ.

Забележка: Въ случаетъ, предвидени въ букви „а“, „б“ и „в“, пенсията се прекратява отъ деня въ който присъдата е влѣзла въ законна сила, а се възобновява, по буква „а“ отъ деня, въ който лицето е било реабилитирано или амнистирано, а по букви „б“ и „в“ — следъ три години отъ освобождаването му отъ затвора, ако е било осъдено на тъмниченъ затворъ, а следъ 5 години — ако е било осъдено на строгъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 123. Пенсията се прекратява отъ деня на отпускането, ако е била очевидно неправилно и погрѣшно отпусната.

Чл. 124. Ако пенсионерътъ за изслужено време или за инвалидност при фонда за пенсията при държавнитъ мини постъпи на служба съ заплата при учредение, чийто служители сж участници въ държавни пенсионенъ фондъ за изслужено време, пенсионниятъ фондъ при държавнитъ мини или пенсионниятъ фондъ при Българската народна банка, пенсията му се прекратява.

Чл. 125. Опредѣлена пенсия, неполучавана въ продължение на 3 години, остава въ полза на фонда.

Пенсията се прекратява отъ началото на тримесечieto, отъ което не е получавана и може да се възобнови отъ деня на поискването.

За лица, неполучили пенсия отъ деня на отпускането ѝ, пенсията се прекратява отъ датата на отпускането, а тригодишния срокъ се брои отъ датата на връчването на пенсионната книжка.

Чл. 126. Правото за получаване на лична или наследствена пенсия се погасява съ давностъ, ако не е направено искане за това въ срокъ 5 години, отъ когато то се е породило.

Този срокъ за случаетъ преди 1 юлий 1940 година се смѣта отъ 1 юлий 1940 година.

Чл. 127. Пенсионното производство се прекратява, ако въ срокъ отъ три години отъ деня на поискването на пенсията не сж представени по вина на искателя всички необходими документи. Прекратяването става съ решение на постоянния комитетъ.

Чл. 128. Личенъ пенсионеръ постъпилъ при действието на закона за пенсията на служителитъ и работниците при държавнитъ мини на служба, която дава право на пенсия, ако бѣде уволненъ не по собствено желание или по отказване да заеме друга служба съ по-малка заплата и не отговаря на условията на чл. 16, отъ закона, запазва правата си, които е ималъ до заемането на службата.

На пенсионеръ, който при постъпването си на служба е билъ назначенъ за министъръ, новоизслуженото време се зачита за пенсия независимо отъ разпореденията на предходната алинея.

Глава VIII. Приходи.

Чл. 129. Приходите на фонда, за време следъ 1 юлий 1940 година сж предвидени въ чл. 58 отъ закона за пенсиитъ. Тъ сж:

1. Вноска $12\frac{1}{2}\%$ върху предвиденитъ въ бюджетитъ; на държавнитъ мини и на пенсионния фондъ при минитъ, кредити за заплатитъ на участницитъ на фонда.

При изчисление на размъра на вноската $12\frac{1}{2}\%$ се взематъ предвиденитъ:

а) за щатнитъ служители — кредита за заплати за всичкитъ служители, показанъ въ объяснителнитъ таблици за разходитъ за личния съставъ на учрежденията, упоменати въ предходния членъ и кредита за увеличения на заплатитъ за всъки 6 изслужени години и

б) за работницитъ на постоянна работа — кредититъ за заплатата, предвидени въ бюджетитъ на сжщитъ учреждения.

При изчисление на вноската не се взематъ предвидъ кредититъ за: данъкъ занятие, пжтни, дневни, безотчетни, фуражни, порционни, акордни и за др. възнаграждения.

2. Удръжки 10% върху тантиемитъ и всички други парични възнаграждения на щатнитъ служители, които не се зачитатъ за пенсия, плащани имъ отъ бюджетитъ на държавнитъ мини и пенсионния фондъ.

Тия удръжки се правятъ върху действително изплатенитъ суми на участницитъ на Пенсионния фондъ, а не върху предвиденитъ кредити въ бюджетитъ.

Не се правятъ 10% удръжки отъ:

- а) разнитъ възнаграждения на работницитъ;
- б) еднократно възнаграждение за дългогодишно служене, плащано при уволнение;
- в) разнитъ помощи давани на участницитъ на фонда или на тѣхнитъ наследници;
- г) възнагражденията въ натура и
- д) пжтнитъ и дневни пари при командировки, включително и безотчетнитъ такива;

3. Удръжка равна на разликата отъ увеличението на заплатата на участницитъ на фонда. Тя се удръжа еднократно отъ първата повишена заплата. Събира се и въ случаитъ, когато служителя е прекъсвалъ независимо отъ това дали лицето е постъпило на ново на служба въ държавнитъ мини, пенсионния фондъ или пъкъ, като е било при предишното си служене на служба при учреждение, което дава право на пенсия при държавния пенсионен фондъ, следъ прекъсването е постъпило на служба при държавнитъ мини и пенсионния фондъ.

Ако въ продължение на единъ месецъ е станало повече отъ едно повишение въ заплатата, разликата се събира между първата неповишена и последната повишена заплата.

На лице недослужило цѣлъ месецъ съ повишена заплата разликата се събира пропорционално на прослуженитъ отъ него дни презъ месеца.

При изчисление размъра на удръжката за разликата отъ повишена заплата на щатни служители се иматъ предвидъ брутнитъ заплати (сборътъ отъ чиститъ заплати, показани въ бюджетитъ и увеличенията за шестлѣтия), а на работницитъ съ надница на постоянна служба — разликата между основнитъ надници, показани въ съответнитъ заповѣди (а не и разликата между акорднитъ надници или акордна и основна и пр.). Разликата между основнитъ надници умножава на „22“ дава удръжката за разлика отъ повишена заплата за единъ месецъ на работницитъ.

Не се удръжа разлика отъ повишена заплата, когато лицето е прекъсвало службата си повече отъ единъ месецъ.

4. Удръжка равна на $1/12$ отъ брутната заплата, въ продължение на 6 пълни месеца, на постъпилитъ за пръвъ пжтъ на служба лица, или постъпили наново следъ прекъсване повече отъ 3 месеца.

Ако въ течение на шестѣхъ месеци, лицето напустне службата и следъ прекъсване на повече отъ 3 месеца, постъпи наново на служба, то отъ заплатата му се правятъ удръжки за $1/12$ само за толкова време, колкото е нужно за допълване на шестѣхъ месеца.

Когато презъ течение на шестѣхъ месеци настѣпи измѣнение въ заплатата, поради промѣна въ длъжността, получаване ново шестилѣтие и др. удръжката $1/12$ за времето до пълни 6 месеца продължава да се прави върху новата заплата.

Не се удръжа $1/12$ на лицата отъ заплатата на които е правена такава въ продължение на 6 месеца въ полза на държавния пенсионен фондъ или при държавнитъ мини, ако прекъснатъ службата си за повече за три месеца. Тъ сж длъжни да удостовѣрятъ това предъ отчетника на учреждениято, въ което сж постъпили на служба следъ прекъсването, за да не имъ се удръжа повторно тая удръжка.

б) глобитъ, налагани по дисциплинаренъ редъ на щатнитъ служители и на работницитъ при държавнитъ мини и пенсионния фондъ при минитъ.

6. Вноска $12\frac{1}{2}\%$ за времето следъ 1 юлий 1940 година отъ държавния пенсионен фондъ за изслужено време, за смѣтка на лица прослужили следъ тая дата въ учреждения, службата при които се зачита за пенсия по закона за пенсиитъ за изслужено време отъ 1932 година, ако добиятъ право на пенсия за изслужено време отъ пенсионния фондъ при държавнитъ мини.

7. 8% удръжки върху полученитъ заплати за двойно зачетено време на въздухоплавателитъ и ученицитъ имъ, съгласно чл. 12 отъ закона съ 8% сложна лихва, при годишно олихвяване, смѣтано отъ началото на шестмесечieto следъ уолненieto имъ.

Тия удръжки се събиратъ при пенсионирането на лицата съ 8% сложна лихва, изчислена по начинъ, указанъ въ чл. 134, буква „в“ отъ настоящия правилникъ;

8. Вноска $7\frac{1}{2}\%$ върху кредититъ за заплати предвидени въ бюджетитъ на държавнитъ мини и пенсионния фондъ.

Тая вноска се изчислява отъ сжщитъ кредити, отъ които се изчислява и вноската $12\frac{1}{2}\%$. Тя се смѣта като субсидия на фонда, давана отъ указанитъ по-горе учреждения.

По искане на управителния съветъ на пенсионния фондъ, основано на проучване и заключение на вещи лица — актюери, административния съветъ на държавнитъ мини, въ случай, че се установи по актюерскитъ правила, че капиталата на пенсионния фондъ не съответствува на резервитъ, които трѣбва да има, за да бжде осигурено изплащането на поетитъ задължения отъ фонда, предвижда въ нѣкои отъ редовнитъ бюджети на минитъ, или въ извънредния бюджетъ на сжщитъ, увеличение на вноската $7\frac{1}{2}\%$, или отдѣлна субсидия, въ размъръ споредъ изчисленieto на вешитъ лица, за да бждатъ осигурени поетитъ задължения отъ фонда. Вноската $7\frac{1}{2}\%$ може да бжде преустановена, ако по актюерскитъ правила се установи, че резервитъ на пенсионния фондъ сж достатъчни за осигуряване изплащането на задълженията му.

Установяване на горнитъ положения може да стане по починъ на управителния съветъ на фонда или на административния съветъ на държавнитъ мини.

9. Отъ глоби по членове 75 и 76 отъ закона за пенсиитъ.

10. Върнати неправилно получени пенсии.

11. Дарения и други случайни доходи.

12. Лихви отъ капитала на фонда.

Чл. 130. Вноска $12\frac{1}{2}\%$ и $7\frac{1}{2}\%$ по п. п. 1 и 8 отъ настоящия правилникъ за смѣтка на държавнитъ мини и пенсионния фондъ, се внасятъ отъ държавнитъ мини въ приходъ на пенсионния фондъ, въ предплата за всѣко тримесечие най-късно до 20 число отъ първия месецъ на тримесечieto и всички останали удръжки по п. п. 2, 3, 4, 5 и 6 за смѣтка на сжщитъ учреждения, се внасятъ отъ държавнитъ мини най-късно до края на месеца, следващъ месеца, презъ който сж били удръжани.

За ненавременено плащане на горнитъ суми, държавнитъ мини се задължаватъ съ 10% годишна лихва, начиная отъ датата, когато е следвало да бждатъ направени вноскитъ.

Чл. 131. Държавнитъ мини внасятъ вноскитъ $12\frac{1}{2}\%$ и $7\frac{1}{2}\%$ и другитъ удръжки по текущата смѣтка на Пенсионния фондъ открита при минитъ, като своевременно уведомяватъ Пенсионния фондъ.

Чл. 132. Държавнитъ мини задължаватъ откритата при тѣхъ текуща смѣтка на Пенсионния фондъ, съ всѣка сума внесена въ приходъ на Пенсионния фондъ за тѣхна смѣтка, съ вальоръ, датата на внасянето имъ, или минаване по смѣтка на сумата въ фонда.

Чл. 133. Удръжатъ се отъ лицата при пенсионирането имъ, въ полза на Пенсионния фондъ при държавнитъ мини, ако не сж удръжани за въ полза на държавния пенсионен фондъ за изслужено време следнитъ удръжки за време преди 1 юлий 1940 г., по силата на предшестващитъ закони за пенсия за изслужено време:

1. Удръжка равна на разликата отъ увеличението на заплатата, прибавката за длъжността и образованието до 1 априль 1926 година и върху брутната заплата следъ тая дата — еднократно, за единъ месецъ, при всѣко повишение станало следъ 1 февруарий 1900 година, като се спазватъ правилата посочени въ чл. 129 п. 3 отъ настоящия правилникъ.

Не се удръжа разлика отъ повишение на заплатата:

- а) за офицеритъ — 25 лева на 1 януарий 1911 година;
- б) на всички служители на 1 априль 1922 година и на 1 априль 1923 година, вследствие на увеличение на бюджетнитъ имъ заплати и на 1 априль 1926 година, вследствие на зачитане за пенсия и добавчнитъ възнаграждения;

в) на служителите при Народния театър на 1 октомври 1923 година;

г) на сѣдините на 1 януарий 1924 година;

д) на служителите по желѣзниците на 1 юлий 1926 год.;

е) на служителите при Б. з. банка на 1 май 1927 година;

ж) на изборните служители на 1 април 1929 година, ако унифицираната заплата не е по-голяма отъ получаващата на 31 мартъ с. г., включително процентовото възнаграждение;

з) на държавните служители и на тия при фондовете, бюджетите на които се гласуватъ отъ Народното събрание на 1 април 1931 година, ако унифицираната заплата не е по-голяма отъ сбора на заплатата съ всички възнаграждения къмъ 31 декември 1930 г. и

и) на енорийските свещеници и дякони на 1 юний 1934 година.

2. Удръжка равна на 1/12 отъ годишната заплата на новоназначащите презъ времето отъ 1 януарий 1908 г. до 30 декември 1921 година.

На лица, отъ заплатата на които е правена горната удръжка, ако сѣ напустили службата преди изтичане на 6 месеца отъ встъпването имъ въ длъжностъ и бждатъ наново назначени, удръжка 1/12 продължава да се прави за още толкова месеци и дни, колкото сѣ нужди за допълването до 12 месеца. Ако заплатата на лицето отъ което се удръжа 1/12, е била повишена, или намалена, удръжката се събира отъ повишената или намалената заплата.

Не следва да се прави удръжка за 1/12:

а) за времето следъ 1 мартъ 1910 г., на лица, годишните заплати на които сѣ по-малки отъ 1200 лева включително и

б) на военни лица за времето отъ 1 януарий 1908 г. до 1 мартъ 1910 г.;

3. Удръжка равна на 1/12 отъ brutната месечна заплата въ продължение на 6 пълни месеца, на постъпилите за пръв път на служба лица или постъпили наново следъ прекъсване презъ времето отъ 1 февруарий 1936 година до 30 юний 1940 година, като се спазватъ правилата, посочени въ чл. 129 п. 4 отъ настоящия правилникъ;

4. Удръжка равна на 1/24 отъ годишната заплата за времето отъ 1 януарий 1908 г. до 30 юний 1920 година, когато служителите е поекъсвалъ службата единъ месецъ и повече и е ималъ 6 месеца и повече изслужено време, което се зачита за пенсия.

Ако заплатата на лицето, отъ което се удръжа 1/24 е била повишена или намалена, удръжката се прави върху повишената или намалената заплата.

5. 8% удръжки върху получените заплати за двойно зачетено време презъ войните 1885 г., 1912 г., 1913 г., 1915 г., 1919 г. на лицата, които желаятъ да се ползватъ отъ него, съгласно чл. 11 отъ закона за пенсията.

6. 8% удръжки върху получените заплати за двойно зачетено време на въздухоплавателите и учениците имъ, съгласно чл. 12 отъ закона за пенсията.

7. 8% удръжки върху заплатите за минало време на лицата, службите на които не сѣ давали право на пенсия по законите били въ сила презъ време на служенето имъ, а сѣ били зачетени за пенсия впоследствие. Такива удръжки се досъбиратъ и отъ тѣзи лица, които сѣ внесли предвидените удръжки по предшествуващите закони за пенсия безъ да сѣ реализирали правото на пенсия до 22 юлий 1932 год.

Чл. 134. Изброените удръжки въ предходния членъ се събиратъ съ 8% сложна лихва, при периодъ на олихвяване една година, както следва:

а) показаните въ п. п. 1, 2, 3 и 4 отъ началото на шестмесечното, следващо това презъ което е следвало да бждатъ удръжани, ако своевременно бѣха направени удръжките, до началото на тримесечието, отъ пенсията отъ която се удръжа;

б) удръжките за дарено време по п. 5 — отъ 1 юлий 1926 г. до началото на тримесечието, отъ пенсията отъ която се удръжа;

в) удръжките по п. 6 — отъ началото на шестмесечното имъ следъ уволнението до началото на тримесечието, отъ пенсията отъ която сѣ удръжани и

г) удръжките по п. 7 — отъ началото на шестмесечията, следващи тия презъ които сѣха да бждатъ удръжани удръжките, ако службата се зачиташе за пенсия до началото на тримесечието, отъ пенсията отъ която се удръжатъ.

Чл. 135. Удръжатъ се, при пенсиониране, за въ полза на Пенсионния фондъ при държавните мини, ако не сѣ удръжани за въ полза на държавния пенсионен фондъ, 8% удръжки, съ 8% сложна лихва, периодъ на олихвяване една година, отъ следните лица:

а) отъ шатни и извъншатни сѣдебни пристави и отъ временните бирници по приваждане въ изпълнение разните изпълнителни актове, които сѣ получавали възнаграждение въ процентъ отъ беритите и закъснителите данъци: за първите върху годишна заплата 2100 лева, а за вторите върху годишна заплата 1800 лева — до 1 октомври 1919

година, а следъ тая дата и за едините и за другите върху 4800 лева годишно, ако не сѣ получили заплата по таблиците за заплатите за държавните служители;

б) отъ служителите при църковните и свѣщолитвишки настоятелства, които не сѣ получавали заплата по таблиците за заплатите на служителите при църковните и свѣщолитвишките настоятелства: за време отъ 1 януарий до 1 октомври 1919 година върху годишна заплата 2100 лева, а следъ тая дата, до получаване на заплата по същите таблици — върху 4800 лева годишна заплата;

в) отъ служителите при бившия консорциумъ за износъ на зърнени храни — върху заплати, съответствуващи на длъжностите къмъ които тѣ сѣ приравнени по таблиците за заплатите на държавните служители, били въ сила презъ времето на служенето, а отъ служителите при освѣтлението на столицата следъ 1 септември 1923 г. — по съответните таблици за заплатите на служителите при изборните учреждения;

г) отъ служителите при бившите военно-полицейски секции при щаба на действащата армия и при Министерството на войната, както и отъ тия при отлъчението за обществена безопасност — върху годишна заплата 10.560 лева;

д) отъ свещениците на енорийска служба въ предѣлите на царството за времето до 31 декември 1890 година, както и отъ тия по ведомството на с. Екзархия, за времето до 31 декември 1913 г. — върху годишна заплата 600 лева;

е) отъ учителите при български училища и на духовните и граждански лица по ведомството на екзархията въ други държави, за време прекарано въ заточение или затворъ по политически причини, удръжки се събиратъ върху годишна заплата, съ каквато лицето е било назначено за пръв път следъ освобождението му.

Чл. 136. Не се събиратъ пенсионни удръжки:

а) за времето прекарано въ българското опълчение и

б) за времето до 1 декември 1923 година на постоянните работници при държавните мини, които законътъ за доплащане дневни пари на чиновниците, служителите и работниците при държавните мини и плащане пенсионните удръжки на работниците при сѣдителите мини („Държ. в-к“, брой 334 отъ 20 февруарий 1919 год.) е заварилъ на работа въ мините и тѣзи постъпили до 20 мартъ 1919 година.

Чл. 137. Удръжките по п. п. 5 и 7 на чл. 133 отъ настоящия правилникъ, по желание на заинтересуваните лица, могатъ да бждатъ внесени въ приходъ на Пенсионния фондъ при мините и преди пенсионирането имъ. Фондътъ изчислява дълговете за минало или дарено време на лицата по представени отъ тѣхъ документи — свидетелства за прослужено време и изготвя съобщения обр. № 11 и лична пенсионна карта обр. № 12.

Чл. 138. Съобщението се изпраща на държавните мини за изпълнение, ако лицето е на служба при мините, или на началника на учреждението ако е на служба въ друго учреждение. Дългътъ се събира чрезъ удръжки 10% отъ месечната заплата на лицето. Срещу всѣка удръжка се записва въ съобщението контролниятъ номеръ и дата на вноската бележка, съ която е завѣдена текущата сѣтка на фонда при държавните мини, ако лицето е на служба при мините, или контролниятъ номеръ и дата на вноската бележка, съ която сумата е внесена направо въ касата на Пенсионния фондъ при мините, ако лицето е на служба при друго учреждение.

Удръжките суми се вписватъ ежемесечно въ раздавателните списъци за заплатите.

Личната карта се изпраща заедно съ съобщението, на началника, за предаване на лицето.

Забележка: Ако лицето е на служба при държавните мини, отчетникътъ, комуто е предадено за изпълнение съобщението, може да внася удръжките суми и чрезъ чековата служба, по чековата сѣтка № 5722 на Пенсионния фондъ. Въ тоя случай въ съобщенията се показватъ номерата и датите на чековите, срещу които сѣ внесени удръжките.

Чл. 139. Следъ внасянето на последната вноска, съобщението се връща обратно въ Пенсионния фондъ при държавните мини, за да се има предвидъ при пенсионирането на лицето.

Ако лицето бжде премѣстено на служба въ друго учреждение, съобщението се изпраща на последното, за досъбиране на дълга, следъ което се връща въ Пенсионния фондъ при държавните мини.

Ако лицето бжде уволнено преди да е била събрана дългата дължима отъ него — ма, съобщението се връща въ Пенсионния фондъ при мините.

Удръжките по този членъ се внасятъ въ приходъ на Пенсионния фондъ най-късно до края на месеца, следващъ месеца презъ който сѣ били удръжани.

Чл. 140. Ако лицето е пенсионеръ, дългътъ му отъ не-внесените удръжки по чл. 133 отъ настоящия правилникъ

се събира чрез удържки от пенсията му, въ размъръ определен от постоянния комитетъ. Определенията на комитетъ сж окончателни и не подлежат на обжалване съгласно чл. 74 отъ закона за пенсиитъ.

Глава IX.

Разходи.

Чл. 141. Разходитъ на фонда се предвиждатъ въ ежегоднитъ бюджети на фонда и се извършватъ до размъритъ, определени въ бюджетитъ. Тъ се покриватъ отъ постъпнитъ приходи по бюджетитъ.

Чл. 142. Ако по доказани причини се наложи да се извърши нѣкой разходъ, който по естеството си, характеръ и размъръ не е можалъ да бѣде предметъ на редовния бюджетъ, по искане на постоянния комитетъ на фонда, управителния съветъ може да одобри извънреденъ бюджетъ. Разходитъ по тия бюджети се покриватъ, или съ излишъцитъ отъ текущия бюджетъ или съ частъ отъ капитала на фонда.

Чл. 143. Разходитъ на фонда сж:

1) за заплати на личния съставъ и следуюмтъ се върху тѣхъ данѣкъ заняти и др.

Размърътъ на заплатитъ се определя въ обяснителната таблица за разходитъ за личния съставъ къмъ ежегоднитъ бюджети на фонда. Увеличението за шестилѣтия, каквито сж и щатнитъ служители при минитъ;

2) за форменото облѣкло и обуца на прислужницитъ и за работни блузи на архиваритъ и чистачкитъ;

3) за пѣтни и дневни пари на членовѣтъ на управителния съветъ и постоянния комитетъ на фонда и членовѣтъ на медицинската комисия при фонда, която освидетелствува здравословното състояние на лицата, поискали пенсия за изслужено време по болестъ, или пенсия за инвалидность, а сѣщо за пѣтни и дневни пари на служители при фонда, командировани по служба.

Пѣтнитъ и дневнитъ пари на служителитъ отъ фонда се плащатъ по размѣри, каквито се плащатъ и на служителитъ при държавнитъ мини, а на членовѣтъ на управителния съветъ и постоянния комитетъ и медицинската комисия на фонда — по размѣри, каквито се плащатъ на членовѣтъ на провѣрителния съветъ при минитъ. Пѣтнитъ и дневни пари се оправдаватъ съ смѣтки одобрени отъ постоянния комитетъ и завѣрени отъ председателя на сѣщия;

4) за мебели и покѣщнина; за купупане и подвързване книги, вестници, списания и др.; за канцеларски потрѣби и материали и за печатане закони, правилници, наредби, бланки, формуляри и др., като се оправдаватъ съ смѣтко-разписки, фактури и се одобряватъ отъ постоянния комитетъ. Тѣзи разходи се извършватъ по докладъ на управителя на фонда, под наблюдение на комитетъ и по начинъ указанъ въ решението на постоянния комитетъ;

5) за вноска по чл. 58, буква „б“ отъ закона;

6) за помощи, давани при закриване на длѣжностъ и за дългогодишна служба.

Тѣзи помощи се плащатъ по размѣри, по каквито се плащатъ и на служителитъ при държавнитъ мини, като се спазватъ сѣщитъ условия.

7) за непредвидени веществени разходи;

8) за разходи по сключени бюджети;

9) за връщане неправилно внесени въ фонда суми по текущия бюджетъ и по сключени бюджети. Връщането имъ става:

а) ако искането е отъ отдѣлно лице, по подадено отъ него необгербовано заявление до Пенсионния фондъ, чрезъ началника на учреждението, което е удържало сумата. Къмъ заявлението се прилага необгербовано удостоверение по чл. 260 отъ правилника за прилагане закона за бюджета, отчетността и предприятията и разписка отъ лицето надлежно обгербована и подписана и

б) ако искането е отъ група служители отъ едно и сѣщо учреждение, искането се прави отъ учреждението, като къмъ писмото се прилага удостоверение по чл. 260 отъ правилника за прилагане закона за бюджета, отчетността и предприятията; ведомостъ подписана отъ всички лица на които е неправилно направена удържка и обгербована разписка за общата сума, подписана отъ длѣжностното лице, на чието име ще се предаде (преведе) сумата;

в) ако искането е отъ отчетникъ на суми принадлежащи на учреждението въ което служи, или за такива, които е трѣбвало да бѣдатъ внесени въ приходъ на друго учреждение, къмъ искането се прилага разписка или квитанция, че сумата е записана въ приходъ по касовата книга на учреждението и удостоверение по чл. 260 отъ правилника за прилагане закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Въ закона за пенсиитъ не е предвиденъ давностенъ срокъ за връщане на неправилно внесени въ фонда суми. Ще се прилага тоя за общата давностъ;

10) за запазенъ фондъ за допълнителни веществени разходи.

Отъ тоя параграфъ могатъ да се усилятъ, по решение на управителния съветъ на фонда, кредититъ по параграфи отъ бюджета на фонда за веществени разходи, ако презъ течение на годината се укажатъ недостатѣчни;

11) за разни други разходи, одобрени отъ управителния съветъ на фонда, ако сж вписани въ бюджета на фонда и

12) за изплащане пенсий за изслужено време;

13) за изплащане пенсий за инвалидность и

14) такси и комисиони за преводъ на пенсиитъ и други.

Глава X.

Изплащане на пенсиитъ.

Чл. 144. Пенсиитъ за изслужено време и тѣзи за инвалидность се изплащатъ:

а) направо на пенсионеритъ или на упълномощенитъ отъ тѣхъ лица, при каситъ на Пенсионния фондъ гр. Перникъ;

б) чрезъ преводи на името на пенсионеритъ и

в) по начинъ, определенъ отъ управителния съветъ на фонда.

Чл. 145. При каситъ на Пенсионния фондъ се изплащатъ пенсиитъ на пенсионеритъ съ мѣстожителства въ общинитъ: Перникъ, Владая, Студена, Црква, Велковци, Мещица и Батановци, а на пенсионеритъ съ мѣстожителства въ други общини, пенсиитъ се изплащатъ, чрезъ преводи на тѣхно име, посрѣдствомъ пощенската чекова служба, популярнитъ банки и др.

Чл. 146. Разноскитъ по изплащането на пенсиитъ, включително и тия за преводи на пенсионери, живущи въ вѣтрешността на Царството, сж за смѣтка на Пенсионния фондъ. Само разноскитъ по превода на пенсиитъ на пенсионеритъ включително и събиранитъ отъ Б. н. банка премии и др. живущи вънъ отъ предѣлитъ на царството, сж за тѣхна смѣтка.

Чл. 147. Пенсиитъ се изплащатъ тримесечно. Изплащането започва отъ първо число на първия месецъ отъ тримесечието, а при непредвидени случаи, датата се определя отъ постоянния комитетъ на фонда.

Чл. 148. Изплащането на пенсиитъ се извършва по пенсионни книжки дом. обр. № № 13 и 14, съдържащи 12 пенсионни заявления, по едно за всѣко 3-месечие.

Книжкитъ се приготвяватъ за всѣки три години отъ служителитъ при фонда и се изпращатъ на пенсионеритъ чрезъ общинскитъ управления.

На пенсионеритъ, на които презъ течение на годината е отпущната нова пенсия, или възобновена старата, пенсионнитъ имъ книжки се изготвятъ следъ отпускането на пенсията отъ постоянния комитетъ.

Чл. 149. Изгубена пенсионна книжка се замѣня съ нова отъ Пенсионния фондъ по подадено отъ пенсионера необгербовано заявление обр. № 7 до управлението на фонда. Последниятъ издава дубликатъ отъ книжката следъ изтичане на единъ месецъ отъ датаа на обнародаване обявлението обр. № 8 въ „Държавенъ вестникъ“, съ което пенсионера е обезсилилъ първата книжка.

Чл. 150. При изплащане на пенсиитъ пенсионеритъ представятъ бирнически удостоверения за платени държавни и общински данѣци, ако тримесечниятъ размъръ на пенсията е по-голямъ отъ 1800 лева.

Нарежданията на Министерството на финанситъ, отд. за прѣжитъ данѣци, досежко представяното на бирнически удостоверения при изплащането на пенсиитъ и нарежданията въ другитъ закони по удържането удържки отъ пенсиитъ за въ полза на фиска, или на законоустановени фондове и др., трѣбва строго да се изпълняватъ, при изплащането на пенсиитъ. Направенитъ удържки да се вписватъ въ кочана на пенсионната книжка, за да служатъ за доказателство, че удържкитъ сж удържани.

Чл. 151. Не получена пенсия отъ починалъ пенсионеръ, безъ наследници по закона за пенсиитъ се изплаща на наследницитъ му по закона за наследство.

Заявлението съ което се иска изплащането на пенсия, трѣбва да бѣде подписано отъ всички наследници и да бѣде придружено съ следнитъ документи:

а) удостоверение за наследницитъ;

б) удостоверение отъ общинското управление, че наследодателя не е заемалъ служби, показани въ чл. чл. 9, 10, 75 и 76 отъ закона за пенсиитъ, за времето за което се изплаща пенсията му;

в) бирнически удостоверения за платени държавни и общински данѣци отъ наследодателя и наследницитъ, ако тримесечниятъ размъръ на пенсията е по-голямъ отъ 1800 лева;

г) удостоверение за платено безвъзмездно мито върху чистата сума, която ще се изплати на наследницитъ.

Ако нѣкои отъ наследницитъ сж се отказали съ писмени заявления до управлението на фонда отъ своитъ части, пенсията може да се изплати на останалитъ наследници. И

въ този случай обаче, лицата, които сж се отказали от своята част сж длъжни да представят бирнически удостоверения.

Чл. 152. При принудително изплащане на пенсия, поради наложенъ запоръ за прехрана, заинтересуваната страна представя въ фонда:

а) удостоверение отъ общинското управление, че пенсионерътъ не е заемалъ служби показани въ чл. 9, 10, 75 и 76 отъ закона за пенсиите презъ тримесечието за което се изплаща пенсията и

б) бирнически удостоверения за платени държавни и общински данъци, ако тримесечниятъ размеръ е по-голямъ отъ 1800 лева.

Чл. 153. Пенсията на живущитъ пенсионери вънъ отъ пределитъ на царството се изплащатъ чрезъ съответнитъ български легации или чрезъ упълномощенитъ отъ тѣхъ лица, живущи въ царството.

Къмъ заявлението сж което се иска превеждането на пенсията въ странство, се прилагатъ следнитъ документи:

а) удостоверение отъ съответната легация или търговско консулство на България, че нѣма причини да се намали или прекрати пенсията;

б) бирнически удостоверения за платени държавни и общински данъци, ако пенсията е надъ 1800 лева тримесечно; в) обгербована разписка за сумата въ български левове и

г) разрешение отъ Б. н. банка, че се позволява изнасянето на чужда валута, въ размеръ на пенсията.

Чл. 154. Пенсията на промѣнилъ мѣстожителството си пенсионеръ се изплаща следъ като бжде нанесена промѣната въ пенсионната книжка.

Промѣната се извършва по подадено отъ пенсионера неогербовано заявление обр. № 9, къмъ което се прилага пенсионната книжка и общинско удостоверение, че е станалъ жител на новата община.

Чл. 155. Всѣки пенсионеръ може да инкасира пенсията си чрезъ кредитнитъ кооперативни сдружения и то следъ като е настѣпило тримесечието, за което се иска инкасирането имъ.

Всички предварителни формалности: завѣрка на пенсионнитъ заявления отъ съответното общинско управление, обгербване, подписване и др. изискуеми при изплащане пенсията направо отъ Пенсионния фондъ сж затѣжителни и за кредитното кооперативно сдружение. Последното е длъжно предварително да се осведоми отъ Пенсионния фондъ за евентуалнитъ запови и др. запрещения върху пенсията, която инкасира.

Върху пенсионнитъ заявления подъ подписа на пенсионера (пълномощника) трѣбва да бждатъ сложени подписитъ на лицата отъ кредитното сдружение, които иматъ право да теглятъ суми за смѣтка на сдружението и да бжде попълнено пълномощното на гърба на пенсионното заявление и завѣрено отъ съответното общинско управление.

Кредитнитъ кооперативни сдружения описватъ инкасиранитъ пенсии въ описъ, по отдѣлно пенсията за изслужено време и за инвалидностъ, въ по два екземпляра и заедно съ пенсионнитъ книжки ги изпращатъ въ Пенсионния фондъ при държавнитъ мини. Фондътъ следъ провѣрка, превежда сумата на кредитното учреждение, като му връща пенсионнитъ книжки заедно съ единъ завѣренъ описъ.

Въ предварителното писмо се указва номера и датата на чека, писмена заповѣдъ и др. срещу които е преведена сумата.

Вториятъ описъ остава въ Пенсионния фондъ.

Кредитнитъ учреждения се снабдяватъ съ описи отъ Пенсионния фондъ, или си напечатватъ такива за своя смѣтка.

Чл. 156. Всѣки пенсионеръ може да заложи пенсията си при каса „Миньоръ“ на служителитъ и работницитъ при държавнитъ мини, съгласно правилника за заеми на сжщата каса.

Глава XI

Задължение на кметовѣтъ и Другитъ длъжностни лица, които завѣрватъ пенсионнитъ книжки.

Чл. 157. Общинскитъ управления сж длъжни да водятъ отдѣленъ списъкъ на пенсионеритъ получаващи пенсия отъ Пенсионния фондъ при държавнитъ мини и въ всѣка станала промѣна, която влѣче измѣнение въ пенсията (постѣпване на служба, встъпване въ бракъ, пълнолѣтие, смъртъ, осжждане и пр.) да съобщаватъ незабавно въ управлението на фонда.

Чл. 158. Общинитъ изпращатъ въ Пенсионния фондъ:

а) при смъртъ — пенсионната книжка заедно съ преписъ отъ акта за смъртта;

б) при встъпване въ бракъ на съпруга или деца, които получаватъ наследствена пенсия — пенсионната книжка заедно съ преписъ отъ акта за встъпване въ бракъ;

в) при навършване пълнолѣтие на дете, което получава наследствена пенсия (21 година за момчетата и 25 години за момичетата, сж изключение на децата, които получаватъ пожизнена пенсия) — пенсионната книжка;

г) при постѣпване на служба на личенъ пенсионеръ, или на пенсионеръ получаващъ наследствена пенсия, сж заплата, при учреждение, чиито служители сж участници на държавния пенсионенъ фондъ, или на фонда при Б. н. банка, както и при постѣпване на служба при държавнитъ мини — пенсионната книжка, заедно съ преписъ отъ акта за встъпване въ длъжностъ (чл. 53 отъ закона) и

д) при постѣпване на служба на пенсионеръ получаващъ пенсия за изслужено време надъ 1500 лева — месечно, възнаграждение при учреждение, чиито служители сж участници въ държавния пенсионенъ фондъ, Б. н. банка или въ фонда при държавнитъ мини — пенсионната книжка (чл. 76 отъ закона).

Чл. 159. Общинитъ съобщаватъ въ управлението на Пенсионния фондъ:

а) когато пенсионерътъ стане чуждъ поданикъ;

б) когато напустне пределитъ на Царството безъ разрешение отъ постоянния комитетъ;

в) когато е осжденъ съ присѣда, влѣзла въ законна сила и

г) когато живѣе въ незаконно съжителство, установено съ присѣда влѣзла въ законна сила.

Чл. 160. Кметътъ или упълномощениятъ отъ него служителъ заедно съ секретаря завѣрватъ пенсионнитъ книжки на пенсионеритъ сж мѣстожителство въ общината, а сжщо и пълномощиятъ на гърба на пенсионното заявление. Завѣрката не може да се извършва по-рано отъ 10 дена преди датата на изплащане пенсията.

Кметътъ или упълномощеното отъ него лице и секретаря, които невѣрно или неправилно завѣрятъ пенсионна книжка, отговарятъ солидарно за произтеклитъ отъ това щети на фонда, независимо отъ наказателната отговорност.

Глава XII

Счетоводство и контрола.

Чл. 161. Сметководството и дѣловодството на фонда се водятъ съгласно търговския законъ и закона за търговскитъ книги. Годишното упражнение съпада съ календарната година.

Чл. 162. Контролата при изпълнение на бюджета на фонда се упражнява отъ контролѣора и счетоводителя на фонда.

Глава XIII

Общи разпорѣждания.

Чл. 163. За опредѣляне и отпускане на пенсия за изслужено време или инвалидностъ, лицата подаватъ неогербовани заявления до управлението на фонда.

Чл. 164. Заявленията се подписватъ: отъ самото лице, което иска пенсия ако е грамотно; отъ третото лице, когато то не е грамотно; отъ пълномощника или почителя на лицето споредъ случая; отъ преживѣлия съпругъ за себе си и малолѣтнитъ деца, ако има такива и отъ настойника на малолѣтнитъ деца.

Когато заявлението е подписано отъ пълномощникъ, прилага се къмъ него и преписъ отъ нотариалното пълномощие; почителътъ удостоверява това си качество съ документъ, издаденъ отъ надлежния сждъ; настойника сж преписъ отъ акта за настойничеството, а когато лицето е подписано отъ трето такова, поради неграмотностъ, подписа на третото лице се удостоверява съ двама свидетели.

Чл. 165. Къмъ заявлението за лична пенсия за изслужено време, обр. № 10 се прилагатъ следнитъ документи:

а) свидетелство обр. № № 11 и 12 за всичкото му прослужено време при държавнитъ мини и установениятъ образецъ № 30 съ закона за пенсиите за изслужено време отъ 1932 година, за службитъ му, които даватъ право на пенсия при държавния пенсионенъ фондъ за изслужено време.

Въ свидетелствата трѣбва да бжде точно обозначено прекараното на служба време, длъжностъ, която лицето е изпълнявало, размерътъ на годишната и на получената заплата, а ако е за постоянненъ работникъ сж надница — числото на изслуженитъ надници, размерътъ на едната надница и получената сума; времето изслужено безъ заплата, времето изслужено съ намалена заплата и правени ли сж редовни процентови удържки, удържки върху заплатата за 13 дни отъ месецъ септемврий 1912 г. и 2/3 заплати презъ Балканската война, удържки за 1/12, 1/24, разлика отъ повишена заплата и др.

Срещу показаната сума за всѣка направена удържка, сж изключение на редовнитъ процентови пенсионни удържки, за времето отъ 1 юлий 1940 г. трѣбва да бждатъ посочени контролнитъ номера и дати на вноснитъ листове и наименованието на банковия клонъ или агентура, където сж внесени удържитъ въ приходъ на държавния пенсионенъ фондъ за изслужено време, а за времето следъ тая дата —

контролните нумера на вносните бележки и дати съ които удръжките съ внесени въ държавните мини въ приходъ на фонда.

Свидетелствата се издаватъ само въз основа на раздателни ведомости или други книжа, които съдържатъ посоченитъ въ свидетелството данни, но не и въз основа и на махленски свидетелства;

б) лична пенсионна карта, ако лицето има издадена такава отъ държавния пенсионен фондъ или да посочи нумера на пенсионната книжка, ако е билъ пенсионеръ.

Ако лицето получава и друга пенсия, отпусната му по законъ, или решение на Народното събрание, обязательно посочва и нумера на пенсионната книжка, по която получава пенсия, както и вида и учреждението (фонда) отъ което е отпусната;

в) кръщелно свидетелство издадено отъ духовнитъ власти. Мюсюлманитъ представятъ преписъ отъ акта за рождението или общинско удостоверение за датата на рождението;

г) преписъ отъ заповѣдта за уволнението отъ последната заемана длъжностъ. Ако лицето се е уволнило следъ датата, показана въ заповѣдта, представя и преписъ отъ акта за напускане длъжността;

д) удостоверение издадено отъ държавния пенсионен фондъ за изплатени удръжки за минало и дарено време, ако има такава, или втората половина отъ вносни листъ, ако сумитъ съ внесени направо въ Б. н. банка;

е) удостоверение отъ надлежнитъ войсковы части и учреждения, отъ което да се вижда, отъ кога до кога лицето е било мобилизирано или милитаризирано. Лицата, които съ служили по военното ведомство и отъ тамъ получавали заплатата си, не представятъ такива удостоверения;

ж) документъ за образование, ако нѣкоя отъ длъжноститъ, изслужени отъ лицето презъ последнитъ 15 изслужени години е предвидена въ бюджета за 1927/28 година на съответното учреждение въ нѣколко категории, въ зависимост отъ образователния цензъ;

з) постояннитъ работници за времето отъ 22 юлий 1932 година насетне представятъ и преписъ отъ заповѣдта за назначаването имъ за такива, а за времето до 22 юлий 1932 година, ако не е била издадена заповѣдъ представятъ удостоверение, отъ което да се вижда, че съ били постоянни работници. Съжитиъ за прослуженото време преди 1 юлий 1940 г. представятъ и удостоверение, че съ работили физическа, а не канцеларска работа;

и) уволнитъ по болестъ представятъ и медицински протоколъ въз основа на който съ уволнени и

к) чужди поданици, приели българско поданство, представятъ удостоверение, отъ което да се вижда, кога съ приети за български поданици.

Чл. 166. Къмъ заявлението за искане на лична пенсия за инвалидност, обр. № 13 се прилагатъ следнитъ документи:

а) актъ за злополука, предвиденъ въ чл. 25, ал. 2 отъ закона за пенситъ;

б) медицинско свидетелство, ако има такава, за здравословното му състояние при постъпването му на служба;

в) удостоверение отъ държавнитъ мини, респективно фонда за пенситъ за размѣра на получаваната месечна заплата въ деня на злополуката, ако лицето е било платенъ служител, или удостоверение за заработената надница (обикновена или акордна) въ деня на злополуката, ако е билъ работникъ при държавнитъ мини, участникъ въ Пенсионния фондъ при съжитиъ мини;

г) преписъ отъ акта за напускане на службата или удостоверение, отъ което да се вижда до кога лицето е било удовлетворено съ заплатата.

Чл. 167. Къмъ заявлението обр. № 14, съ което се иска видоизмѣнение на личната пенсия за изслужено време или за инвалидностъ въ последствие, се прилагатъ следнитъ документи:

а) преписъ отъ акта за смъртта на наследодателя;

б) общинско удостоверение за прѣмитъ и законни наследници;

в) кръщелни свидетелства на малолѣтнитъ деца, ако има такива;

г) пенсионната книжка;

д) за неджгавитъ деца се представя и удостоверение отъ кога съ неджгави, издадено отъ общинскитъ власти, че не съ настанени въ нѣкой държавенъ приютъ и че нѣматъ срѣдства да се издръжатъ;

е) за осиновенитъ деца се представя и преписъ отъ акта за осиновяването;

ж) за заваренитъ и доведенитъ деца се представятъ и вѣнчалнитъ свидетелства за сключения бракъ между рож-

Чл. 168. Когато наследодателтъ е починалъ на служба, наследницитъ представятъ документитъ, показани въ чл. чл. 165 и 167 отъ настоящия правилникъ, ако е за пенсия за

изслужено време и въ чл. чл. 166 и 167, ако е за пенсия за инвалидностъ.

Чл. 169. Родителитъ на починалъ пенсионеръ представятъ освенъ документитъ, които представляватъ споредъ случая другитъ наследници, още и удостоверение отъ съответното общинско управление, че съ рождени родители.

Чл. 170. Първоначалното отпускане, както и възобновяването на пенситъ, става отъ деня на уволнението, ако правоимащиятъ е заявилъ въ шестмесеченъ срокъ.

Въ случаитъ предвидени въ чл. 16, п. 2 отъ закона, когато лицето при уволнението не е имало навършена 50, респективно 55 годишна възраст шестмесечниятъ срокъ за първоначално отпускане на лична пенсия се счита отъ деня на навършване същата възраст, а за наследствена пенсия — отъ деня на смъртта на наследодателя.

Възобновяването на пенсията, съгласно ал. 2 на чл. 62, за случая, когато лицето е било осѣдено съ лишаване отъ всички или отъ правата по п. п. 1—4 на чл. 30 отъ наказателния законъ, става отъ датата на изтичане на срока на допълнителното наказание, съответно отъ датата на реабилитацията или амнистията, ако лицето е поискало възобновяването на пенсията въ шестмесеченъ срокъ отъ тия дати, а за случаитъ, когато лицето е било осѣдено за развратъ по наказателния законъ, съ присѣда, влѣзла въ законна сила, или когато лицето е живѣло въ незаконно съжителство, установено съ присѣда, влѣзла въ законна сила — отъ следния день следъ изтичането на третѣ години или петтѣ години отъ освобождаването му отъ затвора, ако е поискало възобновяването ѝ въ шестмесеченъ срокъ отъ същия день.

Чл. 171. Видоизмѣнението на личната пенсия въ наследствена става отъ края на тримесечнето, презъ което е настѣпила смъртта на наследодателя, ако наследницитъ съ заявили съ заявление, било направо било чрезъ общината, въ срокъ шесть месеца отъ деня на смъртта.

Чл. 172. Временната пенсия по чл. 50 отъ закона започва отъ деня на изчезването, ако правоимащитъ съ заявили въ срокъ отъ шесть месеца следъ изтичане на предвидения въ същия членъ едногодишенъ срокъ.

Временната пенсия се превръща въ постоянна отъ деня на отпускането ѝ респективно отъ деня на смъртта на наследодателя, ако правоимащитъ съ заявили въ шесть месеченъ срокъ отъ деня на установяване изчезването или смъртта.

Чл. 173. Когато шестмесечниятъ срокъ по чл. чл. 170 и 172 отъ настоящия правилникъ е пропуснатъ, пенсията се дава отъ деня на регистриране на заявлението въ фонда при държавнитъ мини, а когато е пропуснатъ срока по чл. 171 — отъ деня на регистриране на заявлението въ фонда за пенситъ или въ общината.

Чл. 174. Увеличението на опредѣлена вече пенсия съ решение на пенсионния съветъ при Главната дирекция на държавнитъ дългове или на постоянния комитетъ влѣзла въ законна сила, поради допълнително представяне на документи, става отъ деня на регистриране въ фонда заявлението, съ което съ представени документитъ.

Ако пенсията, изчислена съ новопредставенитъ документи, се намалява, пенсионерътъ остава да получава старата си пенсия.

Чл. 175. Всѣко лице може да се откаже отъ последнитъ последователно изслужени години, или частъ отъ година, щомъ и безъ тѣхъ има нужното число изслужени години за добиване право на пенсия.

Чл. 176. Отпускането, възобновяването, увеличението, видоизмѣнението, намалението и прекратяването на пенситъ става по решение на постоянния комитетъ. Разрешение за живѣене вънъ отъ прѣдѣлитъ на Царството става съ решение на постоянния комитетъ.

Чл. 177. Решенията на постоянния комитетъ се съобщаватъ въ преписъ на заинтересуванитъ страни, които, ако съ недоволни, могатъ да ги обжалватъ въ едномесеченъ срокъ отъ деня на съобщението предъ Софийския областенъ съдъ, а опредѣлението на последния — въ двумесеченъ срокъ отъ деня на произнасянето му, по касационенъ редъ предъ Върховния административенъ съдъ.

Двумесечниятъ срокъ за фонда за пенситъ тече отъ датата на регистрирането въ неговата канцелария писмото на Софийския областенъ съдъ, съ което се връща пенсионното дѣло.

Апелативната си жалба, недоволната страна подава въ два екземпляра, чрезъ управлението на фонда Единиятъ екземпляръ фондътъ изпраща на Софийския областенъ съдъ, заедно съ цѣлата пенсионна преписка, а другиятъ — на Софийския държавенъ адвокатъ, заедно съ мотиви за защита на интереситъ на фонда.

Софийскитъ областенъ съдъ събира и преценява доказателствата съгласно закона за гражданското сѣдопроизводство. Обаче, що се отнася до назначаване на вещи лица,

които да дадат заключение по причинната връзка и по процента на изгубената работоспособност, тѣ трѣбва да бъдат задължително трима лѣкари, от които поне двама на държавна или общинска служба. Заключение на всичките лица, трѣбва да бъде изложено писмено съ посочване на доводите, на които то е основано.

Производството е безплатно; касационни депозити не се внасят.

Чл. 178. Освобождават се от гербовъ налогъ книгата, подавани или издавани до и от всички учреждения, въ връзка съ поискване, опредѣляне, измѣнене, прекратяване или изплащане на пенсии, включая и пълномощитѣ отпечатани върху гърба на пенсионнитѣ заявления за получаване пенсий, както и завѣршитѣ имъ, но безъ разпискитѣ за получаване сумитѣ.

Чл. 179. Фактически грѣшки относно изслуженото време, възрастта на пенсионера, размѣрът и началната дата на пенсията, допустимитѣ въ решенията на пенсионния съветъ на Главната дирекция на държавнитѣ дългове и постоянния комитетъ влѣзло въ законна сила, се поправят отъ постоянния комитетъ, решенията на който подлежат на обжалване по реда показанъ въ чл. 177 отъ настоящия правилникъ.

Отъ деня на поправката се пораждатъ последицитѣ отъ нея, ако тя е направена служебно, и отъ деня на искането, когато е направена по молба на заинтересувания.

Чл. 180. Пенсийтѣ не могатъ да се отстъпватъ другиму, нито се залагатъ срещу задължения, освенъ при каса „Миньоръ“, на служителитѣ и работницитѣ при държавнитѣ мини.

Чл. 181. Запоръ върху пенсийтѣ на пенсионеритѣ може да се налага въ размѣръ, какъвто е предвиденъ да се прави въ закона за гражданското сѣдопроизводство.

Чл. 182. Пенсийтѣ до размѣръ 600 лева месечно не подлежатъ на запоръ.

Чл. 183. Фондътъ за пенсийтѣ при държавнитѣ мини прихваща своитѣ вземания отъ пенсионеритѣ направо отъ пенсийтѣ имъ. Размѣрътъ на тримесечната удържка се опредѣля отъ постоянния комитетъ и не подлежи на обжалване. Отъ остатъка — чистата пенсия — се правятъ запоритѣ, като удържитѣ се прѣсѣматъ върху тая чиста пенсия.

Чл. 184. Фондътъ изпълнява нарежданията на каса „Миньоръ“, по отношение на заложенитѣ при нея пенсии и на кредитнитѣ кооперативни сдружения по отношение на инкасиранитѣ при тѣхъ пенсии, доколкото не противоречатъ на закона за пенсийтѣ, законитѣ въ страната и нарежданията на настоящия правилникъ.

Чл. 185. Всички запови се налагатъ въ фонда за пенсийтѣ на служителитѣ и работницитѣ при държавнитѣ мини и се записватъ въ особени книги.

Чл. 186. Запрещенията и общитѣ възбрани се изпълняватъ така, както е наредено въ заповното съобщение, но само върху чистата пенсия (брутната пенсия безъ удържитѣ, които се правятъ за надвзети пенсии за въ полза на фонда за пенсийтѣ при държавнитѣ мини).

Чл. 187. Нарежданията на Главната дирекция на държавнитѣ дългове и на разнитѣ пенсионни фондове за удържани на надвзети суми отъ пенсии се изпълняватъ така, както е наредено въ заповното съобщение, отъ чистата пенсия.

Чл. 188. Запоритѣ за текущата удържка и за адвокатското възнаграждение, налагани отъ сѣдии-изпълнители, се изпълняватъ, както е наредено въ съобщението. Тѣ могатъ да засегнатъ и незапоруемата частъ по закона за гражданското сѣдопроизводство.

Чл. 189. Запоритѣ отъ данѣнитѣ и общински бирници и тия отъ сѣдии-изпълнители, изключая тия за издрѣжка, се изпълняватъ само отъ запоремата частъ по закона за гражданското сѣдопроизводство. Ако тая частъ е ангажирана отъ запоритѣ по предходнитѣ два члена за по-дълго време, вторитѣ половини отъ съобщението се връщатъ на длъжителитѣ на запора, като имъ се съобщаватъ причинитѣ за да могатъ кредиторитѣ да обърнатъ искането си къмъ други имоти на пенсионера.

Чл. 190. Вторитѣ половини отъ заповнитѣ съобщения се подписватъ отъ управителя на фонда. Тия на данѣнитѣ и общински бирници трѣбва да бъдатъ връщани въ тридневенъ срокъ (чл. 34 отъ закона за прѣжитѣ данѣци), а тия на сѣдии-изпълнители въ 7-дневенъ срокъ.

Чл. 191. Запоритѣ се изпълняватъ по следния редъ, който показва и привилегията имъ:

- а) за адвокатското възнаграждение;
- б) за издрѣжка;
- в) за държавни вземания отъ публично-правенъ производъ;
- г) за общински вземания отъ публично-правенъ производъ;
- д) за вземания на Б. з. и к. банка до 20.000 лева по записи и договори (чл. 74 отъ н. з. за Б. з. и к. банка);

е) за издрѣжка за минало време и за всички други вземания отъ сѣдии-изпълнители, или отъ общински бирници по чл. 30 отъ наредбата-законъ за общинскитѣ сѣдилища, безъ тия по букви „д“, „е“ и „з“;

ж) за държавни вземания отъ частно-правенъ производъ и

з) за общински вземания отъ частно-правенъ производъ.

Чл. 192. Не се разрешава да се внасятъ въ брой удържитѣ на запорналожителитѣ.

Чл. 193. Удържанитѣ суми се изпращатъ на запорналожителитѣ най-късно 1 месецъ отъ деня на удържането имъ, а тия за издрѣжка 15 дена отъ удържането имъ.

Чл. 194. Запорналожителитѣ предаватъ квитанцитѣ, срещу отчетенитѣ имъ заповни удържки, направо на длъжницитѣ. Тоя редъ за получаване на квитанцитѣ се съобщава отъ фонда на последнитѣ, като се предупреждаватъ, че фонда за пенсийтѣ не поема никаква отговорност за злоупотребление отъ длъжителитѣ заповни удържки, за които тѣ не сѣ искали да имъ бъдатъ предадени квитанцитѣ.

Чл. 195. Всички разноски, свързани съ превода на заповитѣ, сѣ за сметка на кредиторитѣ.

Чл. 196. Пенсионеръ, който постѣпи на служба, която се зачита за пенсия по закона за пенсийтѣ на служителитѣ и работницитѣ при държавнитѣ мини, по закона за пенсийтѣ, за изслужено време отъ 1932 г. и по закона за пенсийтѣ при Б. н. банка, е длъженъ да съобщи въ едномесеченъ срокъ на управлението на фонда за да се прекрати пенсията му. Въ противенъ случай, той се глобява въ полза на фонда при държавнитѣ мини, съ заповѣдъ на председателя на управителния съветъ съ 1/4 отъ месечната му заплата.

На лице, подало молба за пенсия, но не реализирало правото на нея, при постѣпването му отново на служба въ едномесечния срокъ почва да тече отъ деня, въ който е получило преписъ отъ решението за опредѣлената му пенсия.

Чл. 197. Пенсионеръ, който следъ постѣпването си на служба получи пенсия, на която нѣма право, връща получената неправилно пенсия и се глобява съ заповѣдъ на председателя на управителния съветъ за въ полза на Пенсионния фондъ при минитѣ, въ размѣръ на същата пенсия.

Чл. 198. Заповѣдта за глобата по предшестващитѣ два члена влиза въ сила следъ утвърдението ѝ отъ Министра на търговията, промишлеността и труда. Заповѣдта се изпраща въ преписъ за изпълнение на началника на учреждението, въ което глобениятѣ е постѣпилъ на служба. Глобата се събира и когато пенсионерътъ се е отказалъ отъ предвидената за длъжността заплата.

Заповѣдитѣ за глобитѣ се обжалватъ по реда на административното правосѣдие.

Глобитѣ се покриватъ съ десетгодишен давностъ.

Чл. 199. Пенсионеръ съ пенсия за изслужено време надъ 1500 лева месечно, плащана отъ Пенсионния фондъ при държавнитѣ мини, който постѣпи на служба съ възнаграждение при учреждението, чиито служители сѣ участници въ фонда за пенсийтѣ при държавнитѣ мини, или въ държавния пенсионенъ фондъ за изслужено време, престава да получава пенсията. Такъвъ пенсионеръ изпраща въ управлението на фонда молба, придружена съ пенсионната книжка и преписъ отъ акта за встъпване въ длъжностъ, за да му бъде прекратена пенсията, считано отъ деня на встъпването въ длъжностъ. Пенсията се възобновява по негова молба, къмъ която се прилага преписъ отъ заповѣдта за уволнението, считано отъ деня на напускане длъжността.

Спрямо такъвъ пенсионеръ, ако не се съобщи въ управлението на фонда, за да се прекрати пенсията му, а продължава да я получава, се постѣпва по начинъ аналогиченъ на чл. 196 отъ настоящия правилникъ.

При наследственитѣ пенсии се гледа частъта на наследника, който е постѣпилъ на служба съ възнаграждение да не надминава 1500 лева месечно, а не цѣлокупната пенсия на всички наследници.

Чл. 200. Всички вземания на фонда отъ отдѣлни лица, ако не бъдатъ внесени доброволно, се удържатъ отъ заплатата или отъ пенсията на лицето, или пъкъ се събиратъ по реда за събиране на прѣжитѣ данѣци.

Вземания, произходящи отъ надвзети (неправилно получени) суми се събиратъ съ 8% сложна лихва.

Чл. 201. Фондътъ при който става пенсионирането на лица съ служба при фонда за пенсийтѣ при държавнитѣ мини и при Държавния пенсионенъ фондъ за изслужено време, получава отъ другия фондъ, безъ лихва, внесенитѣ вноски за прослуженото време следъ 1 юлий 1940 година.

За тая целъ, фондътъ при който става пенсионирането, изпраща на другия фондъ удостоверение, въ което да сѣ показани размѣритѣ на полученитѣ заплати следъ 1 юлий 1940 година и следуемитѣ се вноски.

Чл. 202. Фондът се освобождава от облагане и изплащане на всякакви държавни данъци, налози, такси и бери, включително съдебни, нотариални и канцеларски мита, бери и депозити.

Фондът се освобождава от облагане и плащане на всички общински данъци, мита, бери и такси, от които и самата държава е освободена, или които същата не плаща.

Частно лице, което е освободено с решение на съдъ, по дѣло съ фонда, се осъжда да заплати на държавата, съдебните разходи, мита и други, от които фонда е бил освободен по дѣлото.

Чл. 203. Постановленията на закона по бюджета, отчетността и предприятията не се прилагат към фонда. Последният извършва доставките, предприятията и правните си актове по реда, установен от управителния съвет, или от неговите отделни решения.

Чл. 204. По приложението на закона за гербовия налог, фонда се счита за държавно учреждение.

Чл. 205. Закона за държавните служители се прилага и по отношение на служителите при фонда, доколкото не противоречи на разпоредбите на закона за пенсията на служителите и работниците при държавните мини. Служителите при фонда съ участници въ него и се ползват съ право на пенсия за изслужено време и инвалидност, ако изпълняват предвидените условия въ закона. По отношение на заплати, възнаграждения, участие въ каса „Миньоръ“ и пр. тѣ съ равноправни съ служителите при държавните мини.

Глава XIV.

Преходни разпореджения.

Чл. 206. Отъ 1 юлий 1940 г. държавните мини, престават да внасят въ Държавния пенсионен фондъ за изслужено време вноски следуемъ се следъ тая дата по чл. 38 на закона за пенсията за изслужено време отъ 1932 г., а внасят въ фонда такива на служителите и работниците при държавните мини, както е предвидено въ чл. 58 на закона за пенсията.

Чл. 207. Внесените пенсионни вноски и следуемите се такива отъ държавните мини до 1 юлий 1940 г., по чл. 38 отъ закона за пенсия за изслужено време отъ 1932 г., остават въ Държавния пенсионен фондъ за изслужено време.

Чл. 208. Начиная отъ 1 юлий 1940 г. пенсията на пенсионирани лица по закона за пенсията за изслужено време отъ 1932 г., съ преобладаваща действителна служба при държавните мини, както и пенсията за инвалидност отпущанати по наредбата-законъ за пенсията за инвалидност („Държавен вестникъ“, брой 96 отъ 4 май 1938 г.) на лица, които съ пострадали на служба въ държавните мини се изплащатъ отъ фонда при същите мини, къмъ които се прехвърлят и пенсионерите.

Чл. 209. Прехвърлените, съгласно предходния членъ, за изплащане наследствената пенсия съ размѣри по-малки отъ 600 лева месечно, продължават и следъ 1 юлий 1940 г. да се изплащатъ отъ фонда при държавните мини по размѣри получавани къмъ същата дата, безъ да се увеличават на 600 лева месечно, понеже въ закона не е предвидена ревизия на пенсията нито по размѣрите имъ, нито по прослуженото имъ време.

Чл. 210. При видоизмѣнението на прехвърлените пенсии, размѣрите на видоизмѣнените пенсии се изчисляватъ, като се спазватъ додните правила:

1. При видоизмѣнение на лична пенсия въ наследствена.

а) ако личната пенсия е по-голяма отъ минимума 600 лева месечно, предвиденъ въ чл. 45 отъ закона за пенсията, а изчислената пенсия на наследниците съгласно настоящия правилникъ е по-малка отъ тоя минимумъ, на наследниците се определя 600 лева месечна пенсия и

б) ако личната пенсия е по-малка отъ минимума 600 лева месечно, на наследниците се определя пенсията, която е получавалъ наследодателя.

2. При видоизмѣнения на наследствени пенсии.

а) ако наследствената пенсия е по-голяма отъ минимума 600 лева месечно, предвиденъ въ чл. 45 отъ закона за пенсията, а изчислената пенсия на останалите наследници е по-малка отъ нея, на тѣхъ се определя 600 лева пенсия месечно и

б) ако наследствената пенсия е по-малка отъ минимума 600 лева месечно, на останалите наследници се определя получаващата пенсия.

Чл. 211. Новиятъ размѣръ на пенсията на преосвидетелствувани при действително на закона инвалиди, процента на изгубената работоспособност на който е измѣненъ, се изчислява отъ заплатата, отъ която е била изчислена и прехвърлената му пенсия, понеже по отношение на тази заплата има влѣзю въ законна сила решение.

При изчислението на размѣра се спазватъ следните правила:

1) при случантѣ, когато преосвидетелствуваниятъ инвалидъ е придобилъ правото на пенсия за инвалидност следъ 1 юлий 1938 г. до 1 юлий 1940 година, новиятъ размѣръ на пенсията му съставя такъвъ процентъ отъ заплатата, която е получавалъ въ деня на злополуката, какъвто е новиятъ му процентъ на изгубената работоспособностъ;

2) при случантѣ, когато преосвидетелствуваниятъ инвалидъ е придобилъ правото на пенсия за инвалидност преди 1 юлий 1938 година, новиятъ размѣръ на пенсията е сборъ:

а) отъ основната пенсия, размѣртъ на която е такава частъ отъ заплатата получавана въ деня на злополуката, какъвто е новоопределениятъ процентъ на изгубената работоспособностъ на инвалида, като така изчислената основна пенсия, не може да надминава 18.000 лева годишно — чл. 18, ал. 3-та отъ закона за пенсията отъ 1921 година (ако злополуката е станала следъ 1 октомврий 1919 г. взима се действително получаваната заплата, а когато е станала преди тази дата — взима се класираната заплата къмъ 1 октомврий 1919 година, съгласно § 5, ал. 3-та отъ закона за пенсията отъ 1925 година и

б) отъ добавъчното възнаграждение, споредъ изчислениятъ по горния начинъ размѣръ на основната пенсия, а именно:

за основна пенсия до 1.200 лева годишно, включително добавъчно възнаграждение е 1.080 лева годишно;

за основна пенсия отъ 1.201 лева до 2.400, добавъчно възнаграждение е 1.200 лева годишно;

за основна пенсия отъ 2.401 лева до 3.600, добавъчно възнаграждение е 1.320 лева годишно;

за основна пенсия надъ 3.600 лева годишно, добавъчно възнаграждение е 1.440 лева годишно; („Държавен вестникъ“, бр. бр. 77 отъ 6 април 1918 г. и 287 отъ 20 декемврий 1918 год.);

в) отъ 20% или 70% процентно добавъчно възнаграждение върху сбора отъ основната пенсия и добавъчното възнаграждение, указани въ букви „а“ и „б“.

Процентното възнаграждение е 70%: 1) за лични пенсионери, които съ навършили 50-годишна възраст, или помлади, но неспособни за работа; 2) за пенсионери съ наследствена пенсия — съпруга съ малолѣтни деца или само малолѣтни деца и 3) за сама съпруга надъ 55-годишна възраст.

За всички други случаи, включително и за родители, процентното възнаграждение е 20% („Държавен вестникъ“, бр. бр. 366 отъ 29 мартъ 1919 г. и 81 отъ 11 юлий 1923 г.).

За бележка: Добавъчното и процентно възнаграждение не се следва, ако пенсионера има месеченъ доходъ повече отъ 3.500 лева, (Забелжката къмъ чл. 47 отъ закона за пенсията отъ 1924 г. — „Държавен вестникъ“, брой 74 отъ 4 юлий 1924 год.).

Сумирани горните три пера (по букви „а“, „б“ и „в“) даватъ новиятъ размѣръ пенсия, който се следва на пенсионера следъ преосвидетелствуването му.

За случантѣ, когато злополуката е настѣпила следъ 1 април 1927 година, изчислениятъ по горния начинъ размѣръ на пенсията не може да надминава получаващата заплата въ деня на злополуката, заедно съ добавъчното възнаграждение за семейното положение;

3) ако преосвидетелствуваниятъ инвалидъ е придобилъ правото на пенсия за инвалидност преди 1 юлий 1924 година и е получавалъ процентни увеличения, като тия плащани на военно-инвалидите, новиятъ размѣръ на пенсията следъ преосвидетелствуването ще се изчислява пакъ съ процентни увеличения, вмѣсто съ добавъчното възнаграждение (чл. 40 отъ закона за пенсията отъ 1924 година).

Чл. 212. Ако единъ личенъ пенсионеръ за изслужено време, заваренъ на 1 юлий 1940 година, постѣпи отново на служба, която се зачита за пенсия, при повторното му пенсиониране, пенсията му се изчислява по настоящия законъ, ако е прослужилъ нови най-малко три години, при прослужени по-малко отъ три години, пенсията се изчислява по закона, по който е била изчислена предишната му пенсия.

Глава XV.

Чл. 213. Настоящия правилникъ влиза въ сила отъ датата на одобрението му отъ Министра на търговията, промишлеността и труда.

Гр. Перникъ, 10 януарий 1941 година.

Председател на управителния съветъ, Главенъ директоръ на държавните мини:

1—(П 3172)—1

Инженеръ А. Спасовъ

Дирекция на вътрешната търг., индустрията и занаятите

ИЗВЕСТИЕ

№ 57

Промислената комисия, излъчена от общата комисия, назначена по чл. 5 от закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на цените с заповед № 1392 от 13 юни 1940 година, с протокол № 31 януарий 1941 година, е взела следните решения:

1. Да се разреши на фирмите-производители на безиръ, да продават произвежданото масло за маджунъ — слънчогледовъ безиръ, по цена 31.30 лева килограм, франко фабриката, която важи за всички фабрики за слънчогледово семе от реколта 1940 година.

2. Да се разреши на каучуковите фабрики да продават произвежданата съгласно заповед № 2549 от 11 септември 1940 година, назъбена гума за поправка с 21% суворъ каучукъ, по цена до 60 лева килограм, франко фабриката.

Горните цени влизат въ сила от деня на публикуване настоящето известие въ „Държавен вестник“.

Гр. София, 8 февруарий 1941 година.

1—(Б 909)—1

Директоръ: Ив. Гжбенски

Министерство на земеделието и държавните имоти

Отделение за държавните имоти

ЗАПОВЕДЪ

№ 24

Предвидъ на това, че конкурента Георги М. Здравковъ отъ гр. София, не е допълнилъ залогътъ до 10% отъ получената на търга цена за възложената върху него държавна парцела 3 отъ 21 кв. м., находяща се на ул. ул. „Алабинска“ и „Царъ Калоянъ“, гр. София, възложена му на публиченъ търгъ и на основание чл. чл. 142, 148 и 186 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията,

Заповѣдвамъ:

1) да се конфискува залогътъ на Георги В. Здравковъ отъ гр. София, въ размѣръ на 2.300 лева по банково удостоверение № 32792/941 година; и

2) да се отнеме правото на сѣщия да участвува въ търгове за единъ срокъ отъ 1 година, считано отъ деня на публикуване настоящата въ „Държавен вестник“.

Гр. София, 5 февруарий 1941 година.

1—(Б 884)—1

Министъръ: Д. Ив. Горановъ

ЗАПОВЕДЪ

№ 25

Предвидъ на това, че конкурентката Николина Благоева Димитрова отъ гр. София, не е допълнила залога до 10% отъ получената на търга цена за възложената върху нея парц. 12 съ барака № 7 отъ 22 кв. м., находяща се на ул. ул. „Ц. Калоянъ“ и „Алабинска“, гр. София, и на основание чл. чл. 142, 148 и 186 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията,

Заповѣдвамъ:

1) да се конфискува залогътъ на Николина Благоева Димитрова отъ гр. София въ размѣръ на 3.120 лева; и

2) да се отнеме правото на сѣщата да участвува въ търгове за единъ срокъ отъ 1 година, считано отъ деня на публикуване настоящата въ „Държавен вестник“.

Гр. София, 5 февруарий 1941 година.

1—(Б 880)—1

Министъръ: Д. Ив. Горановъ

ЗАПОВЕДЪ

№ 26

Предвидъ на това, че конкурента Добри Тодоровъ отъ гр. София, не е допълнилъ залогътъ до 10% отъ получената на търга цена за възложената върху него държ. парцела 5 отъ 55 кв. м., находяща се на ул. ул. „Алабинска“ и „Ц. Калоянъ“, гр. София, и на основание чл. чл. 142, 148 и 186 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията,

Заповѣдвамъ:

1) да се конфискува залогътъ на Добри Тодоровъ отъ гр. София, въ размѣръ на 720 лева; и

2) да се отнеме правото на сѣщия да участвува въ търгове за единъ срокъ отъ 6 месеца, считано отъ деня на публикуване настоящата въ „Държавен вестник“.

Гр. София, 5 февруарий 1941 година.

1—(Б 883)—1

Министъръ: Д. Ив. Горановъ

Отдѣлъ за горите и лова

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

№ 19865

На основание чл. 20 отъ закона за горите, протокола отъ 9 августъ т. г. на комисията, назначена съ заповѣдъ № 1105 отъ 18 юни т. г., протоколъ № 29 отъ 26 августъ т. г. на постоянния горски съветъ и докладната записка № 19864 отъ 16 октомврий т. година,

Постановявамъ:

1. За предметъ на горско стопанство въ землището на с. Ракитница, Видинска околия, занаятъ ще служатъ следните гори и горски пасища:

1. Частните гори въ м. „Сарачий“, съ площъ 92.20 ха, при граници:

Отъ северъ: съ работни земи на с. Ракитница. Отъ ар. т. 1 (дър. ст.) край пѣтъ до нивата на Маринъ Г. Младеновъ, въ ю.-и. посока 120 м. по пѣтъ до ар. т. 2 (дър. ст.), край ливадата на Ница Андрѣевъ.

Отъ изтокъ: съ работни земи на с. Ракитница. Отъ ар. т. 2, въ ю.-и. посока, презъ ар. т. 3 (чешма), 1030 м. възъ дола до ар. т. 4 (дър. ст.), край нивата на Велко Тодоровъ; отъ тукъ въ ю.-и. посока 330 м. до ар. т. 5 (д. с.) край пѣтъ до нивата на Ионъ С. Раковичановъ; отъ тукъ въ ю.-з. посока 430 м. по пѣтъ до ар. т. 6 (з. м.), край билския пѣтъ до нивата на Петъръ Миниковъ.

Отъ югъ: съ работни земи на с. Делейна. Отъ ар. т. 6, въ ю.-з. посока 380 м. до ар. т. 7 (дър. ст.), край нивата на Ионъ Г. Димитровъ; отъ тукъ въ з. с.-з. посока 250 м. до ар. т. 8 (дър. ст.), край нивата на Георги Пешовъ; отъ тукъ въ ю. посока 100 м. по пѣтъ до ар. т. 9 (д. с.), край нивата на братя Генови; отъ тукъ въ з. ю.-з. посока 250 м. до ар. т. 10 (д. с.), край нивата на Атанасъ П. Вултевъ; отъ тукъ въ с.-з. посока 110 м. до ар. т. 11 (д. с.), край биволския пѣтъ до нивата на Ионъ Г. Димитровъ, тригранична точка между землищата на с. с. Ракитница, Дѣлейна, и Косово.

Отъ западъ: съ работни земи на с. Косово. Отъ ар. т. 11, въ с.-и. посока 200 м. до ар. т. 12 (дър. ст.), край пѣтъ до нивата на Ионъ Диношоновъ; отъ тукъ въ с.-з. посока 260 м. до ар. т. 13 (д. с.), край нивата на Гина Колчова; отъ тукъ въ с. посока по пѣтъ 480 м. до ар. т. 14 (д. с.), край нивата на Кръстьо Д. Мирчевъ; отъ тукъ въ с.-и. посока 140 м. до ар. т. 15 (д. с.), край нивата на Маринъ Д. Мирчевъ; отъ тукъ въ с.-з. посока 170 м. до ар. т. 16 (д. с.), край ливадата на Станко Йошевъ; отъ тукъ въ с.-и. посока 430 м. до началната ар. т. 1.

2. Частните гори въ м. „Стайковица“, съ площъ 69.00 ха, при граници:

Отъ северъ: съ работни земи на с. Ракитница. Отъ ар. т. 1 (д. с.), край нивата на Станъ Маничковъ, въ с.-и. посока 160 м. до ар. т. 2 (д. с.), край нивата на Никола Д. Поповъ.

Отъ изтокъ: съ работни земи на с. Ракитница и землища на с. Гъмзово. Отъ ар. т. 2, въ ю.-и. посока 130 м. до ар. т. 3 (д. с.), край нивата на Никола Д. Поповъ; отъ тукъ въ ю.-и. посока по пѣтъ 460 м. до ар. т. 4 (д. с.), край нивата на Стоянъ Т. Пановъ; отъ тукъ въ ю.-и. посока възъ дола 310 м. до ар. т. 5 (д. с.), край нивата на Флоро Ралчевъ; отъ тукъ въ с.-и. посока 100 м. до ар. т. 6 (д. с.), край пѣтъ до нивата на Флоро Ралчевъ; отъ тукъ въ ю.-и. посока 710 м. по пѣтъ до ар. т. 7 (д. с.), на билския пѣтъ, край гората на Петъръ Антоу — тригранична точка между землищата на с. с. Ракитница, Гъмзово и Тяновци.

Отъ югъ: съ работни земи на с. Тяновци. Отъ ар. т. 7, въ ю.-з. посока 490 м. по билския пѣтъ до ар. т. 8 (з. м.), край нивата на наследници на Ионъ Младеновъ; отъ тукъ въ с. посока 70 м. до ар. т. 9 (д. с.), край нивата на н-ци на Ионъ Младеновъ; отъ тукъ въ с.-з. посока на 180 м. до ар. т. 10 (д. с.), край пѣтъ до нивата на н-ци на Ионъ Младеновъ; отъ тукъ въ ю.-з. посока 70 м. по пѣтъ до ар. т. 11 (д. с.), край пѣтъ до нивата на н-ци на Ионъ Младеновъ; отъ тукъ въ с.-з. посока 380 м. по пѣтъ до ар. т. 12 (д. с.), край пѣтъ до нивата на Ионъ С. Раковичановъ; отъ тукъ въ ю.-з. посока 530 м. по пѣтъ до ар. т. 13 (д. с.), край пѣтъ до нивата на Каменъ Бойчевъ.

Отъ западъ: съ работни земи на с. Ракитница. Отъ ар. т. 13, въ с. посока 610 м. по пѣтъ до ар. т. 14 (д. с.), край нивата на Ионъ Г. Заяковъ; отъ тукъ въ с.-и. посока 170 м. до ар. т. 15 (д. с.), край пѣтъ до нивата на Станъ Д. Кръстевъ; отъ тукъ въ с. посока по пѣтъ презъ ар. т. 16 (д. с.), край нивата на Станъ Маничковъ, 370 м. до началната ар. т. 1.

II. Въ гореописанитѣ граници на горитѣ и горскитѣ пасища се включватъ следнитѣ работни земи на жители отъ с. Ракитница, които оставатъ и за предметъ на земеделско стопанство, ако стопанитѣ имъ ги ограничатъ съ трайни знаци въ 2 годишенъ срокъ.

A. Въ частнитѣ гори въ м. „Сарачий“.

1) лозе и нива въ м. „Сарачий“ на Ионъ Диношиновъ съ площъ 0.80 ха.; 2) нива съ сжщата м. на Стефана Станкова, Георги Пешовъ и др. — 0.60 ха.; 3) нива въ с. м. на Ионъ Г. Димитровъ — 0.15 ха.; 4) нива въ с. м. на Маринъ Г. Младеновъ — 0.10 ха.;

B. Въ частнитѣ гори въ м. „Стайковица“.

5) лозе въ м. „Стайковица“ на Станъ Д. Кръстевъ — 0.15 ха.; 6) нива въ м. „Стайковица“ на Филипъ Зайковъ — 0.20 ха.

Или всичко 2.00 ха.

Исключватъ се отъ предмета на горското стопанство и всички неупоменати въ настоящето постановление маломѣрни парчета гори, прѣснати между работнитѣ земи.

Гр. София, 16 октомврий 1940 година.

Министъръ: Д-ръ Сл. Загоревъ

1—(В 19096)—1

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

№ 26338

На основание чл. 20 отъ закона за горитѣ, протокола отъ 24 септемврий 1937 година, на комисията, назначена съ заповѣдь № 302 отъ 16 мартъ 1937 година, протоколъ № 20 отъ 12 юний т. г. на постоянния горски съветъ и докладна записка № 26337 отъ 18 декемврий т. г.,

Постановявамъ:

I. За предметъ на горско стопанство въ землището на с. Сръдно Градище, Чирпанска околия, за напредъ ще служатъ следнитѣ гори:

1. Общинска гора въ м. м. „Мечата дупка, Препасанитѣ ниви, Кърмаджийска, Пладнищата, Голѣмата усойка, Тѣпанева корийка, Кумия, Червения пѣтъ, Мавровица, Локвитѣ, Прѣдлевица, Голѣмата страна, Чуката и пр.“, съ площъ около 7.000 дек., при граници:

Отъ западъ: отъ ар. т. 1, поставена с.-з. жгълъ на нивата на Колю Василевъ отъ с. Сръдно Градище, въ м. „Мечата дупка“, означена съ изкуствена могила, с. с.-и. посока, общо въ права линия около 200 м., до ар. т. 2, поставена на главното било между деретата Малкитѣ ниви и Земана, означена съ изкуствена могила; отъ тукъ въ северна посока по билото около 500 м. до ар. т. 3, поставена на сжщото било въ м. „Малкитѣ ниви“, кждето се отдѣля пѣтеката за м. „Люляка“, означена съ изк. могила, отъ тукъ по пѣтеката въ с.-з. направление, около 100 м. до ар. т. 4, поставена на главното вододелно било, тамъ кждето се събиратъ границитѣ на М. Борисовската, Г. Долската и Сръдно Градищенската общински гори, означена съ изкуствена могила; отъ тукъ въ източна посока по главното вододелно било около 150 м., права линия до ар. т. 5, поставена на сжщото било подъ върха „Китката“, тамъ кждето се отдѣля пѣтеката за върха „Кюмюрѣ“, означена съ изкуствена могила; отъ тукъ въ с.-и. посока по пѣтеката около 150 м., до ар. т. 6, намираща се на ю.-з. жгълъ на поляната „Кюмюрѣ“, означена съ изкуствена могила; отъ тукъ въ северна посока, по западната крайнина на поляната около 70 м., права линия до ар. т. 7, поставена на с.-з. край на поляната „Кюмюрѣ“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-з. посока, покрай Г. Долската общинска гора около 80 м. до ар. т. 8, поставена въ началото на пѣтеката водеща за м. „Велкова келемя“, означена съ изкуствена могила; отъ тукъ въ с. с.-и. посока по пѣтеката около 60 м. до ар. т. 9, поставена на ю.-з. жгълъ на „Велковата келемя“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с. с.-и. посока по вододелното било около 150 м. до ар. т. 10, поставена на върха „Брайковския кюмюрѣ“, триангулация пирамида; отъ тукъ въ северна посока около 100 м. права линия до ар. т. 11, поставена на билото въ м. „Горното турлукче“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с. с.-з. посока по билото и пѣтеката за Долното турлукче и презъ последното по пѣтеката за м. „Песи-игрекъ“, около 450 м. до ар. т. 12, поставена въ ю.-з. жгълъ на полянката въ сжщата мѣстность, означена съ изк. могила.

Отъ северъ: отъ ар. т. 12, въ източна посока около 300 м. по пѣтеката, която минава подъ м. „Коминия“ и която служи за граница между общинската гора и частнитѣ гори, до ар. т. 13, поставена на пресѣчката на сжщата пѣтека съ пѣтеката отъ м. „Коминия“, за м. „Торлука“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока 300 м. по пѣтя, който върви между общинската гора и частнитѣ гори до ар. т. 14, поставена до пѣтеката на

с.-з. жгълъ на частната гора на Деко Петровъ и Ст. Вълчевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ ю.-и. посока около 30 м. по пѣтеката, която е граница между общинската гора и частнитѣ гори въ землището на с. Сръдно Градище, до ар. т. 15, поставена на пѣтчето граница между сжщитѣ гори, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-и. посока около 100 м. по пѣтя и въ права линия до ар. т. 16, поставена въ падинката въ м. „Градището“ на поляната, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия по падинката около 20 м. до ар. т. 17, поставена на билото, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 250 м. до ар. т. 18, поставена въ дерето „Лешниката“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока по дерето около 200 м. до ар. т. 19, поставена въ дерето, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия възъ билото около 250 м. до ар. т. 20, поставена на сжщото билце, на 2 метра западно отъ шосето Чирпанъ—Казанлъкъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-и. посока по шосето около 200 м. до ар. т. 21, поставена до източната страна на шосето — на полянката, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока около 300 м. по пѣтя границата между Сръдно Градищенската и Ново-Махленската общ. гори до ар. т. 22, поставена на полянката 5 метра южно отъ м. „Локвата“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ и. с.-и. посока по сжщия пѣтъ около 200 м. до ар. т. 23, поставена на пресѣчката на пѣтя съ „Каменливия пѣтъ“ водещъ за с. Изворово, означена съ изк. могила.

Отъ изтокъ: отъ ар. т. 23, поставена въ ю.-и. посока по „Каменливия пѣтъ“, около 400 м. до ар. т. 24, поставена на 5 м. южно отъ вододелното било, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока около 200 м., права линия до ар. т. 25, поставена на ю.-з. жгълъ на келемето „Манолова нива“, край пѣтчето излизащо на билото, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока по пѣтчето и следъ това по билото, права линия около 350 м. до ар. т. 26, поставена на билото на върха „Малка прѣдлевица“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока права линия около 350 м. по сжщото било, което е граница между общинската гора на с. Сръдно Градище и общ. гора на с. Изворово до ар. т. 27, поставена на билото на върха „Голѣмата прѣдлевица“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока около 200 м. по сжщото било до ар. т. 28, поставена на билото въ м. „Дядовата Стойкова корийка“ на върха, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока по сжщото било около 150 м. до ар. т. 29, поставена на билото въ м. „Голѣмата страна“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока по сжщото било, права линия около 200 м. до ар. т. 30, поставена на билото въ м. „Кирювица“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока по билото около 200 м. до ар. т. 31, поставена на сжщото било въ м. Пѣтовска осойна, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, по билото около 100 м. до ар. т. 32, поставена на билото въ м. „Острия връхъ“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока по билото около 130 м. до ар. т. 33, поставена на седлото въ м. „Кървавия припекъ“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока по падината около 100 м., до ар. т. 34, поставена на южния край на „Фасулевската келемя“, кждето почва деренцето, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока по деренцето около 70 м. до ар. т. 35, поставена въ сжщото дере, на с.-и. жгълъ на лозето на Ив. Вицевъ М. Димовъ отъ с. Сръдно Градище; отъ тукъ въ западна посока, права линия около 8 м. до ар. т. 36, поставена на с.-з. жгълъ на сжщото лозе, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока край сжщото лозе около 60 м. до ар. т. 37, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Митю Ст. Козовъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия край сжщата нива около 40 м. до ар. т. 38, поставена на с.-з. жгълъ на сжщата нива, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока, права линия около 50 м. по синура на нивата на Митю Ст. Иозовъ и Евтимъ Ст. Иозовъ до ар. т. 39, поставена на ю.-з. жгълъ на сжщата нива, означена съ изк. могила; отъ тукъ ю.-и. посока, права линия около 70 м. до ар. т. 40, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Митю Станчевъ отъ с. Сръдно Градище; отъ тукъ въ източна посока, права линия край сжщата нива около 20 м. до ар. т. 41, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Ив. Митевъ отъ с. Изворово, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 100 м. край лозята на Енчо Троевъ и Теню Ходжевъ отъ с. Изворово, Станчо Желевъ отъ с. Сръдно Градище и Еню Ст. Драгневъ отъ с. Изворово, до ар. т. 42, поставена на ю.-з. жгълъ на лозето на Еню Ст. Драгневъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия, около 20 м., край сжщото лозе до ар. т. 43, поставена на с.-з. жгълъ на второто лозе на Еню

Ст. Драгневъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-з. посока, права линия около 70 м. до ар. т. 44, поставена на с.-з. жгълъ на лозето на Аганасъ Тощковъ отъ с. Изворово, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 50 м. край лозето на Ради Гиневъ отъ с. Ср. Градище до ар. т. 45, поставена на ю.-з. жгълъ на сжщото лозе, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-з. посока, права линия около 60 м. до ар. т. 46, поставена на западната страна на лозето на Иванъ Николовъ отъ сжщото село, при източната страна на пята за м. „Гроба“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю. ю.-з. посока, права линия около 30 м. до ар. т. 47, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Калчо Тотевъ, означ. съ изк. могила.

Отъ югъ: отъ ар. т. 47, въ западна посока, права линия около 350 м. до ар. т. 48 поставена на около 40 м. на югъ отъ нивата на Вичо Н. Таневъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 300 м. до ар. т. 49, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на бр. Аврамъ и Пеню Колеви, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия 100 м., край нивата на братя Колеви и Тотю Г. Кратуновъ до ар. т. 50, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Тотю Г. Кратуновъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 150 м. до ар. т. 51, поставена на източната граница на нивата на Теню В. Кондовъ, край самия окопъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-и. посока, права линия около 100 м. до ар. т. 52, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Слави Видевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с. с.-з. посока, права линия около 80 м. до ар. т. 53, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Димо Георгиевъ и Стоянъ Т. Кръстевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 120 м. до ар. т. 54, поставена на 15 м. източно отъ нивата на Дълчо Аврамовъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-и. посока, права линия около 150 м. до ар. т. 55, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Иванъ Тройчевъ Поповъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 25 м. до ар. т. 56, поставена на с.-и. жгълъ на сжщата нива; отъ тукъ въ западна посока, права линия, край сжщата нива около 100 м. до ар. т. 57, поставена на северния край на нивата на Колю С. Ушевъ край шосето, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, край шосето около 150 м. до ар. т. 58, поставена на 4 м. южно отъ мостчето край самото шосе, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 100 м. до ар. т. 59, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Ив. Ст. Кабаковъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 70 м. до ар. т. 60, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Митю Ст. Йововъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 160 м. до ар. т. 61, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Вичо Ив. Вълевъ Голѣмъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока 60 м., край нивитъ на Вичо Ив. Голѣмъ и Вичо Ив. Малкъ, до ар. т. 62, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Вичо Ив. Малкъ, край шосето, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока по шосето около 200 м. до ар. т. 63, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Атанасъ Д. Бъчваровъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-и. посока, права линия около 100 м. до ар. т. 64, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Петко Русеновъ; отъ тукъ въ и. с.-и. посока, права линия около 60 м. край нивата на Петко Русеновъ, Вълчо Колевъ и овощна градина на Тодоръ Василевъ до ар. т. 65, поставена на източния жгълъ на сжщата овощна градина, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с. посока, права линия около 120 м. до ар. т. 66, поставена на северния жгълъ на нивата на Христо и Стоянъ Нецви, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 70 м. до ар. т. 67, поставена на южната граница на нивата на Иванъ В. Вълевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, около 70 м., права линия до ар. т. 68, поставена на северната граница на акациевата култура на Димо Костовъ, край шосето, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна и западна посока, покрай шосето около 600 м. до ар. т. 69, поставена на 6 метра западно отъ шосето, на самото водораздѣлно било, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю. ю.-з. посока, права линия около 300 м. до ар. т. 70, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Пью К. Михалевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия около 50 м. до ар. т. 71, поставена на с.-з. жгълъ на сжщата нива, означена съ изкуствена могила; отъ тукъ въ западна с.-з. посока, права линия около 180 м. до ар. т. 72, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Колю Сл. Ушевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 60 м. до ар. т. 73, поставена на билцето „Дългитъ бюлюци“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-з. посока, права линия около 70 м. до ар. т. 74, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Пью Недевъ, означена съ изк.

могила; отъ тукъ въ с.-з. посока, права линия около 50 м. до ар. т. 75, поставена на източния жгълъ на нивата на Петъръ и Вичо Колеви, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-з. посока, права линия около 30 м. до ар. т. 30 м. до ар. т. 76, поставена на южния жгълъ на сжщата нива и с.-и. жгълъ на нивата на Георги К. Полигачевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю. ю.-з. посока, правя линия около 100 м. до ар. т. 77, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Дичо П. Аврамчевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ з. с.-з. посока, права линия около 100 м. презъ дерето до ар. т. 78, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Дена Видева Дичева, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 300 м., край нивитъ на Станчо Т. Червенковъ, Пью Недевъ Зъневъ и презъ нивата на Петю Д. Бояджиевъ и край тая на Атанасъ Ст. Балгуревъ и презъ нивитъ на Вълчо Ст. Благоуевъ и Димо Г. Кръстевъ до ар. т. 79, поставена на южната граница на нивата на Димо Г. Кръстевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 40 м. до ар. т. 80, поставена въ дерето край „Равната“, на западната страна на акациевата култура на Вълчо Стоиловъ; отъ тукъ въ източна посока по дерето „Българева рѣчица“, около 800 м. до ар. т. 81, поставена на дѣсния брѣгъ на сжщото дере на 6 м. с.-з. отъ акациевата култура на Калчо Г. Тълпновъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-з. посока, права линия около 80 м. до ар. т. 82, поставена на ю.-з. жгълъ на келемето на Никола Маневъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока, права линия около 150 м., край нивата на Русенъ Колевъ до ар. т. 83, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Пью Н. Зъневъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока, права линия около 150 м., край нивитъ на Трайчо К. Зъневъ, Петъръ Дековъ и презъ нивитъ на Василь Вичевъ и Петъръ Ст. Денгилевъ до ар. т. 84, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Петъръ Ст. Денгилевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 60 м. до ар. т. 85, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Георги Малевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока презъ деренцето, права линия около 50 м. до ар. т. 86, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Гочо Ганевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 150 м., край нивитъ на Гочо Ганевъ и Еню Ганевъ до ар. т. 87, поставена на 16 м. западно отъ нивата на Пью К. Михалевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 120 м. до ар. т. 88, поставена 18 метра източно отъ м. „Кочина поляна“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 120 м. до ар. т. 89, поставена въ м. „Колибитъ“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю. ю.-з. посока, права линия около 120 м. до ар. т. 90, поставена на 10 м. западно отъ кариеритъ въ м. „Плочитъ“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-з. посока, права линия около 120 м. до ар. т. 91, поставена на 10 м. западно отъ гробищата въ м. „Тритъ джба“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю. ю.-з. посока, права линия 120 м. до ар. т. 92, поставена на билцето северно отъ дерето „Малки Стояновия гюль“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-з. посока, права линия около 60 метра, презъ дерето до ар. т. 93, поставена на с.-з. жгълъ на лозето на Русенъ Пъевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-з. посока, права линия около 70 м. до ар. т. 94, поставена въ м. „Бѣлия път“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ з. посока, права линия около 200 м. до ар. т. 95, поставена на 20 м. северно отъ „Тугановото пѣтче“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия около 600 м. до ар. т. 96, поставена на полянката въ м. „Срѣдната рѣтлиня“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия около 400 м. до ар. т. 1 — началната точка.

2. Общинската гора въ м. „Дребака“, съ площъ около 350 дек., при грници:

Отъ западъ: отъ ар. т. 1, поставена на източния жгълъ на нивата на Колю Г. Плочковъ, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 13 на частнитъ гори въ м. „Толчийска кория“), въ ю.-з. посока по пята, край нивитъ около 400 м. до ар. т. 2, поставена на източната граница на нивата на Вичо Ив. Вълевъ при с.-з. жгълъ на Омуровската общинска гора, означена съ изк. могила.

Отъ югъ: отъ ар. т. 2, въ ю.-и. посока, права линия около 700 м. до ар. т. 3, поставена тамъ където падината пресича „Алабашевското пѣтче“, край Спасовскитъ ниви, означена съ изк. могила.

Отъ изтокъ: отъ ар. т. 3, въ с. с.-з. посока по падината край Спасовскитъ ниви около 300 м. до ар. т. 4, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на бр. Иванъ и Таню Гочевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-и. посока, покрай Спасовскитъ училищни ниви, права линия около 160 м. до ар. т. 5, поставена на с.-з. жгълъ на Спасовската

училищна нива, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-и. посока, права линия около 100 м. до ар. т. 6, поставена на рѣтлината на „Черковското“, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 2 на Черковната гора).

Отъ северъ: отъ ар. т. 6, въ западна посока, права линия край Черковната гора около 80 м. до ар. т. 7, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Иванъ Хр. Зимбовъ, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 1 на Черковната гора); отъ тукъ въ ю.-з. посока, права линия край сѣщата нива около 40 м. до ар. т. 8, поставена на южния край на сѣщата нива, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия, край сѣщата нива около 70 м. до ар. т. 9, поставена на 8 м. южно отъ пѣтя за „Дребака“, тамъ кждето последния прави завой, означена съ изкуствена могила (едентична съ ар. т. 1 на частнитъ гори въ м. „Толчийска кория“); отъ тукъ въ западна посока по пѣтя около 100 м. до ар. т. 1 — началната точка.

3. Общинската гора въ м. „Трукуменски юртъ“, съ площъ около 40 дек., при граници:

Отъ югъ: отъ ар. т. 1, поставена на билото, което служи за южна граница на общинската гора срещу могилата, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 3 на Църковната гора), въ източна посока, права линия около 50 м. по билото до ар. т. 2, поставена на сѣщото било, означена съ изк. могила.

Отъ изтокъ: отъ ар. т. 2, въ северна посока, права линия около 120 м. край частнитъ гори на жители на с. Спасово въ Ср. Градищенско землище, до ар. т. 3, поставена край скелета за водопой, означена съ изк. могила.

Отъ северъ: отъ ар. т. 3, въ ю.-з. посока, права линия около 70 м. до ар. т. 4, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 4 на Църковната гора).

Отъ западъ: отъ ар. т. 4, въ южна посока, права линия около 120 м. до ар. т. 1 — началната точка.

4. Черковната гора въ м. „Черковското“, съ площъ около 50 дек., при граници:

Отъ югъ: отъ ар. т. 1, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Иванъ Хр. Зимбовъ, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 7 на общинската гора въ м. „Дребака“), въ източна посока възъ билото около 80 м. до ар. т. 2, поставена на рѣтлината „Черковската“, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 6 на общинската гора въ м. „Дребака“); отъ тукъ въ сѣщата посока по билото, права линия около 100 метра до ар. т. 3, поставена на сѣщото било срещу могилата, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 1 на общинската гора въ мѣстността „Трукуменски юртъ“).

Отъ изтокъ: отъ ар. т. 3, въ северна посока, права линия около 100 м. до ар. т. 4, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 4 на общинската гора въ сѣщата мѣстность).

Отъ северъ: отъ ар. т. 4, въ западна посока, край нивитъ, права линия около 150 м. до ар. т. 5, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Димо Ст. Кръстевъ, означена съ изк. могила.

Отъ западъ: отъ ар. т. 5, въ южна посока, права линия около 50 м. до ар. т. 1 — началната точка.

5. Частната гора на жители отъ с. Сръдно Градище, въ м. „Исетата“, съ площъ около 1000 дек., при граници:

Отъ западъ: отъ ар. т. 1, поставена въ началото на дерето въ м. „Стълбитъ“, на западната граница на частната гора на Деко Петровъ, Вълчо Колевъ, Стоянъ Вълчевъ и др., въ с.-з. посока по дерето около 400 м. до ар. т. 2, поставена на водослива на дерето „Бабина“, съ дерето „Песи игрекъ“, отъ тукъ въ северна посока около 500 м. по пѣтя водящъ за Новомахленскитъ ниви вървящъ по дѣсния брѣгъ на дерето до ар. т. 3, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на бр. Сивенови отъ с. Нова-Махала, означена съ изк. могила.

Отъ северъ: отъ ар. т. 3, въ източна посока около 400 м. по пѣтя, който служи за граница между Новомахленскитъ ниви и частнитъ гори въ м. „Исетата“, до ар. т. 4, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Минчо Тюлевъ отъ с. Нова-Махала, тамъ кждето се събиратъ пѣтя отъ Нова Махала за м. „Гарваница“ и пѣтя отъ „Бабина“ за мѣсти. „Гарваница“, означена съ изк. могила.

Отъ изтокъ: отъ ар. т. 4, въ ю. ю.-и. посока около 150 м. по пѣтя отъ м. „Бабина“, за м. „Гарваница“, до ар. т. 5, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Стоянъ Т. Сивеновъ Кара-Мариновъ отъ с. Нова-Махала, до дерето „Суватитъ“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока край Новомахленскитъ ниви възъ дерето „Суватитъ“ до ар. т. 6, поставена въ дерето „Лешникака“, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 19 отъ общинската гора въ м. „Мечата дупка“, „Препасанитъ ниви“ и пр.); отъ тамъ въ южна посока възъ сѣщото дере около 200 м. до ар. т. 7, поставена въ дерето „Лешникака“, означена съ изк. мо-

гила (едентична съ ар. т. 18 отъ общинската гора въ м. „Мечата дупка“, „Препасанитъ ниви“ и пр.).

Отъ югъ: отъ ар. т. 7, западна посока възъ падината около 250 м. до ар. т. 8, поставена на билото, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 17 отъ общинската гора въ сѣщата мѣстность); отъ тукъ въ западна посока, права линия около 20 м. до ар. т. 9, поставена въ падинката въ м. „Градището“, на поляната, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 16 отъ сѣщата общинска гора); отъ тукъ въ ю.-з. посока по пѣтчето и въ права линия, около 100 м. до ар. т. 10, поставена на сѣщото пѣтче, което е граница между общинската гора и частнитъ гори, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 15 отъ общинската гора въ м. „Мечата дупка“); отъ тукъ въ с.-з. посока по пѣтеката около 30 м. до ар. т. 11, поставена до пѣтеката на с.-з. жгълъ на частната гора на Деко Петровъ и Ст. Вълчевъ, означена съ изк. могила (едентична съ ар. т. 14 отъ сѣщата общинска гора); отъ тукъ въ с.-и. посока по пѣтчето около 7 м. до ар. т. 1 — началната

6. Частната гора на жители отъ с. Сръдно Градище, въ м. „Кара-сулушката кория“, съ площъ около 300 дек., при граници:

Отъ северъ: отъ ар. т. 1, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Иванъ Видевъ Шиндевъ, означена съ изк. могила, въ западна посока права линия около 120 м. до ар. т. 2, поставена на ю.-з. жгълъ и анивата на Тоню Ст. Лещовъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-з. посока, права линия около 60 м. до ар. т. 3, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Дѣлчо Аврамовъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия около 80 м. до ар. т. 4, поставена на южната граница на нивата на Стю Ивановъ при границата между частнитъ гори на Дячо Колевъ и Дена Видева Дичева, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ з. ю.-з. посока, права линия около 200 м. до ар. т. 5, поставена на северния край на частната гора на Станчо В. Габеорвъ 10 м. южно отъ пѣтчето, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ з. ю.-з. посока, права линия около 50 м. до ар. т. 6, поставена на източния жгълъ на нивата на Иванъ и Вичо Хр. Шкоменови, означена съ изк. могила.

Отъ западъ: отъ ар. т. 6, въ ю.-з. посока, права линия около 70 м. до ар. т. 7, поставена на 5 м. ю.-източно отъ нивата на Иванъ и Вичо Хр. Шкоменови, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока, права линия около 40 м. до ар. т. 8, поставена на 5 м. източно отъ сѣщата нива въ келемето на Желѣзко Желевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 100 м. до ар. т. 9, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Ганчо Тоневъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю. ю.-з. посока, права линия около 200 м. до ар. т. 10, поставена на границата между общинската гора въ м. „Селското“ и частната гора на Пѣю М. Бакаловъ, означена съ изк. могила.

Отъ югъ: отъ ар. т. 10, въ източна посока, права линия около 200 м. до ар. т. 11, поставена на границата между общинската гора въ м. „Селското“ и частната гора на Вичо Ив. Бакаловъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 50 м. до ар. т. 12, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 100 м. до ар. т. 13, поставена на 40 м. южно отъ пирамидата, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 40 м. до ар. т. 14, триангулация точка; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 20 м. до ар. т. 15, поставена на билото, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ и. и ю.-и. посока около 200 м. до ар. т. 16, поставена на билото при границата между селската горичка и частнитъ гори, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 100 м. до ар. т. 17, поставена на могилата 20 м. северно отъ нивата на братя П. Аврамови, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 70 м. до ар. т. 18, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Стоянъ В. Цъклевъ, означена съ изк. могила.

Отъ изтокъ: отъ ар. т. 18 въ с.-и. посока, права линия около 100 м. до ар. т. 19, поставена на 5 м. отъ с.-з. жгълъ на нивата на Таню К. Цъклевъ въ м. „Превалата“, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-з. посока, права линия около 40 м. до ар. т. 20, поставена южния жгълъ на нивата на Ради Гиневъ Шопаревъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-з. посока, права линия около 120 м. до ар. т. 21, поставена на източната граница на нивата на Колю Н. Стефановъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-з. посока, права линия около 60 м. до ар. т. 22, поставена на южната страна на нивата на Василь и Тодоръ Ив. Зимбови, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-з. посока, права линия около 70 м. до ар. т. 23, поставена на с.-и. жгълъ на частната гора на Велика Д. Бакалъ Пе-

нева, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия около 20 м. до ар. т. 1 — началната точка.

7. Частната гора на жители отъ с. Ср. Градище въ м. м. „Плачкова“, „Тюкменски юртъ“ и „Мехмедовото“, съ площ около 300 декара, при граници:

Отъ западъ: отъ ар. т. 1, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Калчо Станчевъ, означена съ изк. могила, въ южна посока, права линия около 60 м. до ар. т. 2, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Рашо Петковъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия около 40 м. до ар. т. 3, поставена на ю.-з. жгълъ на сжщата нива до източната страна на пжтя, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока по пжтя за с. Омурово около 200 м. до ар. т. 4, поставена надъ сжщото пжтче на 6 м. източно отъ нивата на Митю Ст. Шопаровъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока, права линия около 80 м. до ар. т. 5, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Колю Поповъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 150 м. до ар. т. 6, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Трою Видевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю. посока, права линия около 200 м. до ар. т. 7, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Тотю Г. Картуновъ при северната страна на пжтчето за чешмата „Осалово“, означена съ изк. могила.

Отъ югъ: отъ ар. т. 7, въ източна посока, права линия около 150 м., край сжщото пжтче до ар. т. 8, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на братя Стоянови и Кръстеви, означена съ изк. могила.

Отъ изтокъ: отъ ар. т. 8, въ северна посока, права линия около 250 м. до ар. т. 9, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Стоянъ Ст. Дингилевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 40 м. до ар. т. 10, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Тотю Т. Топчевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 80 м. до ар. т. 11, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Иванъ Гочевъ Киревъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 30 м. до ар. т. 12, поставена на с.-и. жгълъ на сжщата нива, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия около 150 м. до ар. т. 13, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Василь П. Гергиновъ, означена съ изк. могила.

Отъ североизтокъ: отъ ар. т. 13, въ западна посока, права линия около 160 м. до ар. т. 14, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Стоянъ Дичевъ Гергиновъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-з. посока, права линия около 130 м. до ар. т. 15, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Петко Ст. Стамовъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ западна посока, права линия около 150 м., край нивитъ до ар. т. 1 — началната точка.

8. Частнитъ гори въ мѣстн. „Топчийска кория“ на жители отъ с. Ср. Градище, съ площ около 300 дек., при граници:

Отъ изтокъ: отъ ар. т. 1, поставена въ частната гора на Иванъ Христовъ на завой при южната страна на пжтя за дребака, означена съ изк. могила, въ с.-и. посока около 350 м. по сжщото пжтче и край нивитъ до ар. т. 2, поставена на 6 м. западно отъ ю.-з. жгълъ на нивата на Стоянъ Поповъ между дветъ пжтчета, означена съ изк. могила.

Отъ северъ: отъ ар. т. 2, з. с.-з. посока, права линия около 160 м. до ар. т. 3, поставена на ю.-з. жгълъ на нивата на Колю В. Капиковъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ северна посока, права линия край сжщата нива около 50 м. до ар. т. 4, поставена на ю.-и. жгълъ на нивата на Калчо Тъганевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока, права линия около 220 м., край нивитъ до ар. т. 5, поставена на южната граница на нивата на Василь П. Гергиновъ, означена съ изк. могила.

Отъ западъ: отъ ар. т. 5, въ южна посока, права линия около 150 м. до ар. т. 6, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Иванъ Вичо Малки Димовъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока, права линия около 100 м. до ар. т. 7, поставена на източната граница на нивата на Димо Тодоровъ Чорбаджийски, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ южна посока, права линия около 60 м. до ар. т. 8, поставена на 5 м. източно отъ с.-з. жгълъ на нивата на Станчо М. Лецовъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ източна посока, права линия около 60 м. до ар. т. 9, поставена на с.-з. жгълъ на нивата на Тоню В. Докторовъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ с.-и. посока, права линия около 100 м. до ар. т. 10, поставена на 10 м. източно отъ с.-з. жгълъ на нивата на Сваа Колевъ Ръзачевъ, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю. посока, права линия около 200 м. край нивитъ до ар. т. 11, поставена на с.-и. жгълъ на нивата на Иванъ Русеновъ, означена съ изк. могила.

Отъ югъ: отъ ар. т. 11, въ източна посока, права линия край нивитъ на Георги К. Полигачевъ около 60 м. до ар. т. 12, поставена на с.-и. жгълъ на сжщата нива, означена съ изк. могила; отъ тукъ въ ю.-и. посока, права линия около 35 м. до ар. т. 13, поставена на източния жгълъ на нивата на Колю Г. Плачковъ, означена съ изк. могила (единична съ ар. т. 1 отъ общинската гора въ м. „Дребака“); отъ тукъ въ източна посока по пжтчето около 200 м. до ар. т. 1 — началната точка.

9. Частната гора въ м. „Трукуменски юртъ“, на жители отъ с. Спасово, въ землището на с. Ср. Градище, съ площ около 80 дек., при граници:

Отъ югъ: отъ ар. т. 1, поставена на билото означена съ изк. могила (единична съ ар. т. 2 на общинската гора въ сжщата мѣстност), въ източна посока, права линия по билото около 150 м. до ар. т. 2, поставена на ю.-з. жгълъ на училищната нива на с. Ср. Градище, означена съ изк. могила.

Отъ изтокъ: отъ ар. т. 2, въ северна посока край сжщата нива около 120 м. до ар. т. 3, поставена на с.-з. жгълъ на сжщата училищна нива, означена съ изк. могила.

Отъ северъ: отъ ар. т. 3, въ западна посока край скелета около 150 м. до ар. т. 4, поставена край скелета (Прокара) за водопоп, означена съ изк. могила (единична съ ар. т. 3, на общинската гора въ сжщата мѣстност).

Отъ западъ: отъ ар. т. 4, въ южна посока, права линия около 120 м. до ар. т. 1 — началната точка.

II. Въ така описанитъ граници на горитъ, които ще служатъ за предметъ на горско стопанство се включватъ следнитъ работни земи на жители на с. Срѣдно Градище, които подлежатъ на замѣняване или отчуждаване, съгласно чл. 33 отъ закона за горитъ

A. Въ общинската гора въ м. м. „Мечата дупка, Припасанитъ ниви, Кърмаджийка, Пладнищата“ и пр.:

1) нива на Киро Ивановъ между ар. т. 1 и 3 — 0.8 дек.; нива на Ради Гиневъ между ар. т. 1 и 3 — 2.0 дек.; нива на бр. Ст. Дингилеви между ар. т. 1 и 3 — 3.0 дек.; 2) нива на Иванъ Димитровъ между ар. т. 11 и 13 — 3.0 дек.; нива на Коста Недевъ между ар. т. 11 и 13 — 3.0 дек.; 3) нива на Вачо Ив. Дунковъ между ар. т. 26 и 27 — 1.5 дек.; нива на Стою Ив. Стойновъ между ар. т. 26 и 27 — 2.5 дек.; нива на Жежѣзко Желевъ между ар. т. 26 и 27 — 1.0 дек.; нива на Митю Ст. Изовъ между ар. т. 26 и 27 — 1.0 дек.; нива на Василь Ст. Стамовъ между ар. т. 26 и 27 — 1.0 дек.; нива на Димо К. Ръзачевъ между ар. т. 26 и 27 — 1.0 дек.; акациева култура на Сава К. Ръзачевъ между ар. т. 26 и 27 — 1.0 дек.; нива на Стана Русенова между ар. т. 26 и 27 — 2.5 дек.; нива на Бр. Ганю и Маринъ Тоневъ между ар. т. 26 и 27 — 2.5 дек.; 4) нива на Ив. и Таню Гошеви между ар. т. 38 и 39 — 2.0 дек.; нива на Калчо Станчевъ между ар. т. 38 и 39 — 2.0 дек.; лозе на Видю П. Габеровъ, между ар. т. 45 и 46 — 0.005 дек.; лозе на Иванъ Н. Габеровъ, между ар. т. 45 и 46 — 0.003 дек.; 6) нива на Бр. Петъръ и В. Колеви между ар. т. 48 и 49 — 3.0 дек.; 7) нива на Слави Видевъ между ар. т. 52 и 53 — 0.1 дек.; нива на Димо Ивановъ между ар. т. 52 и 53 — 2.0 дек.; нива на Станчо Ивановъ между ар. т. 52 и 53 — 2.0 дек.; нива на бр. Димо Ст. Кръстеви между ар. т. 52 и 53 — 2.0 дек.; 8) нива на Сава К. Ръзачевъ между ар. т. 55 и 56 — 3.0 дек.; нива на Ив. и Колю Самевъ между ар. т. 55 и 56 — 3.0 дек.; роз. градина на Ганю В. М. Санчевъ между ар. т. 55 и 56 — 1.5 дек.; нива на Петко Василевъ между ар. т. 55 и 56 — 1.5 дек.; роз. градина на Стоянъ М. Воденичаровъ между ар. т. 55 и 56 — 1.0 дек.; нива на Мано М. Воденичаровъ между ар. т. 55 и 56 — 1.0 дек.; нива на Петко М. Воденичаровъ между ар. т. 55 и 56 — 1.5 дек.; 9) нива на Петко Ст. Българевъ между ар. т. 59 и 60 — 2.0 дек.; 10) нива на Иванъ Гочевъ Куртевъ между ар. т. 60 и 61 — 2.5 дек.; 11) нива на Тройчо и Ив. К. Зъневи между ар. т. 62 и 63 — 1.0 дек.; нива на Тодоръ Ст. Поповъ между ар. т. 62 и 63 — 1.0 дек.; нива на Пбю Ст. Поповъ между ар. т. 62 и 63 — 1.0 дек.; нива на Стоянъ Ст. Червенковъ между ар. т. 62 и 63 — 2.0 дек.; нива на Стоянъ Т. Чекелевъ между ар. т. 62 и 63 — 1.2 дек.; 12) нива на Атанасъ Д. Бъчеваровъ между ар. т. 63 и 64 — 0.2 дек.; нива на Таню Т. Чондевъ между ар. т. 63 и 64 — 0.1 дек.; 13) нива на Деко Петровъ между ар. т. 65 и 66 — 1.0 дек.; нива на Стоянъ и Хр. Вецови между ар. т. 65 и 66 — 0.5 дек.; 14) акац. култура на Колю Т. Кожухаровъ между ар. т. 66 и 67 — 1.0 дек.; нива на Вълъ П. Аврамчевъ между ар. т. 66 и 67 — 1.0 дек.; нива на Христо Ст. Нецовъ между ар. т. 66 и 67 — 1.0 дек.; нива на Дичо П. Аврамчевъ между ар. т. 66 и 67 — 1.0 дек.; нива на Колю Ресеновъ между ар. т. 66 и 67 — 1.0 дек.; 15) нива на Иванъ В. Вълевъ между ар. т. 67 и 68 — 1.0 дек.; нива на Стоянъ М. Воденичаровъ между ар. т. 67 и 68 — 1.0 дек.; акац. култура на Димо Костовъ между ар.

т. 67 и 68 — 0.2 дек.; 16) нива на Пеню А. Колевъ между ар. т. 68 и 69 — 1.0 дек.; акац. култура на Рашо и Вьчо Таневъ между ар. т. 63 и 69 — 2.0 дек.; нива на Пъю К. Михалевъ между ар. т. 68 и 69 — 0.8 дек.; нива на Дичо Калевъ между ар. т. 68 и 69 — 1.5 дек.; 17) нива на Декс Ивановъ между ар. т. 68 и 69 — 1.5 дек.; келме на Христо Вичевъ между ар. т. 68 и 69 — 1.5 дек.; нива на Вичо Тотевъ между ар. т. 68 и 69 — 1 дек.; 18) нива на Генчо Петковъ между ар. т. 68 и 69 — 1 дек.; нива на Генчо Петковъ и братъ между ар. т. 68 и 69 — 1 дек.; нива на Петко М. Воденичаровъ между ар. т. 68 и 69 — 0.7 дек.; 19) нива на Тотю Гр. Крътуновъ между ар. т. 68 и 69 — 2.5 дек.; акац. култура на Таню В. Караивановъ между ар. т. 68 и 69 — 1 дек.; акац. култура на Иванъ Германовъ между ар. т. 68 и 69 — 1 дек.; 20) нива на Кириу Ив. Киревски между ар. т. 72 и 73 — 1 дек.; нива на Бр. Ст. Гиневъ между ар. т. 72 и 73 — 1 дек.; нива на Колю Сл. Ушевъ между ар. т. 72 и 73 — 1 дек.; 21) нива на Иванъ К. Коленовъ между ар. т. 73 и 74 — 1 дек.; акац. култура на Калчо Г. Тъпановъ между ар. т. 73 и 74 — 0.3 дек.; 22) нива на Петъръ и Вичо Колеви между ар. т. 75 и 76 — 1 дек.; нива на бр. П. Ходжеви между ар. т. 75 и 76 — 1 дек.; нива на Рачо П. Чачевски между ар. т. 75 и 76 — 0.3 дек.; нива на Иванъ Ст. Манолчевъ между ар. т. 75 и 76 — 2 дек.; нива на Стоянъ Ст. Полигачевъ между ар. т. 75 и 76 — 0.5 дек.; нива на Кириу Ив. Киревски между ар. т. 75 и 76 — 0.5 дек.; 23) нива на Георги К. Полигачевъ между ар. т. 76 и 77 — 1 дек.; нива на Таню Н. Габеровъ между ар. т. 76 и 77 — 0.1 дек.; нива на Стойко К. Киревски, между ар. т. 76 и 77 — 2 дек.; 24) нива на Трою В. Вълевъ между ар. т. 77 и 78 — 0.5 дек.; нива на Гено Златановъ между ар. т. 77 и 78 — 1 дек.; нива на Бр. Ходжеви между ар. т. 77 и 78 — 1.5 дек.; нива на Тотю К. Крътуновъ, между ар. т. 77 и 78 — 1.2 дек.; нива на Русенъ Пъевъ между ар. т. 77 и 78 — 1 дек.; нива на Никола Маневъ между ар. т. 77 и 78 — 1.2 дек.; нива на Тотю Грудевъ между ар. т. 77 и 78 — 1.2 дек.; нива на Иванъ Василевъ между ар. т. 77 и 78 — 1.5 дек.; нива на Колю Поповъ между ар. т. 77 и 78 — 2.5 дек.; нива на Гочо Ганевъ между ар. т. 77 и 78 — 1.5 дек.; 25) нива на Петко М. Воденичаровъ между ар. т. 78 и 79 — 1.5 дек.; нива и акациева култура на Пеню Т. Бояджиевъ между ар. т. 78 и 79 — 1 дек.; нива на Братя Стойкови между ар. т. 78 и 79 — 1 дек.; нива на Димитъръ Русеновъ между ар. т. 78 и 79 — 2 дек.; нива на Петко К. Българевъ между ар. т. 78 и 79 — 0.8 дек.; 26) нива на Ради Гиневъ въ м. „Равната между ар. т. 79 и 80 — 2.5 дек.; нива на Димо Ив. Гиневъ между ар. т. 79 и 80 — 2 дек.; нива на Иванъ Ст. Лещовъ между ар. т. 79 и 80 — 1 дек.; нива на Ради Гиневъ между ар. т. 79 и 80 — 1 дек.; 27) Колю К. Марковъ между ар. т. 79 и 80 — 1.5 дек.; нива на Колю К. Марковъ между ар. т. 79 и 80 — 1.5 дек.; акац. култура на Драганъ Христовъ между ар. т. 79 и 80 — 1 дек.; акац. култура на Димо К. Рачевъ между ар. т. 79 и 80 — 1 дек.; нива на Т. Николовъ между ар. т. 79 и 80 — 2 дек.; нива на Ст. Стойковъ между ар. т. 79 и 80 — 3 дек.; 28) нива на Дичо Патковъ между ар. т. 83 и 84 — 2 дек.; нива на Вьтю Петковъ между ар. т. 83 и 84 — 2 дек.; нива на Василь Вичевъ между ар. т. 83 и 84 — 1 дек.; нива на Иванъ Ст. Герджиковъ между ар. т. 83 и 84 — 1.5 дек.; нива на Петъръ Ст. Дингилевъ между ар. т. 83 и 84 — 0.5 дек.; 29) нива на Евтимъ Ст. Козовъ между ар. т. 90 и 91 — 0.5 дек.; 30) нива на Калчо Ганчевъ между ар. т. 92 и 93 — 2 дек.; лозе на Тоню и Митю Начеви между ар. т. 92 и 93 — 3 дек.; нива на Бр. Стойкови Лещови между ар. т. 82 и 83 — 2.5 дек., или всичко 158.408 дек.

III. Въ частнитъ гори се включватъ следнитъ работни земи на жители на с. Сръдно Градище, които земи, съгласно чл. 130 отъ закона за горитъ следва да бждатъ залесени въ 2 год. срокъ:

А) Въ частната гора на жители отъ Сръдно Градище въ м. „Кара-Сулушката кория“:

31) нива на Колю К. Михалевъ между ар. т. 4 и 5 — 1 дек.; нива на Дичо Колевъ между ар. т. 8 и 9 — 1 дек.; нива на Ганчо Тоневъ между ар. т. 8 и 9 — 0.2 дек.; 33) нива на Тоню Мариновъ между ар. т. 9 и 10 — 1.5 дек.; нива на Ганчо и Таню Кръстеви между ар. т. 9 и 10 — 1.5 дек.; нива на Таню Сл. Видевъ между ар. т. 9 и 10 — 1 дек.; 34) нива на Колю Н. Стефовъ между ар. т. 21 и 22 — 2 дек.; нива на Бр. Г. Кръстеви между ар. т. 21 и 22 — 1.5 дек.; нива на Саво Колевъ между ар. т. 21 и 22 — 1 дек. или всичко 10.7 дек.

Б. Въ частната гора на жители въ с. Сръдно Градище въ м. „Плъчкова“, „Трукуменски юртъ“ и „Мехмедовото“:

35) нива на Исвчо Ив. Бобевъ между ар. т. 8 и 9 — 2 дек.; нива на Стоянъ Ст. Полигачевъ между ар. т. 8 и 9 — 2 дек.; нива на Стоянъ Д. Гершиновъ между ар. т. 14 и 15 — 0.5 дек., или всичко 4.5 дек.

В. Въ частната гора на жители отъ с. Сръдно Градище въ „Топчийската кория“:

37) нива на Сава К. Резачевъ между ар. т. 10 и 11 — 2.5 дек., или всичко за залесяване 17.7 дек.

IV. За да се закръглятъ границитъ на определенитъ за предметъ горско стопанство гори, изключватъ се следнитъ тѣхни ивици, съгласно чл. 34 отъ закона за горитъ:

А. Отъ общинската гора въ м. м. „Мечата дупка“. Препасанитъ ниви, Кръмаджийка, Пладнищата и пр.:

1) между ар. т. 46 и 47 отъ 0.1 дек.; 2) между ар. т. 47 и 48 въ м. „Корийката“ отъ 100 дек.; 3) между ар. т. 48 и 49 отъ 20 дек.; 4) между ар. т. 51 и 52 отъ 2.5 дек.; 5) между ар. т. 53 и 54 отъ 2.5 дек.; 6) между ар. т. 54 и 55 отъ 2 дек.; 7) между ар. т. 58 и 60 отъ 4 дек.; 8) между ар. т. 60 и 61 отъ 5 дек.; 9) между ар. т. 62 и 63 западно отъ шосето отъ 3 дек.; 10) между ар. т. 68 и 69 отъ 4 дек.; 11) между ар. т. 69 и 70 отъ 8 дек.; 12) между ар. т. 70 и 72 отъ 100 дек.; 13) между ар. т. отъ 72 до 81 отдѣлни парчета гора общо отъ 100 дек.; 14) между ар. т. 82 и 83 отъ 0.2 дек.; 15) между ар. т. 85 и 86 отъ 2 дек.; 16) между ар. т. 86 и 87 отъ 4 дек.; 17) между ар. т. 86 и 87 отъ 4 дек.; 18) между ар. т. 87 и 88 отъ 6 дек.; 19) между ар. т. 88 и 89 отъ 10 дек.; 20) между ар. т. 89 и 90 отъ 1 дек.; 21) между ар. т. 91 и 1 въ м. „Дебелия рѣтъ“ отъ 50 дек., или всичко 433.3 дек.

Б. Отъ частната гора на жители отъ с. Сръдно Градище въ м. „Карасулушката кория“:

21) между ар. т. 1 и 2 гората на Димо Пеневъ отъ село Сръдно Градище 0.08 дек.; между ар. т. 1 и 2 гората на Василь П. Гергиновъ отъ с. Сръдно Градище 0.5 дек.; 22) между ар. т. 2 и 3 гората на Тотю Г. Крътуновъ отъ с. Сръдно Градище 0.85 дек.; между ар. т. 2 и 3 гората на Стойко Ст. Муржевъ отъ с. Сръдно Градище 0.05 дек.; 23) между ар. т. 7 и 8 гората на Станчо и Видо Габерови отъ с. Сръдно Градище 1.5 дек.; 24) между ар. т. 9 и 10 гората на Тоню Г. Чекелевъ отъ с. Сръдно Градище 0.1 дек.; между ар. т. 9 и 10 гората на Ст. Ив. Гиневъ отъ с. Сръдно Градище 0.2 дек.; 25) между ар. т. 19 и 20 гората на Калчо Г. Тъпановъ отъ с. Сръдно Градище 0.5 дек.; 26) между ар. т. 20 и 21 гората на Калчо Г. Тъпановъ отъ с. Сръдно Градище 2 дек., или всичко 4.98 дек.

В. Отъ частнитъ гори на жители отъ с. Сръдно Градище въ м. м. „Плъчкова“, „Трукуменски юртъ“ и „Мехмедовото“:

27) между ар. т. 3 и 4 гората на Дона В. Санева отъ с. Сръдно Градище 3 дек.; 28) между ар. т. 8 и 9 гората на Еню Т. Борумовъ отъ с. Сръдно Градище 1.5 дек.; между ар. т. 8 и 9 гората на Бр. Кръстеви отъ с. Сръдно Градище 1.5 дек.; между ар. т. 8 и 9 гората на Бр. Гуджеви отъ с. Сръдно Градище 1 дек.; 29) между ар. т. 10 и 11 гората на Атанасъ Т. Чондевъ отъ с. Сръдно Градище 1.5 дек., или всичко 8.5 дек.

Г. Отъ частнитъ гори на жители отъ с. Сръдно Градище въ м. „Трапчийска кория“:

30) Между ар. т. 1 и 2 гората на Станчо М. Шопаревъ отъ с. Сръдно Градище 4 дек.; 31) между ар. т. 7 и 8 гората на Димо П. Сирака отъ с. Сръдно Градище 0.5 дек.; 32) между ар. т. 10 и 11 гората на Тодоръ и Пеню Попови отъ с. Сръдно Градище, 2 дек., или всичко 6.5 дек. Или всичко изключени 453.28 дек.

Изключватъ се отъ предмета на горското стопанство общинскитъ горички на с. Сръдно Градище въ м. м. „Селско-кото“, „Дебелата курия“ и всички маломѣрни късове и ивици общински, обществени и частни горички прѣстната изъ работнитъ земи и неупоменати въ настоящето постановление.

Гр. София, 18 декемврий 1939 година.

Министъръ: Ив. Багряновъ

1—(В 13645)—1

ПОПРАВКА. — Датата на постановление № 16601, публикувано въ брой 24/1941 година, да се чете 3 августъ 1936 година, а не 3 августъ 1940 година, както погрѣшно е отпечатано.

1—(В 18534)—1

Министерство на вътрешнитъ работи и народното здраве

ПОПРАВКА. — Въ правилника за взаимнозастрахователната и спомогателна каса при Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве, публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 22/1941 година, е допустната следната грѣшка: на стр. 5, въ таблица V, при възраст 26—30 години и застрахована помощъ 60.000 лева, е отпечатано 173, гмѣсто 183 лева.

Гр. София, 10 февруарий 1941 година.

1—(Б 529)—1

ПЛОВДИВСКА ДУХОВНА СЕМИНАРИЯ

Бюджетитъ на фондовете за 1941 година

1. Фондъ „Подпомагане бедни ученици“

Приходи 30.000 лв.

Разходи 26.100 лв.

Остатъкъ 3.900 лв.

2. Фондъ „Лътовиче и екскурзии“

Приходъ 29.200 лв.

Разходъ 29.200 лв.

3. Фондъ „Пловдивски Митрополитъ Максимъ“

Приходъ 7.702 лв.

Разходъ 7.702 лв.

Гр. Пловдивъ 24 януарий 1941 година.

1—(В 19307)—1

Касиеръ: М. Шишковъ

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ**Обявления****Министерство на финанситъ**

Дирекция на финансовата инспекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 348. — Съобщава се на Христо Стилияновъ Ивановъ отъ София, а сега въ неизвестностъ, че той е осъденъ съ постановление № 39 отъ 10 май 1940 г., на основание чл. 64, 69 и 17, т. 3, буква „б“ отъ закона за гербовия налогъ да заплати на държавното съкровище сумата 1.965 лв. Това постановление е неокончателно и може да се обжалва предъ Софийския околийски съдъ, чрезъ министерството на финанситъ — дирекция на фин. инспекция, въ 14 дневенъ срокъ считанъ отъ деня на публикуването му въ „Държавенъ вестникъ“, като разноснитъ по това публикуване сж за смѣтка на задълженото лице.

Гр. София, 6 февруарий 1941 година.

1—(Б 868)—1

Отъ дирекцията

М-во на общ. сгради, пѣтищата и благоустройството

Главна дирекция на общ. сгр., пѣт. и благоустройството

ОБЯВЛЕНИЕ № 2090. — На 31-я день следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 часа, въ Врачанското и Ломското данѣчни управления, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за направа на пѣтя III—44 Расово—Медковецъ—Сливовикъ, клм. 0—4.750. Стойността на предприятието е 2.150.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 107.500 лева. Предложенията и документитъ се приематъ до 16 часа въ сѣдния день. Книжата могатъ да се видятъ при съответнитъ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 6 февруарий 1941 година.

1—(Б 874)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № 2088. — На 31-я день следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 часа, въ Софийското и Дупнишкото данѣчни управления, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставка пѣтни материали за поправка пѣтя (Дупница—Кюстендилъ) — за с. Долистово—Бабино—Голѣма фуча, III/304 клм. 16—21). Стойността на предприятието е 760.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 38.000 лева. Предложенията и документитъ се приематъ до 16 часа въ сѣдния день. Книжата могатъ да се видятъ при съответнитъ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 6 февруарий 1941 година.

1—(Б 875)—1

Отъ дирекцията

Дирекция за закупуване и износъ на зърнени храни, София

ОБЯВЛЕНИЕ № 160052. — Обявява се на интересуващитъ се, че на 1 мартъ 1941 година, 10 часа, въ дирекцията, ул. „Царица Йоана“, № 15 София, ще се произведе спазаряване, по свободно споразумение, за отдаване на предприемачъ направата на електрическитъ инсталации за осветление въ дирекционнитъ складове — работилници за лѣпени стебла въ с. Стрелча, панагюрско и с. Баня, разложко. Приблизителната стойностъ на предприятието е за единъ складъ около 16.000 лева. Залогътъ за правоучастие е 2.000 лева за единъ складъ. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки день въ дирекцията — техническо бюро.

Гр. София, 8 февруарий 1941 година.

1—(П 4029)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № 160053. — Обявява се на интересуващитъ се, че на 1 мартъ 1941 година, въ 10 часа, въ дирекцията, ул. „Царица Йоана“ № 15, ще се произведе спазаряване, по свободно споразумение, за доставка на 450 броя изолатори съ куки за далекопроводъ 6000 волта. Девизната стойностъ на предприятието е около 40.000 лева. Залогъ за правоучастие въ спазаряването на доставката е 5% отъ девизната стойностъ на доставката. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки день въ Дирекцията — техническо бюро.

Гр. София, 8 февруарий 1941 година.

1—(П 4031)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № 160186. — Обявява се на интересуващитъ се, че на 24 февруарий 1941 година, 10 часа, въ дирекцията, ул. „Царица Йоана“ № 15, ще се произведе спазаряване, по свободно споразумение, за доставката и монтажа на 7 броя електромотори, нуждни за движение на леномачнитъ уредби въ дирекционнитъ складове — работилници въ с. Стрелча, панагюрско, с. Баня, разложко, с. Душанци, пирдопско и конопената фабрика въ гр. Бѣла Слатина. Стойността на предприятието ще възлѣзе на около 150.000 лева. Залогъ за правоучастие въ спазаряването е 10% върху стойността на доставката. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки день въ Дирекцията — техническо бюро.

Гр. София, 8 февруарий 1941 година.

1—(П 4030)—1

Отъ дирекцията

Институтъ за народно здраве — София

ОБЯВЛЕНИЕ № 1172. — Института за народно здраве известява на интересуващитъ се, че на 11-я день отъ публикуването настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ тържната зала на Софийското областно данѣчно управление отъ 16 до 17 часа, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемачъ доставката на 120.000 кгр. сѣно, на приблизителна стойностъ 240.000 лева и 60.000 кгр. слама, на приблизителна стойностъ 42.000 лева, за нуждитъ на института презъ първото полугодие на 1941 година. Доставката е дѣлима по видъ, но не и по количество. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 10% отъ приблизителната стойностъ. Тържната преписка може да се види всѣки присѣственъ день отъ 11 до 12 часа, въ канцеларията на института, ул. „Викторъ Емануилъ“ № 26, София. Разноснитъ за гербъ, данѣци и др., сж за смѣтка на доставчика.

Гр. София, 6 февруарий 1941 година.

1—(Б 864)—1

Отъ института

Софийски гарнизонъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 301. — Обявява се, че има вакантна длѣжностъ „архиваръ-регистраторъ“. Желаящитъ да заематъ горната длѣжностъ да подадатъ заявление придружено съ изискуемитъ се документи по чл. 5 отъ закона за държавнитъ служители. Заявленията ще се приематъ въ канцеларията на ул. „Викторъ Емануилъ III“ № 13, до 25 февруарий т. г. включително, конкурсния изпитъ, ще бжде произведенъ на 4 мартъ 1941 година.

Гр. София, 7 февруарий 1941 година.

1—(Б 867)—1

Отъ гарнизона

Ботевградски гарнизонъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 16. — Съобщава се на интересуващитъ се, че на 31-я день отъ датата на обнародването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 10 до 10.30 часа въ Ботевградското данѣчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемачъ доставката на хранителни припаси, нуждни за храна на хората при Ботевградския гарнизонъ по количество и качество съгласно поемнитъ условия и приложенията имъ. Общата стойностъ на цѣлото предприятие възлиза на около 129.400 лева. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 10% въ банково удостоверение отъ общата стойностъ на предприятието. Всички разноси по доставката, като: данѣкъ занаятъ, гербъ и др., сж за смѣтка на доставчика. Поемнитъ условия и приложенията имъ, могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день, въ домакинството на гарнизона — гр. Ботевградъ.

Гр. Ботевградъ, 5 февруарий 1941 година.

1—(Б 860)—1

Отъ гарнизона

Кюстендилски затворъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 755. — Тѣй като на произведенитъ на 12 декемврий 1940 година, и на 27 януарий 1941 година търгове, за доставката на разни хранителни продукти, за нуждитъ на Кюстендилския затворъ, за времето до 30 юний 1941 година, за едни не сж се явили конкуренти, а за други

търговетъ не бѣха утвърдени поради високи цени, то на основание чл. 167 отъ закона за б. о. п. на 27 февруарий 1941 година отъ 11 до 12 часа въ тържната зала на Кюстендилското данъчно управление, ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие, за доставката на следните хранителни припаси: 1) масть свинска 200 кгр., за 9.200 лева; 2) картофи 1.500 кгр., за 9.250 лева; 3) сливи сушени 300 кгр., за 7.200 лева; 4) захаръ на пѣськъ 150 кгр., за 3.675 лева; 5) макарони 300 кгр., за 5.400 лева и 6) фиде 300 кгр., за 5.400 лева, или всичко продукти за 36.125 лева. Доставката е дължима по видъ на продуктите, но не и по количество на сжщитѣ и се извършва съгласно поемнитѣ условия и описания, които могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день въ канцеларията на затвора, а въ деня на спазаряването при самата комисия. Залогъ за правоучастие въ спазаряването е 5% отъ приблизителната стойност на продуктите. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ. Всички разноси по спазаряването, като гербъ и данъкъ сж за смѣтка на предприемача.

Гр. Кюстендилъ, 6 февруарий 1941 година.

1—(Б 851)—1

Отъ затвора

Неврокопско данъчно управление

Агентъ по държавните имоти

ОБЯВЛЕНИЕ № 654. — Известява се на интересувашитѣ се, че на 31-я день отъ публикуването настоящето ми въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 10 до 12 часа преди обѣдъ, въ канцеларията на кметското намѣстничество с. Блатска, ще се произведатъ търгове, за отдаването подъ наемъ за презъ стопанската 1941 година държавните ниви, находящи се въ землището на с. Блатска и една плѣвня въ сжщото село, а именно: 1) нива отъ 0.5 декара, въ мѣстн. „Инжирка“, бивша собственостъ на Халилъ Онбашиевъ, при първоначаленъ наемъ 150 лв. за 0.5 декара; 2) нива отъ 2 декара въ мѣстн. „Ормана“, бивша собственостъ на Исмаилъ Сал. Онбашиевъ, при първоначаленъ наемъ 160 лева за 2 декара; 3) нива отъ 1.5 декара въ мѣстн. „Гъркиня“, бивша собственостъ на сжщия, при първоначаленъ наемъ 120 лева за 1.5 декара; 4) нива отъ 1.3 декара въ мѣстността „Клисето“, бивша собственостъ на сжщия при първоначаленъ наемъ 390 лв. за 1.3 декара; 5) нива отъ 1 декаръ въ мѣстн. „Сингура“, бивша собственостъ на сжщия, при първоначаленъ наемъ 100 лева, за 1 декаръ; 6) нива отъ 1.5 декара, въ мѣстн. „Дереджикъ“, бивша собственостъ на сжщия, при първоначаленъ наемъ 450 лева за 1.5 декара; 7) нива отъ 1.3 декара въ мѣстн. „Инжирка“, бивша собственостъ на сжщия при първоначаленъ наемъ 390 лева за 1.3 декара; 8) нива отъ 1.8 декара въ мѣстн. „Алмалѣка“ и 1 декаръ въ мѣстн. „Куклюкъ“ отъ 1 декаръ, или всичко 2.8 декара, бивша собственостъ на сжщия, при първоначаленъ наемъ 168 лева за 2.8 декара; 9) отдава се подъ наемъ за една календарна година, държавна плѣвня съ едно помѣщение, находяща се въ кварталъ № 25, дворище, пл. № 259, по плана на с. Блатска, при граници: Тодоръ Пецевъ, Ангелъ Миндуревъ, Сали Рушанъ, бивша собственостъ на Хаджи Абдураманъ, при първоначаленъ годишенъ наемъ 360 лева. Наддаването ще става поотдѣлно за всѣки имотъ, така както е описано въ настоящето. За правоучастие въ търга се иска 10% залогъ върху първоначалната наемна цена, който въ опредѣленъ срокъ посоченъ въ поемнитѣ условия, следъ приключването на търга се допълня съ още 10% върху предложената на търга цена. Закона за б. о. и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ. Всички разноси, като гербъ, публикация въ частна преса и др., сж за смѣтка на наемателятѣ. Тържните книжа — утвърденитѣ поемни условия могатъ да се видятъ и проучатъ всѣки присжтственъ день и часъ, въ канцеларията на агента по държавните имоти, а въ деня на търга въ кметското намѣстничество на с. Блатска. Настоящото съставлява нераздѣлна частъ отъ тѣхъ.

Гр. Неврокопъ, 4 февруарий 1941 година.

Данъченъ началникъ: П. Георгиевъ

1—(Б 822)—1

Агентъ по държ. имоти: Г. Парнаревъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 655. — Известява се на интересувашитѣ се, че на 32-я день отъ публикуването настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ отъ 2 до 5 часа следъ обѣдъ, въ канцеларията на агента по държавните имоти, ще се произведе търгъ, за отдаването подъ наемъ за една календарна година държавни кжщи, находящи се въ с. Абланица и градъ

Неврокопъ, а именно: 1) кжща въ с. Аб. ница, въ кварталъ № 4, планоснимаченъ № 80, по плана на сжщото село, на единъ етажъ съ 3 стаи, при граници: Юмеръ Ибръ Асановъ, Мария Спахиева и улица, бивша собственостъ на Юсеинъ Юмеръ Ирековъ, при първоначаленъ годишенъ наемъ 600 лева; 2) кжща въ гр. Неврокопъ на единъ етажъ съ една стая, на ул. „Пиринъ“, при граници: Кирилъ Тапигъзовъ, Димитъръ Гелевъ и улица, бивша собственостъ на Кадънша Али Сали Гараганъ, при първоначаленъ годишенъ наемъ 300 лева. Наддаването ще става поотдѣлно за всѣки имотъ, така както е обявено въ настоящето. За правоучастие въ търга се иска залогъ въ размѣръ на 10% отъ първоначалната наемна цена, който следъ приключването на търга въ опредѣленъ въ поемнитѣ условия срокъ се допълня съ още 10% върху предложената при състезанието цена. Закона за б. о. и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ. Всички разноси, като гербъ, публикация въ частна преса и пр., сж за смѣтка на наемателя. Тържните книжа — утвърденитѣ поемни условия, могатъ да се видятъ и проучатъ всѣки присжтственъ день и часъ, въ канцеларията на агента по държавните имоти при управлението. Настоящото съставлява нераздѣлна частъ отъ тѣхъ.

Гр. Неврокопъ, 4 февруарий 1941 година.

Данъченъ началникъ: П. Георгиевъ

1—(Б 823)—1

Агентъ по държ. имоти: Г. Парнаревъ

Софийско областно данъчно управление

Агентъ по държавните имоти

ОБЯВЛЕНИЕ № 1911. — Известявамъ, че на 31-я день следъ публикуването настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ отъ 11 до 11.30 часа преди обѣдъ, въ тържната зала на ул. „Графъ Игнатиевъ“ № 50, София, ще се произведатъ следните търгове за отдаване подъ наемъ на: 1) дюкянъ № 10, построенъ върху държавното мѣсто на ул. „Пиротъ“, ул. „Ломъ“ и ул. „Сръдецъ“, съ входъ откъмъ ул. „Сръдецъ“, съ сегашенъ наемателъ Петъръ Парануновъ — точиларъ, за срокъ отъ две години. Първоначаленъ месеченъ наемъ 400 лева. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 960 лева въ парично банково удостоверение. Документитѣ се приематъ до 11.30 часа преди обѣдъ; 2) държавно едноетажно масивно здание, находящо се въ гр. София, кв. „Захарна фабрика“, бивша фабрика за обелване на орѣхи, за срокъ отъ три години. Първоначаленъ месеченъ наемъ 2.000 лева. Залогъ се иска 7.200 лева въ парично банково удостоверение. Документитѣ се приематъ до 11.30 часа преди обѣдъ. Договорниятъ срокъ и за двата имота започва да тече отъ предаване имота съ актъ на наемателя. Следъ приключването на търговетѣ, залогътъ се допълня до 10% отъ предложената на търга цена, найкъсно 24 часа следъ това. Всички разноси по търга: гербъ, публикации въ частната преса, сключване на договора и др., сж за смѣтка на конкурента. Закона за б. о. п. и правилника за прилагането му сж задължителни за конкурентитѣ. Тържните книжа сж на разположение въ канцеларията ми при Софийското областно данъчно управление, всѣки присжтственъ день за проучване.

Гр. София, 5 февруарий 1941 година.

1—(Б 842)—1 III агентъ по държ. имоти: Хр. Георгиевъ

Драгоманска митница

ПОКАНА № 795. — Управлението на Драгоманската митница, съгласно чл. 112 отъ закона за митницитѣ поканва лица Цвѣтанъ Ивановъ Атанасовъ отъ с. Буковецъ, ломско, Ангелъ Ивановъ Трифунъ отъ с. Сръдогивъ и двамата сега въ неизвестностъ, въ 15-дневенъ срокъ отъ публикуването настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, първия отъ тѣхъ да обмита единъ грамофонъ кгр. 7.00, а втория да обмита сжщо единъ грамофонъ кгр. 6.3, въ противенъ случай сжщитѣ ще бждатъ продадени на търгъ, съгласно чл. 114 отъ закона за митницитѣ.

Гара Драгоманъ, 5 февруарий 1941 година.

Управителъ: Д. Досевъ

1—(Б 856)—1

Секретаръ: Н. Стайковъ

ПОКАНА № 793. — Управлението на Драгоманската митница съгласно чл. 112 отъ закона за митницитѣ поканва Германската легация въ Анкара, Турция, въ 15-дневенъ

срокът от публикуването на настоящето в „Държавен вестник“, да обмислят един изостанал кодет № 63, бр. кгр. 23, съдържащ книги, в противен случай, същият ще бъде продаден на търг, съгласно чл. 114 от закона за митниците.

Гара Драгоман, 5 февруарий 1941 година.

Управител: Д. Досев
Секретар: Н. Стайков

1—(Б 855)—1

Столична митница

ОБЯВЛЕНИЕ № 02390. — Управлението на Столичната митница съобщава с настоящето на Раулъ Иерохама от гр. София, понастоящем в неизвестност, че съгласно предписание на отряда за митниците № 18246 от 4 декември 1940 година, не се продължава срока по вносна декларация № 29618 от 2 декември 1938 година. Поканва се същият да внесе в 15-дневен срок от датата на публикуването на настоящето въ касата на митницата сумата 130.000 лева за митни и др. бери на покщницата по горната декларация. В противен случай сумата ще бъде събрана по принудителен начин по реда предвиден в чл. 406 от закона за митниците.

Гр. София, 6 февруарий 1941 година.

Управител: Хр. Захариев
Секретар: Р. Мидов

1—(Б 846)—1

Преславско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 576. — Разгласява се, че на 16-я ден след публикуването на настоящето в „Държавен вестник“, въ канцеларията на общинския бирник, от 14 до 15 часа, ще се произведе публичен търг, съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемач измърването, закръгляването и съставянето на дефинитивен стопански планъ на Имренчевската общинска гора от 4.036 декари, подъ названието „Дервиш Балканъ“. Залогъ за право участие въ търга 2.540 лв., или 10% от приблизителната стойност на предприятието. Малонаддаването ще стане при първоначална цена 5 лв. на декаръ залесена и незалесена площ. Тържният книга могат да се видят въ всички присъствен денъ въ канцеларията на общинския бирник. Закона за б. о. п. е задължителен за конкурентитъ. Всички разноси по търга съ за смѣтка на последнитъ.

Гр. Преслав, 28 януарий 1941 година.

1—(19257)—1

Отъ общината

Пловдивско градско общинско управление

ПОПРАВКА. Залогътъ за доставката на чаклотрошачната машина, за Пловдивската градска община е 26.000 лв., а не 16.000 лв. (Обявление № 314 т. г., публикувано въ „Държавен вестник“, бр. 23/941 година).

Гр. Пловдив, 5 февруарий 1941 година.

1—(В 19259)—1

Отъ общината

Мадлешко селско общинско управление, сръдецко

ОБЯВЛЕНИЕ № 329. — Мадлешкото селско общинско управление, Сръдецка околия, обявява на интересуващитъ се, че на 31-я денъ от публикуването на настоящето въ „Държавен вестник“ (датата на публикуването не се чете), въ канцеларията на общинското управление въ село Мадлеш от 14 до 16 часа, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на наемател експлоатацията на 998 правосъщи дъбови дървета, едъръ строителен материалъ съ обща кубатура — 1010.13 плътни кубически метра и 63 правосъщи църови дървета, едъръ строителен материалъ, съ обща кубатура 79.83 плътни куб. метра отъ общинската гора „Османъ банръ“, Мадлешко землище, при първоначална цена по 212 лева за всѣки плътенъ куб. метъръ. Залогъ се иска 5% върху стойността на материала и върху следуемата се върхнинна 20% за фонда „Културни мѣроприятия“. Поемнитъ условия съ на разположение и могат да се видятъ презъ всѣко време въ канцеларията на общинското управление. Закона за бюджета, отчетността и предприятитя е задължителенъ за конкурентитъ. Всички разноси станали по търга, включително и публикуването съ за смѣтка на наемателя.

С. Мадлеш, 31 януарий 1941 година.

1—(В 19260)—1

Отъ общината

Хърсовско селско общинско управление, исперихско

ОБЯВЛЕНИЕ № 298. — На 31-я денъ от публикуването на настоящето въ „Държавен вестник“, от 15 до 16 часа, въ общинското управление, ще се произведе втори пътъ търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемачъ направата на първия етажъ трапезария и общежитие въ с. Хърсово, исперихско. Девизна цена 370.000 лв. За-

логъ за участие въ търга 5% върху девизната цена. Документитъ и предложенията ще се приематъ до 16 часа същия денъ. Закона за б. о. п. е задължителенъ. Тържниятъ книга могат да се видятъ въ всички присъствен денъ въ общината.

1—(В 19258)—1

Отъ общината

Св. синодъ на Българската църква

ОБЯВЛЕНИЕ № 1015. — На 21-я денъ следъ еднократното публикуване на това обявление въ „Държавен вестник“ въ канцеларията на Св. синодъ, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемачъ доставката на 30.000 кгр. чистъ жълтъ първокачественъ анадолски пчеленъ восъкъ. Търгътъ ще се открие въ 10 часа, а документитъ и предложенията ще се приематъ до 11 часа на същия денъ. Приблизителната стойност на предприятието възлиза на около 4.800.000 лева. Восъкътъ ще се достави франко склада на Св. синодъ, като митото и герба върху същото съ за смѣтка на Св. синодъ. За участие въ търга се изисква залогъ 5% отъ стойността на предложения восъкъ въ банково удостоверение (чл. 181 отъ закона за б. о. п.). Поемнитъ условия могат да се видятъ въ всички присъствен денъ въ канцеларията на Св. синодъ.

Гр. София, 7 февруарий 1941 година.

1—(П 3983)—1

Отъ канцеларията

СЪДЕБНИ

АПЕЛАТИВНИ СЪДИЛИЩА

Софийски апелативенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 921. — Софийскиятъ апелативенъ съдъ презъ месецъ февруарий 1941 година, ще разгледа следнитъ частни касационни граждански дѣла:

На 27 февруарий 1941 год., II гражданско отдѣление:

1) частно гражданско дѣло № 560/1940 година, по касационната жалба на Куно Герговъ Цоловъ, отъ с. Селановци, орѣховско, съ Българска земеделска кооперативна банка, гр. Орѣхово, Пено Рачевъ, с. Селановци, Дочо Филиповъ, гр. Орѣхово, кооперация „Пчела“ — с. Селановци, Цанко П. Цанковъ, отъ гр. Орѣхово, Добри Стефановъ с. Селановци и Маринъ П. Чуловъ, отъ същото село, по утвърждаване на публична продажъ;

2) частно гражданско дѣло № 6/941 година, по касационната жалба на Костадинъ Мариновъ, отъ гр. Видинъ и на Гадю Ив. Вълчевъ, отъ същия градъ, съ Видинската търговска банка, гр. Видинъ, Райна Лазарова Ив. Вълкова, Видинската популярна банка, председателътъ на управителния съветъ на Видинската популярна банка, директора на Видинската популярна банка и Българската народна банка, всички отъ гр. Видинъ, по утвърждаване на публична продажъ;

3) частно гражданско дѣло № 10/1941 година, по касационната жалба на Щерю Н. Гицовъ отъ гр. Горна Джумая, съ Никола Я. Гицовъ, Македонска народна банка, Българска земеделска и кооперативна банка и Стоилъ Сотировъ Бировъ, всички отъ гр. Горна Джумая, по утвърждаване на публична продажъ;

4) частно гражданско дѣло № 18/1941 година, по касационната жалба на д-ръ Иванъ Байновъ, адвокатъ гр. София, повѣреникъ на Георги д-ръ В. Балджиевъ, Тодоръ д-ръ В. Балджиевъ, Александъръ д-ръ В. Балджиевъ, Любомиръ д-ръ В. Балджиевъ, Зора д-ръ В. Балджиева и Мара д-ръ В. Балджиева, по мъжъ Св. Кадийска, всички отъ гр. София, съ Иорданъ Бочевъ, отъ с. градъ, Константинъ Пауновъ и Михаилъ Пауновъ, двамата отъ село Бояна, по утвърждаване на раздѣлителенъ протоколъ;

5) частно гражданско дѣло № 38/1941 година, по касационната жалба на Народното осигурително дружество „Балканъ-животъ“ — въ София, съ Миланъ Ил. Гушановъ, Македонска кооперативна банка, Изакъ Яко Аруети и Софийска популярна банка — всички отъ София, по утвърждаване на публична продажъ.

Гр. София, 7 февруарий 1941 година.

1—(Б 869)—1

Секретаръ: Б. Смиловъ

ОБЛАСТНИ СЪДИЛИЩА

Пловдивски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 4737. — Пловдивскиятъ областенъ съдъ, търговско отдѣление, въ разпоредително заседание на 18 ноември 1940 година, слуша доложението отъ чл. съ-

дията Хр. Кебеджиев, ч. гр. дѣло № 2020/940 г., опредѣли: допуска осиновяването на Георги Георгиев Калемовъ, 19-годишенъ отъ с. Ново-село, пловдивско, законенъ синъ на Георги Калемовъ, починалъ и Митра Георгиева Сиапова, по първи мъжъ Георгиева Калемова, а по втори мъжъ Иванова Ангелова Сталинчева отъ с. село, отъ Иванъ Ангеловъ Сталинчинъ, 55-годишенъ, отъ с. Ново-село, пловдивско. — Да се изпълнятъ разпоредбитъ на чл. 39 отъ закона за припознаване незаконнороденитъ деца и пр. — Подписали: председателстващъ чл. Хр. Кебеджиев, членове: Ст. Чучевъ, Н. Николовъ.

1—(В 19247)—1

Вѣрно, секретаръ: Н. Ивановъ

Врачански областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 693. — Врачанскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление въ разпоредително заседание на 13 мартъ 1940 година, въ съставъ: председателъ: Н. Балчевъ, членове: Д. Юруковъ, В. Траяновъ, д. чл. при и. д. секретаря Борисъ Стояновъ, с. к. слуша доложеното отъ председателя Н. Балчевъ, ч. гр. дѣло № 186 по описа за 1940 година, опредѣли: допуска осиновяването на Богданъ Тодоровъ Богдановъ отъ с. Бокиловци, берковско, отъ Миланъ Илиевъ Янчевъ и Кева Миланова Илиева и двамата отъ с. Комарево, берковско. — Подписали: председателъ: Н. Балчевъ, членове: Д. Юруковъ, В. Траяновъ.

1—(В 19306)—1

Вѣрно, секретаръ: Д. Тончевъ

Русенски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1967. — Русенскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредителното заседание на 11 юлий 1936 година, въ съставъ: председателств. чл. Ен. х. Енчевъ, членове: Д. Котларовъ и Н. Ботевъ доп. чл., при секретаря Гено Кожухаровъ, слуша доложеното отъ чл. Ен. х. Енчевъ дѣло № 564, по описа за 1936 година, заведено по осиновяването на Василь Койчевъ Георгиевъ отъ с. Долна Манастирица, бѣленско. Съдътъ следъ като изслуша доклада и съгласно чл. чл. 38 и 37 отъ закона за припознаването на незаконнороденитъ деца, за узаконяването имъ и за осиновяването, опредѣли: допуска осиновяването на Василь Койчевъ Георгиевъ отъ с. Долна Манастирица отъ Йонко Георгиевъ Славовъ и Рада Йонкова Георгиева, по баща Койчева Георгиева, двамата отъ с. Батишница. Препишъ отъ опредѣлението да се разгласи чрезъ запелване въ залата на съда и общинското управление и да се публикува въ „Държавенъ вестникъ“ и нѣкой отъ мѣстнитъ вестници. Подписали: председателств. чл. Ен. х. Енчевъ и членове: Д. Котларовъ и Н. Ботевъ.

1—(В 19091)—1

Вѣрно, секретаръ: Ив. Дончевъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 3154. — Русенскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 25 декемврий 1940 г., въ съставъ: председателств. чл. Дим. Котларовъ, членове: Г. Гжбенски и Д. Димитровъ доп. чл. по ч. гр. пр. № 680/40 г., относно допускане осиновяването на Румяна Василева Николова Касабова отъ градъ Русе, отъ съпрузитъ Димитъръ Димитровъ Пенковъ отъ гр. Русе и Мара Димитрова Пенкова отъ сѣция градъ. Съдътъ опредѣли: допуска осиновяването на Румянка Василева Николова Касабова отъ гр. Русе, отъ съпрузитъ Димитъръ Димитровъ Пенковъ и Мара Димитрова Пенкова отъ сѣция градъ. Опредѣлението да се публикува въ „Държавенъ вестникъ“ срещу заплащане на съответната такса, препишъ отъ сѣщото да се изпрати на гражданското отдѣление при Русенската община за отбѣлжаване осиновяването на акта за раждане на Румянка Василева Николова Касабова. Подписали: председателств. чл. Дим. Котларовъ и членове: Г. Гжбенски и Д. Д. Димитровъ.

1—(В 19092)—1

Вѣрно, секретаръ: Ив. Дончевъ

ПРИСЪДА № 1077. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на българитъ, Русенскиятъ областенъ съдъ, наказателно отдѣление, въ публично съдебно заседание на 17 декемврий 1940 година, въ съставъ: председателстващъ чл. Ив. Недевъ, членове: Г. Гжбенски и К. Андреевъ, д. чл., при секретаря Л. Матлева и прокурора Ст. Ивановъ, като разгледа докладваното отъ чл. Ив. Недевъ, н. о. х. дѣло № 1019 по описа за 1940 година, и на основание чл. чл. 330 и 465 отъ нак. с-ство, задочно присъди: признава подсѣдмия Тасимъ Юсуфовъ Фератовъ отъ с. Бъзънъ, русенско, сега въ неизвестностъ, турчинъ, мохамеданинъ, 41 год., нежен., негр., общъ работникъ, осъжданъ, за виновенъ въ това, че въ началото на месецъ май 1939 година, като слуга въ домътъ на Митю Илиевъ Топалъ Тоневъ въ гр. Бѣла, открадналъ отъ господаря си единъ ямурлукъ, две фланели, два чифта навой, три кърпи за лице и две нови мъжки физи, общо на стойностъ подъ 2.000 лева, вследствие на което и по силата на чл. 315, п. 5, ал. II, отъ нак. законъ, въ свръзка съ чл. 60, нак. законъ, го осъжда да изтърпи 1 година тъмниченъ затворъ, съ

лишение отъ права по чл. 30, п. п. 1—4 отъ нак. законъ за срокъ отъ 2 години, отъ когато присъдата може да бѣде турена въ изпълнение, а така сѣщо Присъдата е неокончателна и може да се обжалва по апелативенъ редъ предъ Русенския апелативенъ съдъ въ месеченъ срокъ отъ задържането на подсѣдмия Тасимъ Юсуфовъ Фератовъ отъ с. Бъзънъ, сега въ неизвестностъ. — Градъ Русе, 17 декемврий 1940 година. — Подписали: председателстващъ чл. Ив. Недевъ, членове: Г. Гжбенски и Ив. Андреевъ, д. чл.

1—(Б 820)—1

Секретаръ: Ив. Дончевъ

Търновски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ. — Търновскиятъ областенъ съдъ, разпоредително заседание въ съставъ: председателъ Никола Хадживачевъ, членове: Михаилъ Попдимитровъ и Иванъ Дюлгяровъ, по докладъ на Хадживачевъ, по частно гражданско дѣло № 523/940 година, опредѣли: допуска осиновяването на Тончо отъ с. Самоводене, роденъ на 22 февруарий 1922 година въ с. село, отъ Димитъръ Тодоровъ п. Йордановъ и съпругата му Недѣла Димитрова п. Йорданова, двамата отъ с. Самоводене, търновско. — На оригинала подписаха: председателъ Хадживачевъ, членове: Попдимитровъ и Дюлгяровъ.

1—(В 19246)—1

Секретаръ: Ас. Сапуновъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 2952. — В. Търновскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление въ разпоредително заседание въ съставъ: председателъ Никола Хадживачевъ, членове: Михаилъ Попдимитровъ, Наумъ Симеоновъ, по докладъ на Михаилъ Попдимитровъ, по частно гражданско дѣло № 532 отъ 1940 година, опредѣли: допуска осиновяването на Василь Недѣлчевъ Халачевъ и Пенка Василева Недѣлчева, по баща Ангелова Ан. Малчанкова, двамата отъ с. Бѣла-Черква, великотърновско, отъ Димитра Райкова Дашева, по баща Василева Ст. Боева, отъ сѣщото село. — Подписали: председателъ Никола Хадживачевъ, членове: Михаилъ Попдимитровъ, Наумъ Симеоновъ.

Търново, 22 ноемврий 1940 година.

1—(В 19152)—1

Вѣрно, секретаръ: А. Сапуновъ

ОБЯВЛЕНИЕ. — Великотърновскиятъ областенъ съдъ известява, че Петъръ Тодоровъ Филимоновъ, отъ с. Стражица, сега живущъ гр. В. Търново, д-во „П. Велковъ“ е подалъ молба за признаване правото му на бедностъ за завеждане бракоразводно дѣло противъ съпругата си Йордана Петрова Филимонова, по баща Цонева Сѣбева, отъ с. Стражица, сега въ неизвестностъ. Поканва се последната въ двуседмиченъ срокъ отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, да представи въ съда писмено своитъ възражения и доказателства за имотното състояние на молителя.

Гр. В. Търново, 3 февруарий 1941 година.

1—(В 19151)—1

Секретаръ: А. Сапуновъ

Кърджалийски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 218. — Кърджалийскиятъ областенъ съдъ известява на интересуващитъ се, че на 18 мартъ 1941 година, ще разгледа касационнитъ фискални дѣла: 1) № 5/941 година, заведено по касационнитъ жалби на Хасковския държавенъ адвокатъ и Иванъ С. Костовъ, адвокатъ отъ гр. Ардино, повѣренитъ на Петъръ Ивановъ Гаджевъ, отъ с. Петково, Ардинска околия, противъ присъдата на Ардинския околийски съдия, по н. ф. х. д. № 32/940 г.; 2) № 6/941 година, заведено по касационната жалба на Лазаръ Ивановъ Богдановъ, въ качеството му на директоръ на Б. з. к. банка, Ардино, противъ присъдата на Ардинския околийски съдия, по н. ф. х. дѣло № 7/940 година.

Гр. Кърджали, 3 февруарий 1941 година.

1—(Б 863)—1

Секретаръ: Б. Ст. Велиновъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 216. — Кърджалийскиятъ областенъ съдъ съобщава на интересуващитъ се, че на 18 мартъ 1941 година, ще разгледа касационнитъ фискални дѣла: 1) н. ф. х. дѣло № 2/941 година, заведено по касационната жалба на Ахмедъ Шакировъ Ефендиевъ отъ с. Дъждовникъ, Крумовградска община и околия, противъ присъдата на Крумовградския околийски съдия, по н. ф. х. д. № 37/940 г.; 2) н. ф. х. дѣло № 1/941 година, заведено по касационната жалба на Махмудъ Юсеиновъ Халиловъ отъ с. Луличка, Крумовградска община и околия, противъ присъдата на Крумовградския околийски съдия, по н. ф. х. дѣло № 29/40 год.; 3) н. ф. х. дѣло № 3/941 година, заведено по касационната жалба на Тахиръ Халиловъ Местановъ отъ с. Звънарка, Крумовградска община и околия, противъ присъдата на Крумовградския околийски съдия, по н. ф. х. дѣло № 27/940 година.

Гр. Кърджали, 3 февруарий 1941 година.

1—(Б 862)—1

Секретаръ: Б. Ст. Велиновъ

Бургазски областен съд

ОБЯВЛЕНИЕ № 682. — Бургазският областен съд известява, че на 4 март 1941 година, ще разгледа следните касационни дела:

1) н. ф. х. дело № 2002/940 година, по касационната жалба на Атанасъ Димитровъ Вардевъ отъ с. Константиново, бургазко, противъ присъдата на Бургазкия околийски съдия, по н. ф. х. дело № 248/940 година;

2) н. ф. х. дело № 2008/940 година, по касационната жалба на Пеню Георгиевъ Вълчевъ отъ с. Индже-войвода, бургазко, противъ присъдата на Бургазкия околийски съдия, по н. ф. х. дело № 411/940 година;

3) н. ф. х. дело № 2150/940 година, по касационната жалба на Атанасъ К. Пушковиъ, отъ с. Крушовецъ, бургазко, противъ присъдата на Бургазкия околийски съдия, по н. ф. х. дело № 397/940 година;

4) н. ф. х. дело № 2159/940 година, по касационната жалба на Димо Н. Тюлевъ отъ с. Крушовецъ, бургазко, противъ присъдата на Бургазкия околийски съдия, по н. о. х. дело № 401/940 година;

5) н. ф. х. дело № 2235/940 година, по касационната жалба на Стоянъ Михалевъ и Стоянъ Тодоровъ и двамата отъ с. Ново-Паничарево, бургазко, противъ присъдата на Бургазкия околийски съдия, по н. ф. х. дело № 403/940 год;

6) н. ф. х. дело № 2336/940 година, по касационната жалба на Стоянъ Михалевъ и Стоянъ Тодоровъ и двамата отъ с. Ново-Паничарево, бургазко, противъ присъдата на Бургазкия околийски съдия по н. ф. х. дело № 404/940 г.;

7) н. ф. х. дело № 2237/940 година, по касационната жалба на Стоянъ Михалевъ и Стоянъ Тодоровъ и двамата отъ с. Ново-Паничарево, бургазко, противъ присъдата на Бургазкия околийски съдия, по н. ф. х. дело № 214/940 г.;

8) н. ф. х. дело № 2238/940 година, по касационната жалба на Атанасъ Ячевъ Арабовъ отъ с. Ясна-поляна, бургазко, противъ присъдата на Бургазкия околийски съдия, по н. ф. х. дело № 205/940 година;

9) н. ф. х. дело № 2239/940 година, по касационната жалба на Михалъ Яневъ отъ с. Ново-Паничарево, бургазко, противъ присъдата на Бургазкия околийски съдия, по н. ф. х. дело № 285/940 година;

10) н. ф. х. дело № 2238/940 година, по касационната жалба на Бургазкия областен директоръ, като представител на държавното съкровище, противъ присъдата на Карнобатския околийски съдия, по н. ф. х. дело № 538/940 г.;

Гр. Бургазъ, 5 февруарий 1941 година.

1—(Б 853)—1

Секретаръ: Ив. Златевъ

Съдия-следовател при Варненския областен съд

ОБЯВЛЕНИЕ № 1. — I-ви Варненски съдия-следовател призовава Тодоръ Георгиевъ Монева, 11-годишенъ отъ гр. Варна, а сега въ неизвестно мѣстожителство, отличителни знакове: ръстъ — низкъ; коса — руса; очи — сини; носъ и уста — обикновени; цвѣтъ — блѣлъ; особени бѣлези нѣма. Синъ на Георги Монева и Мария Друмева. Да се яви на 25 февруарий 8.30 часа преди обѣдъ, въ следствената ми камара, да бѣде разпитанъ, въ качеството на обвиняемъ и му бѣде предявено следствено дело № 288/940 г., обвиненъ въ кражба, чрезъ взломъ. Чл. 316, п. 3 отъ нак. законъ. Умоляватъ се военниятъ, административниятъ и желѣзопѣщнитъ власти, да заловятъ горното лице и го представятъ въ следствената ми камара.

Гр. Варна, 4 февруарий 1941 година.

I съдия-следователъ: (не се чете)

1—(Б 857)—1

Секретаръ: Сиркелжиевъ

ОКОЛИЙСКИ СЪДИЛИЩА**Пловдивски околийски съд**

ПРИЗОВКА № 109. — Пловдивскиятъ околийски съдъ, призовава Мехмедъ Исуфъ Горгоровъ отъ село Устина — пловдивско, сега въ неизвестностъ, да се яви въ залата му на 13 май 1941 година, въ 8.30 часа преди обѣдъ, да отговаря като ответникъ по заведеното противъ него отъ Стефанъ Петровъ Насковъ и Иванъ Спасовъ Величковъ отъ с. Перущица — пловдивско, гражд. дело № 1051/1940 год., за искъ на сума 15.000 лева, за доказателство на който искъ му се предлага решителна клетва въ смисълъ: „Да се закълне, че той не е сключилъ презъ 1938 година съ тѣхъ двамата договоръ по силата на който имъ продалъ собствената си нива отъ около 5 декара, въ землището на село Устина, въ мѣстността „Горката“, до сѣседи: Исуфъ Насуфъ Калфовъ, пѣтъ и отъ две страни мера, за сумата 15.000 лева, че не е получилъ сумата 15.000 лева, че не се е задължилъ да ги снабди съ нотариаленъ актъ за сѣщата нива до края на 1939 година, че ако не направи това въ този срокъ: не се е задължилъ да имъ повърне броевата му сума

15.000 лева, дори въ двоенъ размѣръ и, че не е отказалъ безпричинно да ги снабди съ нотариаленъ актъ за въпросната нива, въпрѣки тѣхното искане и готовността да получатъ акта.“ Поканва се сѣщия да се яви въ сѣдебното заседание и отговори по клетвата и да посочи доказателствата си, ако има такива, както и да посочи сѣдебно мѣстожителство въ гр. Пловдивъ, въ срокъ до сѣдебното заседание. Въ случай, че делото се отложи втора публикация нѣма да има.

1—(В 19289)—1

Секретаръ: Тр. Ангеловъ

ПРИЗОВКА № 108. — Пловдивскиятъ околийски съдъ, призовава Асанъ Ахмедовъ Калфовъ и Османъ Ахмедовъ Калфовъ и двамата отъ село Устина — пловдивско, сега въ неизвестностъ, да се явятъ въ залата му на 13 май 1941 год., въ 8.30 часа преди обѣдъ, да отговарятъ като ответници по заведеното противъ тѣхъ отъ Исуфъ Насуфъ Калфовъ отъ село Устина — пловдивско, гражданско дело № 2655/1940 година, за искъ на сума 10.000 лева, за доказателство на който искъ имъ се предлага решителна клетва въ смисълъ: „Да се закълнатъ, че не сж сключили презъ 1932 година съ него — Исуфъ Насуфъ Калфовъ, договоръ по силата на който сж му продали собствената си нива отъ 8 декара, въ землището на село Устина, въ мѣстността „Горката“, до сѣседи: Исуфъ Горгоровъ, Али М. Саидовъ, Смаиль Гавазовъ и пѣтъ, за сумата 10.000 лева, че не сж получили отъ него сумата 10.000 лева, че не сж се задължили да го снабдятъ съ редовенъ нотариаленъ актъ за сѣщата нива до края на 1933 година, че ако не направятъ това въ този срокъ не сж се задължили да му повърнатъ броевата имъ сума 10.000 лева въ двоенъ размѣръ и, че не сж отказали безпричинно да го снабдятъ съ нотариаленъ актъ за въпросното лозе, въпрѣки неговото искане и готовността да получи акта.“ Поканватъ се сѣщия да се явятъ въ сѣдебното заседание и отговорятъ по клетвата и въ срокъ до сѣдебното заседание да представятъ доказателствата си, ако иматъ такива, както и да посочатъ сѣдебното си мѣстожителство въ гр. Пловдивъ. Въ случай, че делото се отложи, втора публикация нѣма да има.

1—(В 19290)—1

Секретаръ: Тр. Ангеловъ

Шуменски околийски съд

ОБЯВЛЕНИЕ. — Шуменскиятъ околийски съдъ съобщава на Акифъ (Юдаимъ) Юсеиновъ Алиевъ отъ с. Станъ, новопазарско, сега съ неизвестно мѣстожителство, че решението на съда отъ 2 януарий 1941 година, по гражданско дело № 545/940 година, е пригответно и подлежи на обжалване по апелативенъ редъ предъ Шуменския областенъ съдъ, въ твунелѣленъ срокъ отъ публикуването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“. Сѣщото решение е обжалвано отъ ищеца Петко Василевъ Милановъ, отъ градъ Шуменъ. Поканва се да се яви и получи преписъ отъ апелативната жалба, запазена къмъ делото.

Гр. Шуменъ, 5 февруарий 1941 година.

1—(В 19253)—1

Секретаръ: Любенъ Зл. Маслинковъ

ОБЯВЛЕНИЕ. — Шуменскиятъ околийски съдъ съобщава на Медина Рюстимова отъ с. Бѣлоградецъ, новопазарско, сега съ неизвестно мѣстожителство, че решението на съда отъ 2 януарий 1941 година, по гражданско дело № 625/940 година, е пригответно, и подлежи на обжалване по апелативенъ редъ предъ Шуменския областенъ съдъ въ двунелѣленъ срокъ отъ публикуването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“. Сѣщото решение е обжалвано отъ ищеца Петко Василевъ Милановъ отъ гр. Шуменъ. Поканва се ответника да се яви и получи преписъ отъ апелативната жалба запазенъ къмъ делото.

Гр. Шуменъ, 5 февруарий 1941 година.

1—(В 19254)—1

Секретаръ: Люб. Зл. Маслинковъ

Тетевенски околийски съд

ЗАДОЧНА ПРИСЪДА № 402. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на българия, Атанасъ Недѣлковъ, Тетевенски околийски съдия, въ публичното сѣдебно заседание на 17 декемврий 1940 година, като разгледа н. о. х. дело № 332/940 година, присъди: признава подсѣдния Вѣло Дучевъ Вѣловъ, отъ с. Малка-Жалѣзна, Тетевенска околия, 36 год., българинъ, православенъ, грамотенъ, нежененъ, земеделецъ, за виновенъ въ това, че на 2 априлъ срещу трети априлъ 1940 година презъ нощта, е умишлено отсѣкълъ и унищожилъ 21 сливови дървета отъ оощнитъ градини на сѣселяника си Стойчо Коновъ Моновъ, вследствие на което и по силата на чл. 167 отъ закона за подобрене земедѣлското производство и опазване полскитъ имоти въ връзка съ чл. 60 отъ наказателния законъ го осъжда да изтърпи 4 месеци тѣмниченъ затворъ, и да заплати на Б. Изворската селска община 300 лева глоба, за мѣнима при несъстоятелностъ съ 10 дни запиране. Извлѣ

чение отъ присъдата да се публикува въ „Държавен вестникъ“ и залепи на опредѣленото за това мѣсто въ общинското управление на последното, мѣстожителство на подсъдимия. Присъдата е неокончателна и може да се обжалва по апелативен редъ предъ Ловешкия областенъ сѣдъ, въ месеченъ срокъ — за обвинителната власт отъ днесъ, а за подсъдимия отъ датата на задържането му. — Гр. Тетевенъ, 17 декемврий 1940 година. — Подписалъ, околийски сѣдия: Атанасъ Недѣлковъ.

1—(Б 849)—1

Вѣрно, секретаръ:)не се чете)

Русенски околийски сѣдъ

ПРИСЪДА № 380. — Въ Името на Негово Величество Борисъ III, Царь на българитѣ, Кирилъ Наумовъ, зам. Русенски околийски сѣдия, въ публично сѣдебно заседание на 23 май 1940 година, като разгледа н. о. х. дѣло № 416/940 г., и на основание чл. чл. 460-а отъ нак. с-ство, присъди: признава подсъдимия Юсейнъ Юсменовъ Мехмедалиевъ отъ село Дълга Поляна, омортагско, на 30 год., турчинъ, мохам., неграмотенъ, жененъ, осѣжданъ, за виновенъ въ това на 26 априлъ 1940 година, да е открадналъ отъ джоба на Гина Цанева отъ с. Сандрово, въ гр. Русе, на пазаря бул. „Царь Освободителъ“, сумата 450 лева, сума по-малко отъ 5.000 лв., вследствие на което и съгласно чл. 314 въ връзка съ чл. 60 отъ нак. зак., го осѣжда да изтърпи 3 месеци тъмниченъ затворъ. Присъдата е неокончателна и може да се обжалва по апелативен редъ предъ Русенския областенъ сѣдъ, въ месеченъ срокъ отъ днесъ. — Подписалъ, околийски сѣдия: К. Наумовъ.

Русенския областенъ сѣдъ, нак. отъделение, съ присъда № 1111, въ публичното си сѣдебно заседание на 3 декемврий 1940 год., въ съставъ: председателстващъ чл. Ив. Недевъ и членове: В. Гайдаровъ и Ив. Андреевъ, д. чл., при секретаръ Д. Николовъ и зам. прокуроръ Г. Константиновъ, като разгледа докладваното отъ чл. сѣдията В. Гайдаровъ н. о. х. дѣло № 735/940 год., и на основание чл. чл. 460-а, 465, 549 и сл. нак. с-ство, присъди: потвърждава присъдата на Русенския околийски сѣдия отъ 23 май 1940 год., постановена по н. о. х. дѣло № 416/940 год., а подадената противъ нея апелативна жалба отъ Венелинъ С. Кадемовъ, адвокатъ отъ гр. Русе, повѣренникъ на Юсейнъ Юсменовъ Мехмедалиевъ отъ с. Дълга-Поляна, омортагско, остава безъ послѣствие. Да се изпълнятъ разпоредбитѣ на чл. 330-б отъ нак. с-ство. Присъдата е окончателна и може да се обжалва по касационенъ редъ предъ Върховния касационенъ сѣдъ въ месеченъ срокъ отъ днесъ за прокурора, а за апелатора отъ задържането. — Подписали: председателстващъ чл. Ив. Недевъ, членове В. Гайдаровъ и Ив. Андреевъ, д. чл.

Гр. Русе, 23 май 1940 година.

1—(Б 850)—1

Вѣрно, секретаръ: Ив. Дончевъ

ПРИЗОВКА за връчване на искова молба. — Русенскиятъ околийски сѣдъ, изпраща на Неджибъ Ибрамовъ отъ с. Малко Враново, русенско, и Сабри Раджебовъ, като баща законенъ представител на малолѣтната си дъщеря Юмурсъ Сабриева понастоящемъ въ Турция, въ неизвестностъ, препишъ отъ исковата молба на Ганиме Сюлейманова, по м. Османъ Тахирова отъ с. Малко Враново, русенско, по частно гражданско производство № 304/940 година. Представено е удостоверение отъ Голѣмврановската община за смъртта на Аише Рашидова Юмерова и останалитѣ въ наследство имоти. Поканватъ се въ двунедѣленъ срокъ отъ публикуването да се явите въ сѣда и получите препишъ отъ исковата молба и посочите сѣдебенъ адресъ въ седалището на сѣда, за връчване книгата, иначе ще се прилагатъ къмъ дѣлото.

Гр. Русе, декемврий 1940 година.

1—(В 19248)—1

Секретаръ: В. Христовъ

Бѣлослатински околийски сѣдъ

ПОКАНА № 259. — Бѣлослатинскиятъ околийски сѣдъ, на основание чл. 44 отъ закона за работата на затворницитѣ, поканва всички лица, които има да получаватъ отъ сѣда веществени доказателства и суми служащи за веществени доказателства по дѣлата, да се явятъ въ сѣда въ тримесеченъ срокъ отъ датата на публикуването настоящето въ „Държавен вестникъ“, и ги получатъ, въ противенъ случай сумитѣ ще бѣдатъ внесени въ приходъ на фонда: „Подобрене затворното дѣло въ Бѣлгария“, а вещественитѣ доказателства ще се продадатъ на търгъ и добитата сума също ще се внесе въ приходъ на сѣдия фондъ.

Гр. Бѣла-Слатина, 4 февруарий 1941 година.

1—(Б 847)—1

Отъ околийския сѣдъ

Новопазарски околийски сѣдъ

ПРИЗОВКА № 1416. — Новопазарскиятъ околийски сѣдия призовава Анифе Ахмедова, по баща Мустафова Джинъ, отъ село Векилски, новопазарско, сега съ неизвестно мѣстожителство въ Турция, да се яви въ залата на сѣдия сѣдъ на 31 май 1941 година, 8 часа преди обѣдъ, въ качеството на ответникъ, по гр. дѣло № 10/941 година, заведено отъ Георги Костовъ Бурханларски отъ гр. Провадия, за 12.000 лева. Доказателства: предлага ѝ се клетва въ смисълъ, че не сте ми възложили, да Ви снабдя съ паспорть, да положа грижи и да Ви превоза Васъ и семейството ви и багажа ви на мои сръдства до Цариградъ, че не съмъ изпълнилъ този ангажиментъ, и че не сте задължени да ми заплатите, за тази работа сумата 12.000 лева. Задължава сѣщата, да посочи сѣдебенъ адресъ въ седалището на сѣда — гр. Нови Пазаръ. Насоящата призовка важи до свършване на дѣлото, втора призовка, не ще се публикува.

1—(В 19249)—1

Секретаръ: В. Русевъ

ДУХОВНИ СЪДИЛИЩА

Софийски епархийски духовенъ съветъ

ПРИЗОВКА № 813. — На основание чл. 187, п. 1 отъ екзархийския уставъ, призовава се Августъ Августъ Цаутеръ, отъ гр. Базелъ — Швейцария, а сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви предъ съвета най-късно следъ три месеца отъ деня на последното еднократно публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, за да отговаря по заведеното отъ съпругата му Мария Георги Христова — Цаутеръ дѣло за разводъ. Въ случай на неявяване, дѣлото ще се разгледа и реши задочно.

Гр. София, 6 февруарий 1941 година.

1—(П 3865)—1

За секретаръ: (не се чете)

ПРИЗОВКА № 892. — На основание чл. 187, п. 1 отъ екзархийския уставъ, призовава се Иванъ Рангеловъ Алексиевъ отъ Метохия, къстендилско, а сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви предъ съвета най-късно следъ три месеца отъ деня на последното еднократно публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, за да отговаря по заведеното отъ съпругата му Василка Йорданова Рангелова, дѣло за разводъ. Въ случай на неявяване, дѣлото ще се разгледа и реши задочно.

Гр. София, 7 февруарий 1941 година.

1—(П 4023)—1

Секретаръ: Николаевъ

СЪДИИ-ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Сѣдия-изпълнителъ при Софийския околийски сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3/941—Х. — Подписаниятъ Асенъ Н. Дамяновъ, Х сѣдия-изпълнителъ при Софийския околийски сѣдъ, на основание опредѣление отъ 18 мартъ 1940 година, на Софийския околийски сѣдъ, съ което е постановено да се изнесе на публична продажба недвижимия имотъ, находящъ се въ гр. София, ул. „Чипровци“ № 6, чиято дѣлба е допустната съ опредѣление отъ 7 октомврий 1939 година и съгласно чл. 807—823 отъ зак. за гр. с-ство, обявявамъ на интересувачитѣ се, че въ канцеларията ми въ гр. София, Сѣдебната палата, че следъ 15 дни отъ датата на публикуването на настоящето въ „Държавен вестникъ“, ще почне и ще свърши на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на публикуването, 17 часа включително, публичната продажба на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на наследницитѣ на Катерина Стоичкова Николова: Екатерина Стоичкова, по мъжъ Илия Шугаевска, Ангелъ Стоичковъ, Георги Стоичковъ, Елена Стоичкова, по мъжъ Г. Тановска, Костадинка Стоичкова, по мъжъ Г. Евстратиева, Марийка Стоичкова, по мъжъ Трайко Петрова, Невѣна Димитъръ Стамболска и Петъръ Димитъръ Стамболски — всички отъ гр. София, именно: едно дворно мѣсто отъ 328.32 кв. м., находяще се въ гр. София, ул. „Чипровци“ № 6 съ една построена върху него двуетажна — гевгиренъ кѣща (постройка), застроена върху 70 кв. метра съ зимникъ и въ тавана две тавански стай. Дървена стѣлба води отъ партера за горния етажъ и тавана. Дъсени дюшета между етажитѣ съ открита електрическа инсталация, водопроводъ и канализация; въ всѣки етажъ има по две стай, коридоръ, кухня, клозетъ и килеръ; б) една паянтова бачка по лицето на мѣстото, служаща за даване подъ наемъ, преградена на две отѣления, много стара, подлежаща на събаряне и г) две паянтови едноетажни постройки въ двора къмъ двуетажната сграда отъ по една стая, при стари съ

седи: Иванъ Стоиловъ, Коста Георгиевъ и улица, а при нови: ул. „Чипровци“, наследникът на Атанасъ Хр. Калевъ, наследникът на Яне Тотевъ и Ефремъ Петровъ, при първоначална оценка 498.000 лева. Имота ще се продава изцяло. Първоначалната цена, отъ която ще почне наддаването е 498.000 лева. Съгласно писмо № 239 отъ 31 януарий 1941 година на III Софийски нотариусъ върху имота не тежатъ ипотеки, възбрани и др. тежести. Желаетъ да ку-

пятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми въ гр. София, да преглеждатъ книгата и да наддаватъ. Залогътъ за правоучастие въ търга е 10% отъ първоначалната цена и се внася въ Б. з. к. банка срещу банково удостоверение, което въ деня на продажбата ми се представя.

Гр. София, 7 февруарий 1941 година.
1—(П3981)—1

Съдия-изпълнител: Ас. Н. Дамяновъ

ТЪРГОВСКИ ПУБЛИКАЦИИ

„Български печатъ“, акционерно дружество — София

ПОКАНА

Съгласно чл. 20 отъ дружествения уставъ и протоколъ № 90 отъ 9 февруарий 1941 година, поканватъ се г. г. акционеритъ да присѣствуватъ на общото годишно събрание, което ще се състои на 26 февруарий 1941 година, 10 часа преди обѣдъ, въ дружественото помѣщение на ул. „11 августъ“ № 18, при следния дневенъ редъ: 1) докладъ на управителния и провѣрителния съвети; 2) одобрение на „баланса“ и смѣтката „печалби и загуби“ за упражнението 1940 година и разпредѣление на чистата печалба; 3) освобождаване отъ отговорностъ управителния и провѣрителния съвети; 4) подновяване управителния съветъ, съгласно чл. 8 отъ устава; 5) избиране на провѣрителенъ съветъ. За правоучастие въ събраниято, г. г. акционеритъ трѣбва да депозиратъ акциитъ си въ дружествената канцелария три дни преди събраниято. Въ случай, че събраниято не се състои на 26 февруарий, същото се отлага за същата дата и мѣсто единъ часъ по-късно.

Отъ управителния съветъ

ДОКЛАДЪ

на провѣрителния съветъ на „Български печатъ“, акц. д-во — София.

Господа акционери,

Съгласно чл. 202 отъ търговския уставъ и чл. 18 отъ дружествения уставъ, провѣрихме книгата на „Български печатъ“ за упражнението на 1940 година и намѣрихме, че всички операции сѣ редовно и правилно записвани въ счетоводнитъ книги на дружеството и „баланса“, както и смѣтката „печалби и загуби“ вѣрно извлѣчени. Молимъ да освободите отъ отговорностъ управителния съветъ на дружеството за упражнението на 1940 година.

Провѣрителенъ съветъ: { Д-ръ Д. Сяровъ,
закл. експ. счетов.
Ал. Вл. Дяковичъ
Хр. Гандевъ

БАЛАНСЪ

съставенъ на 31 декемврий 1940 г.

1. Каса	119.019	1. Капиталъ и фондове	4.743.329
2. Стоки	7.342.473	2. Кредитори	1.906.633
3. Дебитори	1.046.375	3. Преходни смѣтки	417.306
4. Движими имоти	32.301	4. Печалби загуби	1.469.904
	8.504.172		8.540.172

Счетоводителъ: М. Петковъ

Провѣрителенъ съветъ: { Д-ръ Д. Сяровъ,
закл. експ. счетов.
Ал. Вл. Дяковичъ
Хр. Гандевъ

1—(П4112)—1

Акционерно д-во „Рила“, за химически произведения, София, ул. Клементина № 111

„ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ“

Да дава

къмъ 31 декемврий 1940 година

Да взема

На данъци	93.001	Отъ производство	456.755
„ произв. разноси	292.142	„ инк. стари загуби	1.626
„ лихви и комисионни	45.078	„ курсова разлика	4.310
„ общи разноси	74.685	„ загуба	233.202
„ отбиви	43.579		
„ наемъ	78.000		
„ съмнит. дебитори	69.408		
	695.893		695.893

БАЛАНСЪ

на 31 декемврий 1940 год.

Каса	512	Акционенъ капиталъ	490.000
Дебитори	106.444	Кредитори	538.039
Полици	3.365	Акценти	156.699
Материали	586.915		
Машини	254.300		
Загуба	233.202		
	1.184.738		1.184.738

Счетоводителъ: (не се чете)

Контроленъ съветъ: { (не се чете)
(не се чете)

1—(П4060)—1

„Авио-техника“, акционерно дружество — София

ПОКАНА

Управителният съвет на Акционерно дружество „Авио-техника“, поканва г. г. акционерите на дружеството на шесто общо годишно събрание, което ще се състои на 23 февруарий 1941 година, 10 часа преди обяд, въ дружествената канцелария на пл. „Славейков“ № 9, при следния дневен ред: 1) отчет на управителния съвет за 1940 г.; 2) доклад на провѣрителния съвет; 3) одобрение „баланса“ и смѣтка „загуби и печалби“ и разпредѣляне на печалбата; 4) освобождаване отъ отговорност управителния и провѣрителния съвети за дейността имъ презъ 1940 година; 5) изборъ на новъ управителен и провѣрителен съвети. Акциите за правоучастие въ общото събрание се делозиратъ въ канцеларията на дружеството, най-късно два дни преди събранието. Ако събранието не се състои на горната дата, то съгласно параграфъ 9 отъ устава, събранието ще се състои на 2 мартъ с. г. на сѣщото мѣсто и часъ, безъ да се издава нова покана.

Отъ управителния съветъ

ДОКЛАДЪ

на провѣрителния съветъ на Акц. д-во „Авио-техника“, София, до шестото общо годишно събрание на акционерите.

Господа акционери,

Съгласно постановленията на търговския законъ и тия на дружественния уставъ, провѣрихме книгата на дружеството за 1940 година и намѣрихме, че тѣ сѣ редовно водени, а „годишния балансъ“ и смѣтка „загуби и печалби“ вѣрно приключени, затова Ви молимъ, да ги одобрите и освободите управителния съветъ и насъ отъ отговорностъ за дейността ни презъ изтеклата 1940 година.

Провѣрителенъ съветъ: { Вл. Георгиевъ
Ал. Папанчевъ
Дим. Даневъ

БАЛАНСЪ

на 31 декемврий 1940 година

Активъ		Пасивъ	
Каса	64.474	Капиталъ	100.000
Движимости	100.000	Рез. фондъ	149.740
Стоки	50.000	Гаранции	15.000
Дебитори	95.363	Кредитори	91.972
Банки	717.490	Печалба	670.615
	1.027.327		1.027.327

Смѣтка „ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБИ“

къмъ 31 декемврий 1940 г.

Загуби		Печалби	
Общи разноси: заплати, наеми, пѣтни и дневни, канцеларски и др.	853.364	Прѣносъ отъ мин. година	27.995
Амортизации	23.000	Отъ лихви и комисиони	1.470.307
Печалба за разпредѣление	670.615	„ стоки	53.677
	1.551.979		1.551.979

Г—(П 3969)—1

Провѣрителенъ съветъ: { Вл. Георгиевъ
Ал. Папанчевъ
Дим. Даневъ

Ямболски областенъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № ф. гр. д. № 270/941 г. — Ямболскиятъ областенъ сѣдъ известява, че съ опредѣлението си № 100—27 януарий 1941 година, по фирмена преписка вх. № 270/941 година, е вписалъ въ дружественния си търговски регистъръ № 123, стр. 149, т. II, новообразуваната търговска фирма на 1 януарий 1941 година — събирателно дружество, състоящо се отъ Никола Георгиевъ Герчевъ и Тодоръ Вълевъ Стояновъ, двамата жители на Ямболъ, подъ наименование: „Герчевъ и с-ие Вълевъ“, съ седалище гр. Ямболъ, при равни права и задѣлжения на двамата съдружници, което дружество ще се занимава съ търговия — продажба на различенъ дървенъ и др. строителенъ материалъ и желѣзария на дребно, ще се представлява и управлява заедно или поотдѣлно отъ двамата съдружници, като всѣки отъ тѣхъ има правото да подписва фирмата. Подъ ръкописното или шемпелувано наименование на фирмата се слага подписъ най-малко на единъ отъ двамата съдружници.

Гр. Ямболъ, 1 февруарий 1941 година.

Г—(ВТ 19242)—1

Секретаръ: Н. Дучетаровъ

Пловдивски областенъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1772. — Пловдивскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението му, подъ № 4808 отъ 25 ноемврий 1940 година, въ търговския дружественъ регистъръ на сѣщия сѣдъ, подъ № 1772, томъ XV, стр. 137, е регистрирано, че съгласно протоколното решение, подъ № 24 отъ 11 ноемврий 1940 година на Фархи & Геронъ, о. о. д-во, търговия съ тютюни на листа, съ седалище градъ Пловдивъ, е отнета и прекратена прокуратата на д-ръ Моше Минахемъ Геронъ, начина отъ 11 ноемврий 1940 година.

Гр. Пловдивъ, 25 декемврий 1940 година.

Г—(ВТ 19244)—1

Секретаръ: Н. Ивановъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3081. — Пловдивскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението му, подъ № 6 отъ 3 януарий 1941 година въ търговския дружественъ регистъръ на сѣщия сѣдъ, подъ № 3081, томъ IX, стр. 60, е регистрирана търговската фирма „Цвѣтко Кр. Домузовъ“, съ седалище въ гр. Пловдивъ. Притежателъ и управителъ на горепомнатата търговска фирма е Цвѣтко Кръстевъ

Домузовъ, жителъ на гр. Пловдивъ, която фирма се управлява, представлява и подписва лично отъ него, като саморъчения си подписъ ще слага подъ напечатаното или шемпелувано наименование на фирмата „Цвѣтко Кр. Домузовъ“ на български и френски. Предметътъ на предприятието е търговия съ суровъ на листа тютюня на едро въ гр. Пловдивъ, безъ клонове.

Гр. Пловдивъ, 4 февруарий 1941 година.

1—(B T 19245)—1

Секретарь: Н. Ивановъ

Софийски областень създъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 35—38 V. — Софийският областен съд известява съгласно определението си от 9 януарий 1941 година, под № 20, че се вписва към регистрираната търговска фирма „Маринъ В. Лъсковъ“ — акц. д-во,

за представителство и търговия на и съ разни мѣстни и чужди технически машини и материали — София, ул. „Ст.-Планина“ № 29, че на общото събрание, състояло се на 22 декемврий 1940 година, е решено дружеството да бъде прекратено и обявено въ ликвидация, като за ликвидатори сж избрани: Тодоръ Ил. Радевъ и Стефанъ М. Стефановъ, досегаши членове на управителния съветъ на дружеството. Поканватъ се кредиторитѣ на дружеството въ 6-месеченъ срокъ отъ последната трикратно публикация въ „Държавенъ вестникъ“, съгласно чл. 210 отъ търг. законъ да предявятъ вземанията си.

Гр. София, 1 февруарий 1941 година.

2—(ПТ 3967)—3

За председателъ: Б. Бързаковъ
Дѣловодителъ: Б. Хр. Георгиевъ

„Борисъ Г. Витановъ“, акционерно дружество — София

ПОКЛНА

Управителният съвет на акц. д-во „Борисъ Г. Вигановъ“, София, поканва г. г. акционеритѣ на дружеството на 8-мо общо редовно годишно събрание, което ще се състои на 9 мартъ 1941 година, неделя въ 10 часа преди обѣдъ, въ канцеларията на дружеството, пасажъ „Св. Никола“ № 10, при следния дневенъ редъ: 1) изслушване докладитѣ на управителния и провѣрителния съвети; 2) одобрение „баланса“ и смѣтката, загуби и печалби“ за 1940 година; 3) освобождаване отъ отговорностъ управителния и провѣрителния съвети за отчетната 1940 година; 4) разпредѣление на печалбата за 1940 година; 5) разни. За правотоучастие въ събраниято г. г. акционеритѣ депозиратъ акциитѣ си най-късно до 8 мартъ т. г. въ дружествената каса. Въ случай че събраниято не се състои по непредвидѣние на исканото отъ устава число акции, то същото се отлага безъ друга покана, за следващия неделенъ день въ същото помѣщение и часъ и при същия дневенъ редъ, като събраниято ще се състои колкото и акционери да се явятъ.

Гр. София, 4 февруарий 1941 година.

Управителенъ съветъ: { Сава Стоименовъ Маневъ
Драгомиръ Стоименовъ Павловъ
Атанасъ Георгиевъ Витановъ

ДОКЛАДЪ

на провѣрителния съветъ на акц. д-во „Борисъ Г. Витановъ“, София.

Господа акционери,

Съгласно чл. 8 отъ дружественния уставъ и чл. 202 отъ търговския законъ, честь имаме да ви представимъ „баланса“ и смѣтката „загуби и печалби“ приключени на 31 декемврий 1940 година, които провѣрихме и намѣрихме, че сѣ вѣрно извлѣчени отъ дружественнитѣ счетоводни книги. Възъ основа на това ние ви молиме да одобрите „баланса“ и смѣтката „загуби и печалби“ за 1940 година, тъй както сѣ ви представени, като освободите отъ отговорность управителния съветъ за отчетната 1940 година.

Гр. София, 31 януарий 1941 година.

Провѣрителенъ съветъ: { Тодоръ Тодоровъ
Лозанъ Младеновъ

БАЛАНСЪ

АКТИВЪ

съставенъ на 31 декемврий 1940 година

Цзсивъ

1. Каса	44.365	1. Капиталъ	490.000
2. Стоки	500.426	2. Резервенъ фондъ	476.063
3. Текущи смѣтки	452.092	3. Кредитори	119.220
4. Дебитори	78.488	4. Печалба за 1940 г.	501.320
5. Инвентаръ	513.232		
	1.586.603		1.586.603
6. Депозирани гаранции	15.000	5. Депозанти	15.000
	1.601.603		1.601.603

Смѣтка „ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБИ“

съставена на 31 декемврий 1940 год.

1. Общи разноси:			1. Отъ рестор. централа	1.033.04
а) централа	939.209		2. клона	1.051.583
б) клона	620.635	1.559.844	3. Отъ лихви	33.092
2. 10% обезценка инвентара в/у	570.208	57.026	4. Недѣлимъ остатъкъ отъ печалба 1939 г.	469
3. Чиста печалба за 1940 г.		501.320		
		2.118.190		2.118.190

Управителенъ съветъ: { Сава Стоименовъ Маневъ
Драгомиръ Стоименовъ Павловъ
Атанасъ Георгиевъ Витановъ

Провѣрителенъ съветъ: { Тодоръ Тодоровъ
Лозанъ Младеновъ

Гр. София, 31 декемврий 1940 година.

1—(II 4105)—1

Счетоводитель: (не се чете)

Акционерно д-во, „Егейско море“ — гр. Пловдив
 ПОКАНА. — Поканваме акционеритѣ на годишно ре-
 говно сѣбрание на 2 мартъ 1941 година, 10 часа преди
 обѣдъ, въ канцеларията на дружеството — ул. „Цари-
 бродъ“ № 17, при дневен редъ: 1) изслушване докладитѣ
 на управителния и провѣрителния съвети; 2) одобрение

баланса и смятката „загуби и печалби“ за 1940 година; 3) освобождаване от отговорност управителния и ревизителния съвети; 4) разни. Ако не бъдат представени изискваното число акции, събраните се отлага за следната неделя при същия дневен ред и час.

1—(B 19251)—1

Отъ управителния съветъ

Еврейска народна кредитна кооперация „Авода“, Русе

ОБЯВЛЕНИЕ. — Управителният съвет на Еврейска народна кредитна кооперация „Авода“, Русе, обявява, че същата кооперация по решение на общото събрание, състояло се на 12 януарий 1941 година, потвърдено съ определение № 130 от 3 февруарий 1941 година, е разтурена и поканва кредиторитъ й да представят своитъ креанси въ течение на шестъ месеци отъ датата на последната трикратно публикация. Кредиторитъ, които се представят по-късно и които не фигуриратъ въ книгитъ или записванията на кооперацията, като такива, ще иматъ право само върху оная частъ отъ дружествения имотъ, която още не е била раздалена.

Гр. Русе, 4 февруарий 1941 година.

1—(П 4032)—3

Отъ управителния съветъ

Врачанска популярна банка

ОБЯВЛЕНИЕ № 491. — Известява се на заинтересуванитъ, че начиная отъ 1 януарий 1941 година, банката ще плаща или одобрява лихва на влоговетъ, както следва: спестовни влогове 3.5%; текущи кредиторни смѣтки 3.5%; детски влогове 5%; срочни влогове за 3 години 4%; срочни влогове за 5 години 4.5%; влогове за гаранция предъ сѣдилищата 1%; влогове за гаранция за търгове и други 2%.
1—(В Т 19255)—1

Отъ банката

Досега се именувахъ Никола Русевъ Русевъ отъ гр. Русе, отъ сега нататъкъ ще се именувамъ Никола Русевъ Стояновъ, за което прилагамъ удостоверение № 1438 — издадено отъ Русенската община, невалидно.

1—(В19308)—1

Никола Русевъ Русевъ

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Сухиндолско селско общинско управление

Изгубената квитанция № 188, издадена 1940 година отъ Дирекцията на областния театъръ — Плѣвень за 3000 лева, невалидна.
1—(В 19288)—1

Отъ общината

Изгубената студентска книжка фак. № 13192, издадена октомврий 1936 година отъ Историкофилологическия факултетъ (философия) на Иванъ Иорд. Икономовъ, невалидна.
1—(П 4120)—1

Ив. Икономовъ

Изгубенитъ дѣлове № 407272 за 1000 лева, № 407274 за 1000 лева, № 469343 за 500 лева, № 34 за 100 лева, № 43 за 100 лева, издадени отъ Межденската популярна банка — габровско, на Никола Станчевъ Самсоновъ, невалидни.
1—(В 18897)—1

Никола Станчевъ Самсоновъ

Изгубената застрахователна полица № 5802, издадена отъ Общо търговско осигурително д-во „Сила“, на Никола Ив. Боневъ, гр. Ст. Загора, невалидна.
1—(П 4013)—1

Никола Ив. Боневъ

Изгубеното свидетелство за III класъ № 104, издадено 1939 година отъ Кърнарското народно училище, карловско, на Стоянъ Велевъ Николовъ, невалидно.
1—(П 4017)—1

Стоянъ Велевъ Николовъ

Изгубениятъ вносенъ листъ за 896 лв. № 543, издаденъ 1941 година отъ Б. н. банка — Плѣвень, на Стефанъ Д. Драшковъ, невалиденъ.
1—(В 19302)—1

Стефанъ Д. Драшковъ

Изгубеното училищно удостоверение за III отдѣление № 3, издадено 1922 година отъ Граматиковското основно училище, м-търновско, на Георги Петровъ Михалевъ, невалидно.
1—(В 19303)—1

Г. П. Михалевъ

Изгубената химическа значка Д. Н. З. № 21, отъ бившия химикъ при химическото отдѣление на Търновската областна хигиенна лаборатория, Вѣра Георгиева, невалидна.
1—(В 19304)—1

Вѣра Георгиева

Изгубената служебна лѣкарска значка № 202, издадена отъ Дирекцията на народното здраве, на Тръстенишкия участ. лѣкаръ, невалидна.
1—(В 19305)—1

Д-ръ Илия Михайловъ

Изгубеното училищно свидетелство № 8, IV отд., издадено 1909 год. основното училище с. Дълга-Лука, трънско, Манаси Петровъ, невалидно.
1—(П 4022)—1

Манаси Петровъ

Изгубеното свидетелство за завършенъ прогимназиаленъ курсъ № 4/147, издадено отъ Гюешевската прогимназия, на Кирилъ Гогевъ Илиевъ, невалидно.
1—(П 4010)—1

Кирилъ Г. Илиевъ

Изгубената пенсионна книжка за лична гражданско-инвалидна пенсия № 4591, издадена 1941 година отъ пенсионното отдѣление, на Иванъ Георгиевъ Митевъ, невалидна.
1—(В 19285)—1

Ив. Г. Митевъ

Изгубеното удостоверение № 237, издадено 1930 година Ломската популярна банка, дѣло 150/930, Ориховски мирови сѣдия, на Благой Кирковъ Гуцовъ, невалидно.
1—(В 19287)—1

Благой Кирковъ Гуцовъ

Изгубената лична карта № 21178, издадена 1937 година отъ Гражданското отдѣление, на Петъръ Илиевъ Стефановъ Миленковъ, невалидна.
1—(П 3990)—1

Петъръ Илиевъ Ст. Миленковъ

Изгубеното училищно свидетелство № 98, издадено 1909 година отъ с. Горско-горенъ, трѣмбешкото първоначално училище, на Иорданъ Добревъ Цоневъ, невалидно.
1—(П 4001)—1

Иорданъ Д. Цоневъ

Изгубената лична карта на Дуко Спасовъ Живковъ № 10150, издадена 1937 година отъ Гражданското отдѣление, гр. София, невалидна.
1—(П 4007)—1

Дуко Спасовъ

Българска народна банка

Курсъ за 11 февруарий 1941 год.

	Камбио на вилжане (чекове)		Банкноти		КОНТО
	купува	продава	купува	продава	
Александрия, л. 1 егип.	334	—	334	—	—
Амстердамъ, флорини	—	4495	—	4517	45 3
Атина, драхми	—	74	—	74	35 6
Берлинъ, райхсмарки	3250	—	3300	—	— 3 1/2
Братислава, слов. крони	285	—	288	—	289 95 3
Брюкселъ, белги	—	1405	—	1412	— 3
Буда-Пеша, пенги	1960	—	1990	—	1999 95 3
Букурешъ, лей	62 50	64	—	50	3
Бѣлградъ, динари	192	—	196	—	176 — 5
Варшава, злоти	1565	—	1589	—	1550 — 4 1/2
Женева, франка	1887	—	1917	—	1887 — 1926 60 1 1/2
Истамбулъ, лири тур.	—	67	—	67	54 4
Копенхагенъ, датски кр.	1580	—	1615	—	1580 — 1623 05 4
Лондонъ, лира стерл.	328	—	334	—	335 65 2
Мадридъ, песети	—	1154	—	1159	75 5
Милано, лири итал.	424	—	432	—	424 — 434 15 4 1/2
Монтреалъ, доларъ к.	60 50	64 50	59 50	64	80 —
Ню-Йоркъ, дол. с. ш.	81 35	82 40	81 35	84	— 1
Парижъ, франка	—	161	—	161	80 3
Прага, крони	285	—	288	—	289 95 3
Стокхолмъ, крони	1939	—	1979	—	1939 — 1988 90 2 1/2
Хелзинки, финл. марки	159	—	159	—	164 80 3
София	—	—	—	—	— 5

М О Н Е Т И

	купува			купува	
Наполеонъ	533	15	25 австр. шилинги . .	485	95
Английска лира	672	30	10 хол. флорини . .	555	25
Турска лира	607	30	Шатски доларъ	138	30
Германска 20 марки . .	657	85	Канадски доларъ . . .	138	30
5 руски руб 1897 и сл. 1897г	355	40	Чисто злато грамъ . .	92	—

Курсовѣтъ се разбиратъ така:

Лондонъ, Истамбулъ, Александрия, Ню-Йоркъ и Монтреалъ за една валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици.

1—(П 4099)—1

